Praktiske vejledninger og værktøjer

November 2025

EUROPEAN UNION AGENCY FOR ASYLUM

Praktisk vejledning om aldersvurdering

Praktisk vejledning om aldersvurdering

November 2025

Den 19. januar 2022 blev Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) til Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA). Alle henvisninger til EASO og EASO-produkter og -organer bør forstås som henvisninger til EUAA.

Redaktionen afsluttet i november 2025

Tredje udgave

Hverken Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) eller personer, der handler på vegne af EUAA, er ansvarlige for brugen af oplysningerne i denne publikation.

Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2025

Print	ISBN 978-92-9418-388-0	doi:10.2847/5198830	BZ-01-25-063-DA-C
PDF	ISBN 978-92-9418-387-3	doi:10.2847/5808854	BZ-01-25-063-DA-N

© Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA), 2025

Eftertryk tilladt med kildeangivelse.

Ved enhver anvendelse eller gengivelse af elementer, der ikke ejes af EUAA, kan det være nødvendigt at indhente tilladelse direkte fra de respektive rettighedshavere. EUAA har ikke ophavsretten til følgende elementer:

Forsidefoto: Seventyfour, ID 571507909], © Adobe Stock, 2025.

Om vejledningen

Hvorfor er denne vejledning blevet udarbejdet? Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) har til opgave at lette og støtte EU-medlemsstaternes og de associerede Schengenlandes (EU+-landenes ([1])) aktiviteter i forbindelse med gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem. Pagten om migration og asyl ([2]) blev vedtaget i maj 2024. Artikel 25 i forordningen om asylproceduren ([3]) henviser til aldersvurderingsproceduren. Denne ajourføring bygger på anden udgave af vejledningen, som agenturet offentliggjorde i september 2018, og afspejler de lovgivningsmæssige ændringer, der er indført i pagten om migration og asyl.

Hvordan blev vejledningen udarbejdet? EUAA tilpassede vejledningen til den nye juridiske ramme i samarbejde med en ekstern ekspert og med værdifulde input fra Europa-Kommissionen, UNHCR og UNICEF. Til sidst blev der gennemført en høring om vejledningen med alle EU+-lande gennem EUAA's netværk af sårbarhedseksperter og netværk for asylprocedurer. Vejledningen blev vedtaget af EUAA's bestyrelse i november 2025.

Hvem henvender vejledningen sig til? Vejledningen henvender sig primært til de medarbejdere, som har til opgave at anmode om og gennemføre aldersvurderingsproceduren, når der er begrundet tvivl om alderen på en ansøger om international beskyttelse. Hvilke myndigheder, der konkret er ansvarlige for aldersvurderingsprocessen, kan variere fra land til land. I betragtning af den samarbejdsbaserede karakter af aldersvurderingen er det vigtigt at inddrage en tværfaglig gruppe af fagfolk. Denne vejledning bør derfor formidles til og gøres tilgængelig for alle parter, der potentielt kan blive inddraget i aldersvurderingsprocessen. Det omfatter alle, der er direkte involveret som bedømmere, værger, juridiske rådgivere, advokater, medarbejdere fra børnebeskyttelsestjenester og beslutningstagere samt dem, der indirekte er involveret som partnere, der henviser ansøgeren til aldersvurdering.

Sådan bruges vejledningen

Fagfolk kan bruge denne vejledning til at:

- beslutte, om en aldersvurdering er nødvendig og potentielt effektiv til at fjerne tvivlen vedrørende en persons alder
- sikre, at de nødvendige garantier er på plads, og at børns rettigheder respekteres under hele processen, herunder retten til at blive hørt og retten til bistand fra en værge eller forælder og fra en advokat eller juridisk rådgiver
- sikre, at aldersvurderingsprocessen sker i overensstemmelse med EU-lovgivningen og den nationale lovgivning og således kan anerkendes gensidigt blandt EU+-landene.

([1]) De 27 EU-medlemsstater plus Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz.
([2]) Europa-Kommissionen: Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender, "Pagten om migration og asyl", Europa-Kommissionens websted, 21.5.2024, https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/pact-migration-and-asylum_en.
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (*EUT L 2024/1348 af 22.5.2024*).

Vejledningen har til formål at støtte kompetente myndigheder og andre aktører, der er inddraget i aldersvurderingsprocedurer, ved hjælp af:

- generelle oplysninger om aldersvurderingen og de retlige krav i henhold til pagten (se kapitel 2 Rettigheder og proceduremæssige garantier)
- generelle betragtninger i forbindelse med den praktiske implementering af aldersvurderingsprocessen (se kapitel 3 Praktisk gennemførelse af aldersvurderingsprocessen)
- en oversigt over kaskadetilgangen og den tværfaglige tilgang til aldersvurdering, med en specifik beskrivelse af sammensætningen af de tværfaglige teams og deres funktion samt fremgangsmåderne for dem, der foretager eventuelle lægeundersøgelser (se afsnit 3.3.2 Medicinsk vurdering: prioritering af den mindst invasive undersøgelse)
- en forklaring på, hvordan den faktiske aldersvurdering foretages, ved at beskrive de forskellige metoder (se Bilag 1 – Aldersvurderingssamtalen og Bilag 2 – Psykosocial vurdering)
- generelle praktiske overvejelser, der skal tages i betragtning (se Bilag 3 – Tjeklister – Gældende standarder, formidling af oplysninger, omsorg og sikkerhed).

Hvordan hænger vejledningen sammen med national lovgivning og praksis? Dette er et "blødt" konvergensværktøj. Vejledningen er ikke retligt bindende. Vejledningen er udarbejdet for at give større konvergens i aldersvurderingspraksis i hele EU+, så fagfolk kan gennemføre ensartede, rettighedsbaserede procedurer og samtidig overholde specifikke EU-regler og nationale bestemmelser. I alle pagtens instrumenter henvises der til FN's konvention om barnets rettigheder ([4]) (CRC), EU's charter om grundlæggende rettigheder ([5]) (chartret), den europæiske menneskerettighedskonvention ([6]) (EMRK) og rammen for grundlæggende rettigheder, som skal tages i betragtning under hele asylforløbet, begyndende med screeningen. Inden for disse rammer fastsætter forordningen om asylproceduren vigtige garantier, der er retningsgivende for udformningen og gennemførelsen af aldersvurderingsprocedurer.

Hvordan hænger denne vejledning sammen med andre værktøjer, retningslinjer og anbefalinger vedrørende aldersvurdering?

EUAA, *Praktisk vejledning om aldersvurdering – Tredje udgave*, 2025 er en del af en bredere vifte af værktøjer til aldersvurdering, nemlig:

- EUAA's animation for børn "All you need to know on age assessment" (Alt, du har brug for at vide om aldersvurdering)
- brochuren: EUAA, *All You Need to Know on Age Assessment* (Alt, du har brug for at vide om aldersvurdering), januar 2022

([4]) De Forenede Nationer (FN) Generalforsamling, *FN's konvention om barnets rettigheder*, traktatsamling, bind 1577, s. 3, 20.11.1989, https://www.refworld.org/legal/agreements/unga/1989/en/18815.
([5]) Den Europæiske Union, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, 26.10.2012, 2012/C 326/02.
([6]) Europarådet, *den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som ændret ved protokol nr. 11 og 14*, 4.11.1950, ETS 5.

- EUAA's animation for fagfolk "Aldersvurdering - Hvorfor? Hvornår? Hvordan?" samt informationsmateriale til børn, der er tilgængeligt på Let's speak asylum-portalen.

Denne vejledning bør anvendes i forbindelse med:

- EUAA/FRA, *The Asylum Procedure – Practical tool for guardians* (Asylproceduren – Praktisk værktøj til værger), 2023 og
- EUAA, *Practical Guide on the Best Interests of the Child – Second edition* (Praktisk vejledning om barnets tarv – Anden udgave) (forventes udgivet i 2026).

Nogle af EUAA's praktiske vejledninger og værktøjer, som denne praktiske vejledning henviser til, vil blive offentliggjort og/eller løbende opdateret mellem 2025 og 2027. Ajourføringerne vil bringe publikationerne i overensstemmelse med lovgivningsinstrumenterne i pagten om migration og asyl. Når publikationerne er udgivet, vil de være tilgængelige online sammen med alle andre EUAA-produkter på EUAA's websted.

Ansvarsfraskrivelse
Vejledningen er udarbejdet med forbehold af princippet om, at kun Den Europæiske Unions Domstol kan give en autoritativ fortolkning af EU-retten.

Indhold

Liste over forkortelser **8**

Ordliste **10**

1. Vigtigheden af alder **13**

2. Rettigheder og proceduremæssige garantier **16**

2. Barnets tarv 18

2. Formodning om mindreårighed 21

2.2.1. Vurdering af dokumentationen 24

2.2.2. Begrundelse for aldersvurdering 26

2.3. Værgemål eller repræsentation 27

2.4. Den juridiske rådgivers rolle 29

2.5. Ret til information, deltagelse og samtykke 30

2.6. Kvalificerede aldersbedømmere 32

2.7. Upartiskhed og ikke-diskrimination under aldersvurderingsprocessen 36

2.8. Princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode 39

3. Praktisk gennemførelse af aldersvurderingsprocessen **40**

3.1. Identifikation af særlige behov 42

3.2. Beslutning om at indlede eller ikke indlede en aldersvurdering 43

3.2.1. Sikring af garantier samtidig med forebyggelse af misbrug af systemet 45

Overholdelse af proceduremæssige garantier 49

3.3. Kaskadetilgangen og den tværfaglige tilgang til aldersvurdering 51

3.3.1. Ikke-medicinske metoder til aldersvurdering 53

3.3.2. Medicinsk vurdering: prioritering af den mindst invasive undersøgelse 57

3.4. Afgørelsen 59

3.5. Anfægtelse af afgørelsen om alder 61

3.5.1. Prøvelse af en afgørelse om aldersvurdering på baggrund af nye oplysninger 62

4. Nye teknologier **63**

5. Yderligere ressourcer **64**

Bilag **65**

Bilag 1 – Aldersvurderingssamtalen **65**

Bilag 2 – Psykosocial vurdering..... 75

Bilag 3 – Tjeklister – Gældende standarder, formidling af oplysninger, omsorg og sikkerhed 83

Bilag 4 – Eksempel på samtykkeerklæring til deltagelse i en aldersvurdering 86

Bilag 5 – Oversigt over aldersvurderingsmetoder fra 2018-udgaven af vejledningen 88

Vejledning om gradvis brug af metoderne 89

Liste over forkortelser

Forkortelse	Definition
AI	Kunstig intelligens
BIC	Barnets tarv
CEAS	Det fælles europæiske asylsystem
Chartret	Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
COI	Oplysninger om oprindelseslande
CRC	FN's konvention om barnets rettigheder
Direktivet om modtagelsesforhold (2024)	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse
Eurodac	Det europæiske fingeraftrykssystem
EUAA	Den Europæiske Unions Asylagentur
Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013
Forordningen om asylproceduren	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU
FRA	Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder
Kvalifikationsforordningen	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU
Medlemsstater	EU-medlemsstater
Screeningforordningen	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1356 af 14. maj 2024 om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817

Forkortelse	Definition
THB	Menneskehandel
UNHCR	FN's Højkommissariat for Flygtninge
UNICEF	FN's Børnefond

Ordliste

Alderskontrol: det indledende, undersøgende trin, der foretages af den kompetente medarbejder under identitetskontrollen. Dette trin finder normalt sted under identifikationsprocessen og omfatter et par målrettede spørgsmål for at indsamle grundlæggende personlige oplysninger og eventuel tilgængelig dokumentation. Det er ikke en komplet samtale, men snarere en del af identitets- eller sårbarhedstjekkene, der har til formål at vurdere, om den hævdede alder fremstår troværdig, når der opstår indledende tvivl. Den mundtlige forespørgsel på dette stadie bør forblive kort og proportional og fokusere på enkle biografiske oplysninger (såsom navn, fødselsdato og -sted, familiesammensætning, dokumenter som ansøgeren måtte være i besiddelse af og kan fremlægge, samt dokumenter, der måtte blive fremlagt og forekommer at være forfalskede eller svigagtigt erhvervet/anvendt). Dette gøres for at kontrollere, om der kan være alvorlig tvivl om den hævdede alder. Den gennemføres normalt under de indledende kontroller (f.eks. screening ved grænsen). Hvis der fortsat er alvorlig tvivl, skal sagen henvises til den besluttende myndighed, som skal vurdere, om tvivlen faktisk er begrundet, og om en formel aldersvurdering kan være berettiget.

Aldersvurderingspanel: et tværfagligt team, der samarbejder om at fastlægge alderen ved at vurdere forskellige faktorer, f.eks. fysiske, psykologiske, udviklingsmæssige, miljømæssige og kulturelle faktorer. Panelet består af fagfolk, der er involveret i denne specifikke aldersvurdering, og kan bestå af socialarbejdere, (etno)antropologer, børnepsykologer, læger (børnelæger eller andre speciallæger) og en kulturformidler.

Aldersvurderingsproces: den procedure, som de kompetente myndigheder gennemfører for at vurdere en ansøgers alder (kronologisk alder eller aldersinterval) med henblik på at afgøre, om ansøgeren er et barn eller en voksen.

Barn eller **mindreårig**: en tredjelandsstatsborger eller en statsløs person under 18 år. Udtrykkene anvendes synonymt for alle personer under 18 år, og er begge anvendt i denne publikation. EUAA's foretrukne udtryk er "barn". Udtrykket "mindreårig" anvendes dog også, når der udtrykkeligt henvises hertil i en lovbestemmelse. I denne vejledning omtales en person, der ansøger om international beskyttelse, og hvis alder ikke er fastlagt eller som der er tvivl om, også som **ansøger** eller **person.** Vejledningen gælder for både uledsagede og ledsagede børn, og der er medtaget relevante henvisninger i denne forbindelse.

Bedømmere eller aldersbedømmere: fagfolk, der har til opgave at vurdere alderen for personer, hvis hævdede alder betvivles, navnlig i migrations- og asylsammenhænge.

Begrundet tvivl: Der opstår begrundet tvivl, når en persons hævdede alder ikke kan fastslås eller modsiges efter alderskontrollen – herunder ved at høre ansøgerens forklaringer, gennemgå tilgængelig dokumentation og overveje andre relevante beviser og indikatorer. I sådanne tilfælde understøtter de indsamlede oplysninger ikke i tilstrækkeligt troværdigheden af den hævdede alder, og det kan være nødvendigt at foretage en aldersvurdering.

Besluttende myndighed: den nationale myndighed, der er ansvarlig for at behandle ansøgninger om international beskyttelse ([7]) og den ansvarlige instans, der træffer afgørelse om, hvorvidt der skal foretages en aldersvurdering. Det er også det kompetente organ, der træffer den endelige afgørelse om ansøgerens alder, når vurderingen er gennemført ([8]).

Biologisk alder: den faktiske tilstand af en krops aldringsproces og potentiale for lang levetid i stedet for blot, hvor mange år en person har levet (den kronologiske alder) ([9]). Den påvirkes af faktorer som kost, motion, genetik og miljøpåvirkninger ([10]).

Invasivt ([11]) **eller indgribende:** Udtrykket "invasivt" bruges almindeligvis i medicinske procedurer for at indikere indførelse af instrumenter eller andre genstande i legemets eller kroppens hulrum eller ved skæring i væv. Når en vurderingsmetode er indgribende, vil den sandsynligvis have en negativ eller uønsket indvirkning på personens psykosociale trivsel. Dette omfatter ikke kun medicinske indgreb, men også praksis såsom nøgenundersøgelser eller fotografering af dele af kroppen (som skal medtages i ansøgerens sagsakter). Selvom denne praksis ikke er fysisk invasiv i medicinsk forstand, betragtes den som indgribende og kan have en lignende indvirkning på ansøgerens værdighed og velbefindende.

Juridisk repræsentant: juridisk rådgiver, advokat, der er godkendt eller tilladt i henhold til national lovgivning, og som yder juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med klage eller retsmiddel mod asylafgørelsen. Juridisk bistand og repræsentation ([12]) betyder individuel, dybdegående og personlig bistand til at forberede dokumenter til klage, deltage i høringen osv. For at sikre en effektiv udøvelse af retten til effektive retsmidler bør en juridisk repræsentant stilles til rådighed umiddelbart efter meddelelse af afslag. For at sikre en effektiv udøvelse af retten til effektive retsmidler bør der straks stilles en juridisk repræsentant til rådighed efter meddelelse af afslag.

Juridisk rådgiver: en juridisk vejleder, der i henhold til national lovgivning er godkendt eller bemyndiget til at yde juridisk rådgivning, eller en person, der er betroet at yde juridisk rådgivning ([13]).

Kronologisk alder ([14]): måles i år, måneder og dage fra det øjeblik, hvor personen blev født.

Midlertidig værge: den person, der støtter barnet, indtil en permanent værge er udnævnt. Pagten fastsætter, at en sådan person skal udnævnes allerede under screeningen ([15]). Denne person udpeges hurtigst muligt til midlertidigt at fungere som repræsentant for det uledsagede barn (eller den person, hvis alder ikke kendes), indtil en værge eller repræsentant er udpeget. Den midlertidige værge skal være uddannet til at hjælpe barnet og varetage dets

([7]) Artikel 3, stk. 16, og artikel 4, stk. 1, i forordningen om asylproceduren.
([8]) Artikel 25, stk. 1, i forordningen om asylproceduren.
([9]) Terry Smith & Laura Browlees, *Age Assessment: A Technical Note*, UNICEF, januar 2013, https://www.refworld.org/reference/themreport/unicef/2013/en/90892.
([10]) Cleveland Clinic. 2025. "Biological Age: What It Is and How You Can Measure It." *Health Essentials*, 10.1.2025, https://health.clevelandclinic.org/biological-age?utm_source=chatgpt.com.
([11]) Definition i Oxfords online-ordbog: https://en.oxforddictionaries.com/definition/us/invasive.
([12]) Artikel 17 i forordningen om asylproceduren.
([13]) Betragtning 14 i forordningen om asylproceduren.
([14]) UNICEF, *Technical note on age assessment*, 2013, *op. cit.*, fodnote 7.
([15]) Betragtning 25 i screeningforordningen: Forordning (EU) 2024/1356 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1356 af 14. maj 2024 om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (*EUT L 2024/1356 af 22.5.2024*).

interesser og generelle trivsel, så det kan drage fordel af de rettigheder, der er fastsat i lovgivningen, og forhindre, at migrantbørn forsvinder.

Uledsaget barn: anvendes som et synonym for **uledsaget mindreårig** og henviser til et barn/en mindreårig, der ankommer til EU+-området uden en myndig person, der er ansvarlig for vedkommende, enten i henhold til loven eller ifølge praksis i den pågældende stat, så længe vedkommende ikke reelt befinder sig i en sådan person/myndig persons varetægt. Det omfatter børn/mindreårige, der efterlades uledsaget efter indrejse på EU+-området ([16]). Udtrykket omfatter også **børn, der er blevet adskilt fra deres familie**, dvs. børn, der er ledsaget af slægtninge eller andre voksne familiemedlemmer, som ikke er deres forældre eller værger.

Værge ([17]) eller **repræsentant** ([18]): en uafhængig person udpeget af en kompetent myndighed til at varetage det uledsagede barns tarv og generelle trivsel. Værgen repræsenterer således barnet og handler på dets vegne ved at supplere dets rets- og handleevne, når det er nødvendigt. Begge udtryk betragtes som synonymer og anvendes i pagten. Af praktiske årsager er EUAA's foretrukne udtryk i denne vejledning "værge".

([16]) Artikel 3, stk. 7, i forordningen om asylproceduren og artikel 3, stk. 11, i kvalifikationsforordningen.

([17]) I henhold til artikel 3, stk. 18, i forordning (EU) 2024/1347 (kvalifikationsforordningen) "[betyder] "værge": en fysisk person eller en organisation, herunder et offentligt organ, der af de kompetente myndigheder er udpeget til at bistå, repræsentere og handle på vegne af en uledsaget mindreårig, alt efter hvad der er tilfældet, for at sikre, at den uledsagede mindreårige kan nyde godt af rettighederne og overholde forpligtelserne i henhold til denne forordning, samtidig med at den pågældendes tarv og generelle velbefindende beskyttes." I praksis sidestilles værgen ofte med repræsentanten eller socialarbejderen.

([18]) Udtrykket "repræsentant" anvendes i: det nye modtagelsesdirektiv (direktivet om modtagelsesforhold (2024) (direktiv (EU) 2024/1346), forordningen om asylproceduren, forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring (forordning (EU) 2024/1351), screeningforordningen (forordning (EU) 2024/1356) og Eurodac-III-forordningen (forordning (EU) 2024/1358). Udtrykket "værge" anvendes i sammenhæng med kvalifikationsforordningen. Ifølge de respektive definitioner vil de have samme rolle, men forskellige opgaver. Af hensyn til kontinuiteten i repræsentationen af den uledsagede mindreårige kan værgen som omhandlet i kvalifikationsforordningen dog være den samme person som den repræsentant, der er udpeget i sammenhæng med direktivet om modtagelsesforhold (2024) og forordningen om asylproceduren.

1. Vigtigheden af alder

Alder er et grundlæggende aspekt af **personlig identitet** og definerer forholdet mellem individet og staten. Børn er en særlig gruppe, der har specifikke rettigheder, behov og fordringer, indtil de fylder 18 år, i overensstemmelse med artikel 1 i FN's konvention om barnets rettigheder ([19]).

Artikel 1 i FN's konvention om barnets rettigheder

[...] et barn [er] ethvert menneske under 18 år, medmindre barnet bliver myndigt tidligere efter den lov, der gælder for barnet.

I alle EU's medlemsstater er myndighedsalderen 18 år. Nationale love kan tildele visse rettigheder og forpligtelser i en yngre alder, f.eks. ægteskab, strafferetligt ansvar eller rets- og handleevne for visse administrative handlinger. Samfundet anerkender formelt et barns eksistens og identitet gennem fødselsregistrering, jf. artikel 7 og 8 i FN's konvention om barnets rettigheder.

Bemærkning om fødselsattester ([20]): En fødselsattest, der udstedes, når en fødsel er blevet registreret, er et bevis på en persons juridiske identitet. Det betragtes som et "underliggende dokument", der er nødvendigt for at ansøge om andre dokumenter, herunder et pas. Det er vigtigt, at børn får en fødselsattest umiddelbart efter fødslen, frem for senere i livet, for at sikre, at de kan gøre deres rettigheder gældende og få adgang til ydelser såsom sundhedsydelser, social sikring osv.

Ifølge UNICEF er hvert fjerde barn under fem år stadig ikke registreret i visse lande, herunder Somalia, Eritrea, Etiopien og Afghanistan ([21]). En **lav fødselsregistreringsprocent** skaber udfordringer for størstedelen af børnene i sådanne lande med hensyn til at kunne bevise deres identitet og alder gennem dokumenter, hvilket potentielt kan efterlade dem statsløse, ubeskyttede og uden adgang til deres rettigheder.

Ud over registrering har UNICEF ([22]) fremhævet en betydelig forskel mellem antallet af børn, hvis fødsel er registreret, og antallet af børn, der har en **fødselsattest**. Omtrent 508 millioner børn under fem år er registreret på verdensplan, men omkring 70 millioner af dem mangler bevis for registrering i form af en fødselsattest. I konfliktområder, hvor oprørere eller ikkestatslige aktører overtager civilregistreringsopgaver og udsteder fødselsattester, anerkendes sådanne attester eller registreringer ofte hverken af regeringer eller internationalt,

([19]) FN's Generalforsamling, *FN's konvention om barnets rettigheder*, *op. cit.*, fodnote 4.
([20]) UNICEF, *Birth Registration for Every Child by 2030: Are We on Track?*, UNICEF Data, https://data.unicef.org/resources/birth-registration-for-every-child-by-2030/.
([21]) UNICEF, *Birth Registration,* UNICEF Data, https://data.unicef.org/topic/child-protection/birth-registration/
([22]) UNICEF, *Birth Registration for Every Child by 2030: Are We on Track?*, *op. cit.*, fodnote 20.

eller de kan bruges til at målrette mod personer, der angiveligt har tilknytning til den anden part i konflikten (som f.eks. rapporteret i Syrien eller Ukraine ([23])).

FN's konvention om barnets rettigheder anerkender, at ethvert barn har ret til en identitet og nationalitet.

Artikel 7, stk. 1, i FN's konvention om barnets rettigheder

Barnet skal registreres umiddelbart efter fødslen og skal fra fødslen have ret til et navn [...], et statsborgerskab og, så vidt muligt, [...] til at kende og blive passet af sine forældre.

Hvis en person mister sin identitet ulovligt, skal staten genoprette den og sikre, at vedkommendes rettigheder anerkendes. I henhold til artikel 8, stk. 2, i FN's konvention om barnets rettigheder er **bevarelse og genoprettelse af en persons identitet** en forpligtelse, der er udvidet til at omfatte alle kontraherende stater og ikke kun personens egen stat.

Alder kan udgøre en **væsentlig omstændighed** i ansøgninger om international beskyttelse, hvor situationer som børneægteskab, tvangsrekruttering, handel med børn eller andre former for misbrug og diskrimination undersøges som børnespecifikke former for forfølgelse. Faktisk kan forfølgelser, ifølge kvalifikationsforordningen ([24]), antage formen af handlinger, der er af kønsspecifik eller børnespecifik karakter ([25]). I denne forbindelse bør medlemsstaterne ved vurderingen af ansøgninger fra børn tage hensyn til børnespecifikke former for forfølgelse, f.eks. ansættelse af mindreårige, kønslemlæstelse, tvangsægteskab, børnehandel og børnearbejde samt menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse. ([26]).

Konflikter og krig forstærker eksisterende barrierer for fødselsregistrering, f.eks. på grund af tilintetgørelse af registre, farlig adgang til lokale myndigheder eller sammenbrud i administrative systemer. I konfliktområder er behovet for fødselsregistrering og civil dokumentation imidlertid særligt vigtigt. Disse dokumenter er afgørende for at sammenføre familier, få adgang til humanitær bistand og sikre grundlæggende tjenester som uddannelse og sundhedspleje.

Kulturelle faktorer kan også spille en rolle i aldersbestemmelsen. I nogle kulturer markerer man overgangen til voksenlivet gennem fysiske forandringer eller sociale milepæle, som for eksempel ægteskab eller at få børn, snarere end ved den kronologiske alder. I nogle sammenhænge påvirker uformel praksis, såsom indvielsesritualer, traditioner eller kulturelle milepæle, der markerer overgangen til voksenalderen, hvordan et barn opfattes i samfundet. For eksempel kan visse overgangsritualer medføre, at et barn betragtes som "modent" og behandles som en voksen. Som følge heraf kender børn fra disse regioner muligvis ikke deres

([23]) Hampton, K. (2019) "Born in the twilight zone: Birth registration in insurgent areas", *International Review of the Red Cross*, 101(911), s. 507-536.
([24]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (*EUT L 2024/1347 af 22.5.2024*).
([25]) Artikel 9, stk. 2, litra f), i kvalifikationsforordningen.
([26]) Betragtning 37 i kvalifikationsforordningen.

præcise alder eller betydningen heraf i vestlige samfund, hvilket kan føre til upræcise forklaringer om deres fødselsdatoer eller alder.

Andre **faktorer**, såsom at komme fra landdistrikter hvor børn ofte fødes hjemme og uden adgang til registreringskontorer, lav indkomst eller tilhørsforhold til en minoritet eller en bestemt social gruppe (f.eks. en stamme eller kaste), kan mindske muligheden for at registrere et barn.

Desuden kan **manglende bevidsthed** om betydningen af fødselsregistrering eller manglende viden om de nærmere bestemmelser og administrative krav (gebyrer, tidsfrister osv.) påvirke fødselsregistreringsprocenten.

Tabel 1. Fødselsregistreringsprocenter for de fem mest repræsenterede nationaliteter blandt uledsagede børn, der ansøger om asyl i EU+-landene i 2023

Lande	Fødselsregistrering (%)
Somalia	3 %
Pakistan	42 %
Afghanistan	42 %
Gambia	59 %
Guinea	62 %

Kilde: EUAA data analysis of unaccompanied minors in 2023, Fact Sheet No 29 og Birth registration - UNICEF DATA.

Desuden hindrer **kønsbaseret diskrimination** indlejret i lovgivning om fødselsregistrering i forskellige lande kvinders mulighed for at registrere deres børns fødsler. I nogle sammenhænge er det kun fædre eller andre mandlige familiemedlemmer, der har ret til at registrere en fødsel, mens mødre er udelukket eller kun har ret til det i undtagelsestilfælde, f. eks. hvis faren er afgået ved døden eller ikke er til stede. Nogle lande stiller desuden krav om, at mødrene skal bevise, at de er gift, for at kunne registrere fødslen. Dette påvirker især børn født uden for ægteskab, hvilket medfører øget risiko for statsløshed (f.eks. når moren ikke kan videregive sit statsborgerskab til sine børn) og begrænset adgang til rettigheder og tjenesteydelser.

2. Rettigheder og proceduremæssige garantier

Børn har ret til og bør nyde godt af yderligere proceduremæssige garantier og særlige modtagelsesforhold, der er tilpasset deres behov, for at sikre, at deres rettigheder og trivsel respekteres.

Når myndighederne har begrundet tvivl om en persons alder, og en aldersvurdering anses for nødvendig, skal der vælges en tværfaglig og børnevenlig tilgang.

- Der bør vedtages en **kaskadetilgang** ([27]), begyndende med en tværfaglig vurdering, der omfatter forskellige ikke-medicinske metoder såsom gennemgang af dokumentation, samtaler, psykosocial evaluering og visuel vurdering baseret på det fysiske udseende eller andre indikatorer. Kun hvis disse trin ikke giver fyldestgørende resultater, bør lægeundersøgelser overvejes, idet samme logik følges **om at bevæge sig fra den mindst til den mest indgribende procedure. Denne trinvise metode** sikrer, at aldersvurderingen fortsat er forholdsmæssig, respekterer den enkeltes værdighed og trivsel og er i fuld overensstemmelse med princippet om barnets tarv, hvorved processens rettighedsbaserede karakter styrkes ([28]).
- Den **tværfaglige aldersvurdering** består af en kombination af ikke-medicinske aldersvurderingsmetoder, der udføres af forskellige fagfolk. Disse metoder omfatter normalt:
  - aldersvurderingssamtaler baseret på genkaldelse af kendte begivenheder samt gennemgang af eksisterende beviser (yderligere oplysninger findes i Bilag 1 – Aldersvurderingssamtalen)
  - en psykosocial vurdering (ikke altid; yderligere oplysninger findes i Bilag 2 – Psykosocial vurdering)
  - andre ikke-medicinske metoder.

  En sådan vurdering bør foretages af fagfolk med ekspertise inden for aldersvurdering og børns udvikling, såsom socialarbejdere, (etno)antropologer, psykologer eller børnelæger, med henblik på at vurdere forskellige faktorer, herunder fysiske, psykologiske, udviklingsmæssige, miljømæssige og kulturelle faktorer ([29]), samt yderligere analysere beviser. Vurderingen bør foretages i et passende miljø og med en børnevenlig tilgang, og med bistand fra en tolk/kulturformidler og med værgen tilstede.

([27]) Udtrykket "kaskade" anvendes, fordi tilgangen går ud over en simpel totrins-sekvens: Den indkapsler princippet om altid at starte med de mindst invasive metoder og kun gå videre til mere indgribende metoder, når det er strengt nødvendigt. Denne logik gælder for hele aldersvurderingsprocessen – begyndende med dokumentation, derefter samtaler og psykosociale vurderinger, og med lægeundersøgelser som en sidste udvej, hvor ikke-radiologiske metoder prioriteres frem for dem, der involverer stråling. Den såkaldte kaskadetilgang er derfor ikke retorisk, men afspejler en lovmæssigt påkrævet prioritering, der tager højde for procedurens invasive karakter og proportionalitet (se betragtning 37 i forordningen om asylproceduren).

([28]) Begrebet "kaskadetilgang" er veletableret i praksis. Det blev indført i den anden udgave af vejledningen om aldersvurdering og blev formidlet bredt gennem EUAA-materiale, se EUAA video on age assessment for asylum practitioners (EUAA-video om aldersvurdering for fagfolk på asylområdet).

([29]) Betragtning 37 i forordningen om asylproceduren.

- Hvis der stadig er begrundet tvivl om en ansøgers alder efter den tværfaglige vurdering, kan **lægeundersøgelser** anvendes som sidste udvej ([30]) og "skal være så lidt invasive som muligt" ([31]). I praksis betyder dette, at lægeundersøgelser skal være strengt begrænset til det, der er nødvendigt og rimeligt, og at den mindst indgribende metode, der er tilgængelig på det pågældende tidspunkt, skal anvendes med fuld respekt for den enkeltes værdighed.
- Resultaterne bør vurderes sammen i en holistisk vurdering, der giver det mest pålidelige resultat ([32]).
- Det skal sikres, at **barnet informeres og modtager** passende støtte (på en rettidig og børnevenlig måde) ([33]), herunder om konsekvenserne af at nægte at gennemgå aldersvurderingen ([34]). Både barnet og dets værge skal **give deres samtykke**.
- Det er vigtigt at bemærke, at **proceduren bør indstilles**, og resultatet meddeles, så snart der på et hvilket som helst trin foreligger tilstrækkelige beviser til at fjerne den indledende tvivl om alder, uden at det er nødvendigt at udtømme alle mulige trin. Dette **sikrer bæredygtig og effektiv sagsbehandling.**
- Ansøgeren bør have mulighed for at anfægte resultaterne af aldersvurderingen, enten som led i en klage over afgørelsen i første instans eller separat, afhængigt af de gældende nationale rammer.

Relateret EUAA-publikation

EUAA, *Praktisk vejledning om vurdering af bevismateriale og risiko*, januar 2024.

Samtidig med at der gives mulighed for fleksibilitet afhængigt af den nationale kontekst, fastslår forordningen om asylproceduren, at det er den besluttende myndigheds ansvar at indlede en aldersvurdering. Der bør skelnes mellem de børn, der ikke har ansøgt om asyl, og de børn, der allerede har ansøgt om asyl. Den besluttende myndighed er kun ansvarlig for aldersvurderingen af børn, der har ansøgt om asyl. Aldersvurderingen kan foretages af kvalificerede fagfolk, der ikke er tilknyttet den besluttende myndighed. På baggrund af resultaterne af aldersvurderingen og de involverede eksperters konklusioner træffer den besluttende myndighed derefter afgørelse om alderen. Forordningen om asylproceduren forhindrer ikke den besluttende myndighed i at udlicitere vurderingen til andre kvalificerede organer ([35]), og den forhindrer heller ikke den besluttende myndighed selv – **som har det endelige ansvar for afgørelsen om alder** – i at foretage vurderingen direkte.

([30]) Artikel 25, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.
([31]) Artikel 25, stk. 3, i forordningen om asylproceduren.
([32]) Der anmodes kun om samtykke til lægeundersøgelsen, ikke til den samlede aldersvurderingsprocedure – jf. artikel 25, stk. 4, i forordningen om asylproceduren. Som en supplerende garanti anbefales det også at indhente informeret samtykke, hvor det er relevant og i overensstemmelse med national praksis, til andre trin i aldersvurderingen (f.eks. psykosociale samtaler).
([33]) Dette kan omfatte brug af flersprogede skriftlige materialer, der er tilpasset lave læse- og skrivefærdigheder, samt støtte til kulturformidlere eller tolke. Sådanne foranstaltninger er afgørende for at sikre, at ansøgeren reelt forstår formålet med aldersvurderingen, de involverede trin og de mulige konsekvenser af at nægte at deltage.
([34]) Artikel 25, stk. 4 og 5, i forordningen om asylproceduren.
([35]) F.eks. andre kompetente myndigheder som ungdomsdomstolen, sociale tjenester eller andre tjenesteudbydere.

Før en person udtrykker sin hensigt om at ansøge om asyl, finder forordningen om asylproceduren ikke anvendelse, og der er derfor ikke forudsat nogen inddragelse af den besluttende myndighed. I sådanne tilfælde henhører alle aldersrelaterede kontroller eller afgørelser under de kompetente nationale myndigheders ansvar uden for asylproceduren.

I forbindelse med screeningen betyder det, at **screeningmyndigheden ikke kan fortsætte med aldersvurderingen.** Når der er tvivl om en ansøgers hævdede alder, skal screeningmyndigheden **henvise sagen til den besluttende myndighed**, som vil vurdere tvivlen og:

- gennemføre en aldersvurderingsprocedure, eller
- beslutte at delegere aldersvurderingen til en anden myndighed, eller
- konkludere, at en aldersvurdering ikke er nødvendig ([36]).

En person, der gennemgår en aldersvurdering, skal betragtes som mindreårig, medmindre det er blevet verificeret, at vedkommende er voksen. Den besluttende myndighed kan således ikke beslutte, at en person er voksen, uden at der foreligger bevismateriale til at underbygge denne konklusion. Det er meget vigtigt, at en sådan beslutning ikke udelukkende kan træffes på grundlag af det fysiske udseende.

2. Barnets tarv

Barnets tarv i forordningen om asylproceduren

Betragtning 37 – *Under alle omstændigheder bør aldersvurderinger foretages på en måde, der* ***under hele proceduren*** *først og fremmest tager hensyn til barnets tarv.*

Artikel 22, stk. 1 – *De kompetente myndigheder tager først og fremmest hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af denne forordning.*

For at varetage barnets tarv skal den udpegede værge eller den person, der midlertidigt fungerer som værge ([37]), støtte og bistå det formodede barn gennem hele aldersvurderingsprocessen, hvis der ikke er en ansvarlig voksen eller forælder til stede.

Tidspunktet, metoderne og betingelserne for vurderingen **skal** prioritere det formodede barns rettigheder, værdighed og trivsel. Dette inkluderer, at der tages hensyn til deres særlige behov og synspunkter med støtte fra en tolk/kulturformidler, når det er nødvendigt, ved hjælp af de mindst invasive metoder, der er til rådighed. Hvis resultaterne af aldersvurderingen fortsat er ufyldestgørende eller omfatter et aldersinterval under 18 år, skal medlemsstaten antage, at ansøgeren er mindreårig ([38]).

([36]) Artikel 25, stk. 1, og betragtning 36 i forordningen om asylproceduren.
([37]) Artikel 23, stk. 2, litra a), i forordningen om asylproceduren.
([38]) Artikel 25, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.

Ting at huske på

At tage hensyn til barnets tarv er ikke en engangsvurdering, men **en løbende proces**, som skal genovervejes, hver gang der træffes afgørelser, der berører barnet, i fraværet af dets forældre eller den voksne, der har ansvaret for barnet. Yderligere oplysninger findes i EUAA's praktiske vejledning om barnets tarv ([39]).

Nedenstående scenarier giver praktiske eksempler på, hvordan der tages hensyn til barnets tarv, når det drejer sig om at vurdere alderen.

Scenarie 1	En ansøger ankommer til et screeningssted sammen med flere andre ansøgere. Der er mange mennesker, og myndighederne har ikke tilstrækkelig kapacitet. Ansøgeren hævder at være voksen, men to screeningmedarbejdere er efter observation enige om, at ansøgeren nok er et barn. Ansøgeren viser tegn på, at der er tale om menneskehandel, som kan være årsagen til, at vedkommende hævder at være myndig. Screeningmedarbejderne indberetter deres observationer (tegn på menneskehandel) og deres tvivl om alderen (hævdet voksenalder) i screeningformularen, som skal deles med den besluttende myndigheds ansvarlige eksperter.
Hensyn til barnets tarv	Beskyttelsen af det formodede barn er det primære hensyn. Enheden/myndigheden for bekæmpelse af menneskehandel skal inddrages ([40]). Der bør foretages en risikovurdering for at bekræfte, om ansøgeren rent faktisk er offer for menneskehandel. Myndighederne udpeger en midlertidig værge, der skal informere ansøgeren om asylproceduren og aldersvurderingsproceduren.
Mulige udfald	Den besluttende myndighed anmoder om en aldersvurdering, som vil blive foretaget efter screeningen, når ansøgeren er blevet anbragt på et passende sted (modtagelsescenter og/eller beskyttet tilholdssted afhængigt af risikovurderingen i forbindelse med menneskehandel).

Scenarie 2	En ansøger fremlægger en fødselsattest, der viser, at hun er 16 år. Hun fremlægger også skoleoplysninger, men ingen ID-dokumenter, der kan bevise hendes identitet. Derfor er myndighederne i første omgang i tvivl om den hævdede alder.
Hensyn til barnets tarv	Myndighederne sikrer, at der er tilstrækkelig tid til at lytte til ansøgeren, stille relevante spørgsmål for at kontrollere de oplysninger, som pigen har givet, og som fremgår af de tilgængelige dokumenter, der synes at være ægte.

([39]) EASO, *Praktisk vejledning om barnets tarv i asylprocedurer*, februar 2019. Den nye udgave af denne vejledning i lyset af pagten er under udarbejdelse og vil være tilgængelig i 2026.
([40]) Artikel 11, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (*EUT L 101 af 15.4.2011*).

Mulige udfald	Den besluttende myndighed accepterer den alder, som ansøgeren har angivet i sine dokumenter, og beslutter, at en aldersvurderingsprocedure ikke er nødvendig.

Scenarie 3	En uledsaget ansøger hævder at være 17 år og 6 måneder gammel. Ansøgeren har ingen dokumentation og er synligt psykisk belastet. Der er fremkommet tegn på seksuelt misbrug og udnyttelse under helbreds- og sårbarhedstjekkene.
Hensyn til barnets tarv	Ansøgeren tildeles en midlertidig værge og henvises til en mere grundig medicinsk vurdering (med ansøgerens samtykke, og psykologisk behandling ydes efter behov. I lyset af den høje grad af psykisk overlast beslutter den besluttende myndighed ikke at fortsætte med aldersvurderingsproceduren, da ansøgeren muligvis ikke vil kunne deltage på effektiv og meningsfuld vis. Den besluttende myndighed accepterer den hævdede alder.
Mulige udfald	Ansøgeren indkvarteres i en passende bolig, der imødekommer vedkommendes behov, og hvor medicinsk og psykologisk opfølgning er mulig (hvis relevant). Den midlertidige værge erstattes af en permanent værge. Da ansøgeren er tæt på myndighedsalderen, er det vigtigt, at vedkommende efter at være blevet mere følelsesmæssig stabil rettidigt informeres om ændringer i rettigheder og forpligtelser i relation til proceduremæssige garantier og modtagelsesforhold.

Scenarie 4	En ansøger ankommer uden dokumentation for sin alder. Ansøgeren oplyser, at han er 17 år og 7 måneder gammel, men screeningmedarbejderen vurderer, at han er ældre. En socialarbejder, der har mødt ansøgeren under sårbarhedstjekket, vurderer, at den oplyste alder er fuldstændig plausibel, da drengens etnicitet typisk udvikler sig tidligere. Ansøgeren forventes at slutte sig til sin kernefamilie i et andet land (i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring), og dette understøttes af en vurdering af barnets tarv, som er gennemført i denne forbindelse.
Hensyn til barnets tarv	Aldersvurderingsmetoderne vil sandsynligvis ikke fjerne tvivlen på grund af fejlmarginen, som alle metoder har (± 1 år). Aldersvurderingsproceduren vil forsinke familiesammenføringsprocessen, som understøttes af vurderingen af barnets tarv.

Mulige udfald	Den besluttende myndighed følger anbefalingerne fra de kvalificerede fagfolk (resultatet af sårbarhedstjekket og vurderingen af barnets tarv) og antager, at personen er mindreårig. De beslutter, at en aldersvurderingsprocedure ikke vil være til gavn, da den ville forsinke familiesammenføring og tilsidesætte de oplysninger, der er indsamlet som led i vurderingen af barnets tarv, hvor der ikke blev sat spørgsmålstegn ved alderen. Denne afgørelse afspejler betydningen af at sikre, at procedurerne forbliver forholdsmæssige, og at ansøgerens tarv – herunder rettidig familiesammenføring – prioriteres.

Relateret EUAA-publikation

EUAA, *Praktisk vejledning om barnets tarv i asylprocedurer*, februar 2019.

Den nye udgave i lyset af pagten er under udarbejdelse og vil foreligge i 2026.

2. Formodning om mindreårighed

I tilfælde af usikkerhed tjener formodningen om mindreårighed til at sikre, at myndighederne **behandler en ansøger som et barn**, når dets status som sådan endnu ikke er bekræftet, men heller ikke kan afvises. **Ansøgeren skal behandles og betragtes som et barn**, så længe der fortsat er tvivl. Der skal indføres børnespecifikke garantier for at sikre barnets beskyttelse, trivsel og beskyttelse af barnets rettigheder.

Når der er uoverensstemmelser i forhold til personens hævdede alder eller personlige historie, bør disse uoverensstemmelser **ikke automatisk føre til den antagelse, at vedkommende lyver** om sin alder. I stedet bør man overveje faktorer som traumer, stress, sprogbarrierer eller kulturel mangfoldighed, der kan påvirke overensstemmelsen mellem deres forklaringer, og bede om præcisering. Desuden anvendes dette i overensstemmelse med **princippet om ikke at gøre skade**, som kræver, at myndighederne minimerer risici og undgår handlinger, der kan påvirke ansøgerens trivsel negativt. At behandle et potentielt barn som en voksen kan udsætte personen for uhensigtsmæssige forhold (f.eks. indkvartering sammen med voksne), medføre manglende nødvendige garantier (f.eks. ikke at få bistand fra en værge) og øget sårbarhed (ved ikke at få opfyldt særlige behov). Princippet om ikke at gøre skade har til formål at forhindre, at sådanne situationer opstår. Aldersvurderingsproceduren har til formål at fjerne tvivl og fastslå ansøgerens alder. Indtil dette er opnået, bør formodningen om mindreårighed gælde konsekvent. Dette indebærer, at personen behandles som et barn, at alle garantier er på plads, og at der tilbydes modtagelsesforhold, der er egnede til børn. I praksis kan administrationen ikke blot se bort fra ansøgerens forklaring om sin alder på identifikationsstedet. Den angivne fødselsdato skal være behørigt registreret som oplyst af ansøgeren. Hvis myndighederne har begrundet tvivl, bør de indlede og gennemføre en aldersvurderingsprocedure for lovligt at fastslå, om de registrerede oplysninger bør ændres. I modsat fald skal de acceptere personens erklæring. Enhver ændring af de officielle registrerings- eller identifikationsdata skal derfor være baseret på resultatet af aldersvurderingen og skal sikre både proceduremæssig retfærdighed og retssikkerhed.

I artikel 23 i forordningen om asylproceduren fastsættes det, at myndigheder også skal **udpege en værge** for enhver uledsaget person, der hævder at være mindreårig, eller hvor der er grund til at tro, at dette er tilfældet. Værgen skal være til rådighed for det formodede barn under hele aldersvurderingsprocessen ([41]), og værgemålet skal fortsætte efterfølgende, hvis formodningen om mindreårighed bekræftes. Den samme foranstaltning bør også overvejes i tilfælde, hvor en person med rimelighed synes at være mindreårig, men hævder at være voksen. FN's Komité for Barnets Rettigheder og Europarådet anbefaler en bred implementering af **formodningen om mindreårighed**.

*Staterne bør sikre, at en person, der gennemgår en aldersvurdering, formodes at være **et barn, medmindre og indtil andet fastslås** gennem en aldersvurderingsproces ([42]).*

Det er vigtigt at huske på, at **bevisbyrden** ligger hos myndighederne.

Mens **aldersvurderingsprocessen er i gang**, bør personen indkvarteres under de samme plejeforhold, modtagelsesvilkår og proceduremæssige garantier som andre ([43]).

Selvom indkvartering af (potentielle) unge voksne, som hævder at være børn, sammen med børn **udgør en sikkerhedsrisiko**, kan disse risici generelt håndteres gennem **tilstrækkeligt tilsyn og overvågning.** Dette kan blandt andet gøres ved, at der sikres:

- et passende forhold mellem personale og beboere
- tilstedeværelse af uddannet personale til beskyttelse af børn
- regelmæssig observation af gruppedynamikker
- klare adfærdskodekser for ansøgere og
- hurtige mekanismer til indberetning og håndtering af hændelser.

Yderligere foranstaltninger kan omfatte **adskilte indkvarteringsordninger** efter aldersgruppe og køn, strukturerede daglige rutiner og regelmæssige individuelle opfølgninger med socialarbejdere eller værger for tidligt at identificere spændinger eller sårbarheder.

Da ansøgere, der gennemgår aldersvurdering, i sidste ende kan blive bekræftet som værende børn, er det **vigtigt, at de ikke stilles ringere i denne periode**. Derfor bør særskilte værelser **ikke betragtes som adskillelse fra andre**: Ansøgere, der gennemgår aldersvurdering, bør fortsat have adgang til fællesarealer og aktiviteter under opsyn af modtagepersonalet, hvilket fremmer inklusion samtidig med, at der er et sikkert miljø for alle. Når aldersvurderingen viser, at personen er voksen, skal vedkommende informeres om ændringen i indkvarteringen og så hurtigt som muligt overføres til en passende institution.

Derimod skaber anbringelse af (potentielle) børn i voksenfaciliteter langt større bekymring med hensyn til beskyttelse, da det udsætter dem for øget risiko for vold, misbrug, udnyttelse, omsorgssvigt og ny traumatisering. Det ville underminere internationale standarder for beskyttelse af børn og princippet om barnets tarv. Det bør derfor undgås. Myndighederne skal

([41]) Betragtning 35 i forordningen om asylproceduren.
([42]) Retningslinje 2 i Europarådets *Recommendation CM/Rec(2022)22 of the Committee of Ministers to member States on human rights principles and guidelines on age assessment in the context of migration*, 2022, https://rm.coe.int/0900001680a96350.
([43]) Som fastsat i artikel 27, stk. 9, litra c) og d), i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

være opmærksomme på, at den største og mest skadelige risiko ligger i at behandle børn som voksne frem for midlertidigt at indkvartere unge voksne i børnevenlige omgivelser og yde relevant tilsyn.

Relateret EUAA-publikation

Yderligere oplysninger om modtagelsesforhold for uledsagede børn findes i EASO's *Vejledning om modtagelsesforhold for uledsagede børn: operationelle standarder og indikatorer*, december 2018.

Standarder og retspraksis, der former aldersvurderingsprocedurerne

Selvom forordningen om asylproceduren ikke udtrykkeligt fastslår dette som et princip, henvises der ofte til formodningen om mindreårighed i internationale standarder og retspraksis for at påpege de proceduremæssige garantier, der skal anvendes.

FN's konvention om barnets rettigheder: I forbindelse med behandlingen af uledsagede børn og børn, der er adskilt fra deres familie, uden for deres oprindelsesland understreger Komitéen for Barnets Rettigheder, at børn straks skal identificeres ved ankomsten, og at aldersvurderinger bør foretages "på en videnskabelig, sikker, børnevenlig og kønssensitiv måde, således at enhver risiko for krænkelse af barnets fysiske integritet undgås, og med behørig respekt for den menneskelige værdighed. I tilfælde af usikkerhed bør tvivlen komme den enkelte til gode således, at hvis der er en sandsynlighed for, at individet er et barn. ([44]).

Dom *Darboe og Camara mod Italien* ([45]): Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) fastslog, at formodningen om mindreårighed udgør et integreret element i den beskyttelse, som bør gives til uledsagede personer, der hævder at være mindreårige. **Formodningen udløser proceduremæssige garantier**, der skal ledsage aldersvurderingsprocedurerne og sikre, at ukorrekt identifikation som voksen ikke fører til rettighedskrænkelser.

Dom *Hämäläinen mod Finland* ([46]): Menneskerettighedsdomstolen fremhævede vigtigheden af at garantere beskyttelse af uledsagede børn og anerkendte, at formodningen om mindreårighed er afgørende for at sikre denne beskyttelse.

([44]) FN's Komité for Barnets Rettigheder, *generel bemærkning nr. 6 (2005) om behandling af uledsagede børn og børn, der er adskilt fra deres familie, uden for deres oprindelsesland*, 2005. Andre sager indbragt for FN's Komité for Barnets Rettigheder er: J.A.B. mod Spanien: forelagt FN's Komité for Børns Rettigheder af fem unge migranter og asylansøgere: A.L. fra Algeriet (16/2017), M.T. fra Elfenbenskysten (17/2017), J.A.B. fra Cameroun (22/2017) samt M.A.B. og R.K., begge fra Guinea (24 og 27/2017). Alle de afgørelser, som Komitéen vedtog mellem juli 2019 og februar 2020, bygger på samme udgangspunkt: en aldersbestemmelsesprocedure. I hver enkelt sag undersøger Komitéen, om proceduren er i strid med bestemmelser i konventionen, og dermed om proceduren – og dens resultat – fører til krænkelse af andre børns rettigheder.

([45]) EMD, dom af 21. oktober 2022, *Darboe og Camara mod Italien, 5797/17,* ECLI:CE:ECHR:2022:0721JUD000579717. Et resumé findes i EUAA's database over retspraksis.

([46]) Menneskerettighedsdomstolen, dom af 16. juli 2014, *Hämäläinen mod Finland*, 37359/09, ECLI:CE:ECHR:2022:0721JUD000579717.

Dom *F.B. mod Belgien* ([47]): Sagen vedrørte en afgørelse om at ophæve en ansøgers ret til støtte som uledsaget mindreårig efter en aldersvurdering. Uden at tage stilling til pålideligheden af knogleundersøgelserne eller ansøgerens status som mindreårig, fandt Domstolen, at den beslutningsproces, der førte til beslutningen om at ophæve ansøgerens ret til støtte som uledsaget mindreårig, ikke var ledsaget af tilstrækkelige garantier i henhold til artikel 8 i EMRK, og fandt derfor enstemmigt, at der var sket en overtrædelse af denne artikel. Den bemærkede navnlig, at der ikke var noget i sagsakterne, der tydede på, at ansøgeren var blevet informeret om, at hendes samtykke var nødvendigt for at gennemføre lægeundersøgelsen. Desuden understregede den, at lægeundersøgelser på grund af deres invasive karakter kun bør foretages som en sidste udvej, når alternative måder til at fjerne tvivl om den pågældende persons alder ikke har givet fyldestgørende resultater. I denne forbindelse bemærkede den, at ansøgeren først var blevet interviewet af en medarbejder fra værgemyndigheden, som var specielt uddannet i modtagelse af mindreårige, efter at knogleundersøgelserne var blevet gennemført. En indledende samtale kunne dog have gjort det muligt at fastslå, om tvivlen om hendes status som mindreårig kunne fjernes ved hjælp af mindre indgribende midler, og have givet hende mulighed for at modtage alle de nødvendige oplysninger til at forsvare sine rettigheder effektivt.

O.Y.K.A. mod Danmark ([48]): FN's Menneskerettighedskomité understregede, at når personer ved den indledende registrering er registreret som voksne, men senere hævder at være mindreårige, bør deres alder fortsat vurderes grundigt, og påstanden bør ikke automatisk afvises uden passende garantier og behørig hensyntagen.

2.2.1. Vurdering af dokumentationen

Når der opstår tvivl om en ansøgers selvoplyste mindreårighed, bør myndighederne først overveje alt **bevismateriale**, som personen kan fremlægge for at bevise sin hævdede alder. Dette omfatter f.eks.: pas, ID-dokument, opholdskort, rejsedokumenter som dem udstedt af UNHCR, religiøse eller civile attester, der dokumenterer civilstatus (ægteskab, fødsler, familiebog), eksamensbeviser samt vaccinationer for ansøgeren eller et familiemedlem, som henviser til ansøgerens alder.

De fremlagte dokumenter bør ikke betragtes som ugyldige, medmindre det kan bevises, at de er erhvervet på svigagtig vis, manipuleret eller forfalsket.

Artikel 25, stk. 1, i forordningen om asylproceduren

Med henblik på aldersvurderingen betragtes foreliggende dokumenter som ægte, medmindre der er bevis for det modsatte, og mindreåriges udsagn skal tages i betragtning.

([47]) EMD, dom af 6.3.2025, *F.B. .mod Belgien*, 47836/21, ECLI:CE:ECHR:2025:0306JUD004783621 (på fransk). Et resumé findes i EUAA's database over retspraksis.

([48]) FN's Menneskerettighedskomité, *Views adopted by the Committee under article 5 (4) of the Optional Protocol, concerning communication No. 2770/2016*, CCPR/C/121/D/2770/2016, 7.11.2017.

Hvis de nationale myndigheder har mistanke om, at et dokument er forfalsket, kan de anmode om kontrol. At anmode om autentificering af dokumenter fra oprindelseslandet er imidlertid ikke kun besværligt, men udgør også en potentiel risiko for den pågældende ansøger med hensyn til beskyttelse. Se i den forbindelse artikel 7, stk. 2, litra b), i forordningen om asylproceduren, som fastsætter, at "[myndighederne ikke må] indhente eventuelle oplysninger fra de aktører, der formodes at stå bag forfølgelsen eller den alvorlige overlast, på en sådan måde, at disse får meddelelse om, at den pågældende ansøger har fremsat en ansøgning". Der kan ikke kræves kontrol af dokumenter fra oprindelseslandet, hvis ansøgeren har udtrykt ønske om at ansøge om international beskyttelse, hvis der opstår et muligt behov for international beskyttelse, eller hvis der kan være risiko for forfølgelse.

Da ansøgere kan komme fra konflikt- og krigshærgede områder, er det almindeligt, at de kun har fotos af deres dokumenter på deres mobiltelefoner eller gemt i en e-mailkonto.

Når dette er tilfældet, skal fotos/scanninger vurderes under behørig hensyntagen til deres bevisværdi. Selvom det må erkendes, at ansøgere i praksis ofte er afhængige af digitale reproduktioner, bør myndighederne fortsat være opmærksomme på risikoen for forfalskning eller manipulation. Sådanne kopier eller scanninger bør derfor vurderes sammen med ansøgerens forklaringer.

Praktisk eksempel

Ansøgeren fremlægger følgende dokumenter:

- **foto af sit pas** gemt på en mobiltelefon, hvor originalen er gået tabt under rejsen
- **scannet fødselsattest** sendt pr. e-mail af et familiemedlem fra udlandet
- fotokopi af et **UNHCR-registreringskort**
- **familiebog** fotograferet side for side
- **skolebevis eller vaccinationskort** i digitalt format.

Pålideligheden af sådanne dokumenter kan vurderes ved at se på elementer såsom konsistens i personoplysningerne på tværs af dokumenterne, synlige officielle stempler eller underskrifter, metadata (f.eks. datoen for, hvornår fotoet blev taget) eller om dokumentet stemmer overens med allerede kendte oplysninger om ansøgeren. Samtidig bør myndighederne fortsat være opmærksomme på mulig forfalskning eller manipulation såsom ufuldstændige stempler, uoverensstemmende skrifttyper eller synlige tegn på digital redigering. Hvis der fortsat er rimelig tvivl, kan værdien af sådanne kopier afvejes mod andet bevismateriale (f.eks. samtaler, vidneudsagn eller oplysninger fra anerkendte organisationer). Kontroltiltag bør kun gennemføres, hvis de ikke bringer ansøgeren i fare. Fortrolighedsprincippet bør respekteres ([49]).

Derfor bør **autentificering ikke kræves** ([50]), når der foreligger andre indicier, der bekræfter mindreårighed.

([49]) Artikel 7, stk. 1, i forordningen om asylproceduren.
([50]) Artikel 25, stk. 1, i forordningen om asylproceduren.

2.2.2. Begrundelse for aldersvurdering

Aldersvurdering bør ikke være en rutinemæssig praksis. Den bør kun indledes, når **der er begrundet tvivl** om personens hævdede alder. En sådan tvivl kan opstå, når den oplyste alder ikke kan bekræftes eller modsiges af tilgængelige beviser efter en høring med ansøgeren, indsamling af relevante dokumenter og oplysninger og overvejelse af andre indikatorer.

Som fastsat i forordningen om asylproceduren kan den besluttende myndighed, når de oplysninger, der er indhentet efter høring af ansøgeren og indsamling af relevante dokumenter og oplysninger eller vurdering af andre indikatorer, ikke kan fjerne myndighedernes tvivl (på grund af uoverensstemmelser eller modsigelser), "**foretage** en tværfaglig vurdering, herunder en psykosocial vurdering" ([51]), for at vurdere ansøgerens alder.

Som en **frivillig** bestemmelse hedder det i artikel 25, stk. 1, i forordningen om asylproceduren, at beslutningen om at iværksætte en aldersvurderingsprocedure **er skønsmæssig** og **ikke en forpligtelse**. Myndighederne kan lade tvivlen komme ansøgeren til gode, og ansøgeren kan **erklæres som mindreårig, uden at der foretages en aldersvurdering** (se afsnittet om scenarier ovenfor).

Hvis myndighederne imidlertid har begrundet tvivl om en ansøgers alder, som, hvis vedkommende er voksen, ville være omfattet af den obligatoriske grænseprocedure, skal personen (midlertidigt) placeres i **asylgrænseprocedure** og tilbydes modtagelsesforhold, der er tilpasset uledsagede børn; i dette tilfælde er aldersvurderingen obligatorisk ([52]). Yderligere oplysninger findes i den kommende vejledning fra Europa-Kommissionen om asyl- og grænseprocedurerne ved tilbagesendelse.

Opsummering

- Indledende tvivl kan opstå på grund af manglende dokumenter, mindre uoverensstemmelser eller subjektive indtryk af alder. Tvivlen kan fjernes eller forblive uafklaret gennem en foreløbig alderskontrol. Hvis tvivlen fjernes, er der ikke behov for at gennemføre en aldersvurdering.
- Begrundet tvivl kan opstå på grund af faktuelle modsigelser, modsigelser i ansøgerens erklæringer, uoverensstemmende officielle registre eller manglende evne til at afklare uoverensstemmelser under den foreløbige alderskontrol. Dette kan føre til, at der anmodes om en aldersvurderingsprocedure.

([51]) Artikel 25, stk. 1, i forordningen om asylproceduren.
([52]) Artikel 53, stk. 1, andet punktum, i forordningen om asylproceduren.

2.3. Værgemål eller repræsentation

Der skal hurtigst muligt udpeges en værge ([53]) eller, hvis det ikke er muligt hurtigt at udpege en permanent værge, en midlertidig værge ([54]) for uledsagede børn. Dette er en nødvendig garanti for at sikre barnets tarv under hele asylproceduren og aldersvurderingsprocessen (se afsnit 2.1 Barnets tarv). Organisationer eller fysiske personer, hvis interesser er i konflikt med eller potentielt kan komme i konflikt med uledsagede mindreåriges interesser, må ikke udpeges som værger. Pagten understreger desuden vigtigheden af tæt samarbejde med nationale børnebeskyttelsesmyndigheder efter screeningen, hvilket indebærer, at der hurtigst muligt skal udpeges en person med relevant ekspertise i at bistå barnet ([55]).

Der skal udpeges en værge **inden for 15 dage** ([56]) efter, at der er fremsat en ansøgning. I særlige situationer, herunder et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger, kan denne frist forlænges med **10 arbejdsdage** ([57]).

Værgens opgaver i forbindelse med aldersvurderingen

Inden aldersvurderingsprocessen starter, skal den (midlertidige) værge have tilstrækkelig tid til at forberede sig, informere ansøgeren og konsultere en juridisk rådgiver, hvis det er nødvendigt. Det anbefales, at værgen og ansøgeren med støtte fra en juridisk rådgiver får mulighed for at tale med myndighederne om den konkrete tvivl, der er opstået på baggrund af dokumenter, forklaringer eller andre relevante oplysninger. Dette sikrer gennemsigtighed og giver mulighed for eventuelle præciseringer eller fremlæggelse af yderligere bevismateriale, der kan afhjælpe tvivlsspørgsmål uden behov for at gå videre i processen.

Værgen skal sammen med den juridiske rådgiver, hvis det er relevant, forklare ansøgeren, hvad aldersvurderingen indebærer, nemlig:

- de metoder, der kan anvendes
- hvad ansøgeren kan forvente, og hvordan trinnene vil forløbe

([53]) Artikel 2, stk. 12 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, artikel 3, stk. 18, og artikel 33 i kvalifikationsforordningen, artikel 11, stk. 3, i screeningforordningen, artikel 23, stk. 2, i forordningen om asylproceduren, artikel 14, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store IT-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (omarbejdning) (EUT L 180 af 29.6.2013).

([54]) Artikel 23, stk. 2, litra a), i forordningen om asylproceduren.

([55]) Artikel 23, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.

([56]) Artikel 23, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.

([57]) Artikel 23, stk. 3, i forordningen om asylproceduren og artikel 23 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

- ansøgerens pligt til at samarbejde samt konsekvenserne af manglende samarbejde (for eksempel at nægte at gennemgå aldersvurderingsproceduren – enten den tværfaglige vurdering eller lægeundersøgelserne – ikke i sig selv udgør grundlag for at afvise ansøgningen, men det kan få myndighederne til at antage, at personen er voksen ([58]).

Dette er et vigtigt øjeblik, da klare og børnevenlige oplysninger kan opbygge tillid, mindske frygten og støtte samarbejdet, samtidig med at de tilskynder ansøgeren til at fremlægge flere oplysninger eller dokumenter til støtte for sin angivne alder.

Under aldersvurderingen har værgen eller den ansvarlige voksne ret til at stille spørgsmål for at få forskellige ting afklaret og/eller at fremsætte bemærkninger til støtte for ansøgeren. Værgen spiller også en vigtig rolle med hensyn til ansøgerens velbefindende gennem hele processen: Værgen bør sikre, at ansøgerens trivsel beskyttes, og kan anmode om pauser, hvis ansøgeren bliver oprevet eller overvældet eller fremstår forvirret; værgen/den ansvarlige voksne kan endvidere gribe indefter behov for at sikre, at processen forbliver respektfuld, støttende og tilpasset ansøgerens behov. For at kunne udfylde deres rolle som støtte for ansøgeren på passende vis er det vigtigt, at den (midlertidige) værge og, hvor det er relevant, den juridiske rådgiver, får rettidig adgang til resultatet af aldersvurderingen og begrundelsen for afgørelsen. Værgen har ret til at få adgang til indholdet af de relevante dokumenter i ansøgerens sagsakter (som skal omfatte alle dokumenter vedrørende lægeundersøgelsen). Dette sikrer, at de i tilstrækkelig grad kan informere ansøgeren og muliggøre udøvelsen af retten til effektive retsmidler til at klage over resultatet af afgørelsen om aldersvurdering i overensstemmelse med national ret, enten som en selvstændig klage eller som led i klagen over afgørelsen i første instans.

Relaterede EUAA-værktøjer

EUAA/Europarådet, Age Assessment for Children – YouTube (aldersvurdering for børn – YouTube) (tilgængelig på 13 sprog).

EUAA, *All You Need to Know on Age Assessment* (Alt, du har brug for at vide om aldersvurdering), januar 2022. Dette er en børnevenlig informationsbrochure om aldersvurdering, der supplerer ovenstående videoanimation.

EASO, Age Assessment for Children – YouTube (aldersvurdering for børn – YouTube) (tilgængelig på 23 sprog). Dette er en informativ animation for fagfolk, der forklarer årsagerne til aldersvurderingen, hvor den finder sted, og hvordan den bør gennemføres.

EASO, *Praktisk vejledning om barnets tarv i asylprocedurer*, februar 2019. Den nye udgave af denne vejledning i lyset af pagten er under udarbejdelse og vil være tilgængelig i 2026.

([58]) Artikel 25, stk. 6, i forordningen om asylproceduren: "[...] En sådan nægtelse må kun betragtes som en afkræftelig formodning om, at ansøgeren ikke er mindreårig".

EUAA/FRA, *Introduction to International Protection: Practical tool for guardians* (Introduktion til international beskyttelse: Praktisk værktøj for værger), oktober 2023.

EUAA/FRA, *The Asylum Procedure: Practical tool for guardians* (Asylproceduren: Praktisk værktøj for værger), oktober 2023.

EASO, *Age Assessment Practices in EU+ Countries: Updated findings* (Aldersvurderingspraksis i EU+-lande: Opdaterede resultater), september 2021.

2.4. Den juridiske rådgivers rolle

I forordningen om asylproceduren fastslås det, at ansøgere bør have ret til at rådføre sig med en juridisk rådgiver om spørgsmål, der vedrører deres ansøgning, i alle faser af proceduren ([59]). Der kan anmodes om gratis **juridisk rådgivning**, så snart ønsket om at ansøge om international beskyttelse er registreret, herunder af børn ([60]).

Hvis den nationale lovgivning tillader det, kan juridisk rådgivning og juridisk bistand ydes af den samme person. Juridisk rådgivning adskiller sig fra retshjælp og omfatter vejledning, bistand og forklaring af hele proceduren: rettigheder, forpligtelser, regler om de forskellige procedurer og oplysninger om, hvordan et afslag kan anfægtes. Sådan rådgivning er gratis, og ansøgeren bør underrettes om muligheden for at anmode om juridisk rådgivning senest ved registreringen.

Gratis **juridisk rådgivning** kan ydes af én person til flere ansøgere på samme tid eller individuelt. Den juridiske rådgivers rolle består i at yde generel vejledning og bistand gennem hele den administrative internationale beskyttelsesprocedure ([61]), herunder når der foretages en aldersvurdering. Gruppesessioner med information kan dog være nyttige til at skabe indledende opmærksomhed, men de kan ikke erstatte individuel rådgivning, som er afgørende for at varetage den formodede mindreåriges tarv under en aldersvurderingsprocedure. Juridiske rådgivere vil støtte værgen eller forældrene/værgerne (for et ledsaget barn) med at informere og bistå det formodede barn, også med hensyn til den potentielle indvirkning, som resultatet af aldersvurderingen kan have på deres ansøgning og andre relaterede processer.

For at varetage denne rolle skal de enkelte juridiske rådgivere eller civilsamfundsorganisationer, der leverer denne ydelse, være godkendt eller have tilladelse til at gøre det i henhold til den nationale procedure og have adgang til ansøgeren. Desuden bør den juridiske rådgiver aldrig befinde sig i en interessekonflikt, når vedkommende rådgiver ansøgeren.

([59]) Artikel 15, stk. 1, i forordningen om asylproceduren.
([60]) Artikel 33, stk. 1, andet afsnit, i forordningen om asylproceduren: "Nærværende stykkes første afsnit berører ikke uledsagede mindreåriges ret til juridisk vejledning og retshjælp og juridisk repræsentation i overensstemmelse med artikel 15 og 16."
([61]) Artikel 16, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.

Selv om forordningen om asylproceduren ikke giver ret til at klage over en afgørelse om aldersvurdering uafhængigt af afgørelsen om international beskyttelse, forhindrer den ikke medlemsstaterne i at gøre dette i henhold til national ret.

Når den nationale lovgivning giver mulighed for en selvstændig klage over aldersvurderingen, forbliver **retten til effektive retsmidler**, som fastsat i forordningen om asylproceduren og chartret, relevant. I alle tilfælde skal ansøgere, (midlertidige) værger og juridiske rådgivere/vejledere **modtage klare oplysninger om de muligheder, der er for at påklage afgørelsen**, om procedurerne og de gældende frister samt de relevante oplysninger, der dannede grundlag for afgørelsen om alderen.

Der bør være adgang til **gratis juridisk rådgivning og juridisk repræsentation**, når en ansøger ønsker at klage over eller anfægte en afgørelse om alder, enten som en del af klagen over afgørelsen om ansøgningen om international beskyttelse eller som en særskilt handling i henhold til en national procedure. Hvis der i henhold til national lovgivning skal indgives en særskilt klage over en afgørelse om aldersvurdering, er adgangen til gratis juridisk rådgivning underlagt de regler og procedurer, der er fastsat på nationalt plan, herunder dem, der gælder for anvendelsen af *pro bono*-repræsentation. Dette kræver også, at værgen eller forældrene og ansøgeren får de nødvendige oplysninger om, hvordan man kan klage, og hvilke frister der skal tages i betragtning.

Outils connexes de l'EUAA

- EUAA, *Practical Guide on Free Legal Counselling: Organisation of the provision of free legal counselling* (Praktisk vejledning om gratis juridisk rådgivning: Tilrettelæggelse af gratis juridisk rådgivning), oktober 2025.
- Legal counselling and assistance | Let's Speak Asylum (Juridisk rådgivning og bistand | Let's Speak Asylum).

2.5. Ret til information, deltagelse og samtykke

At blive bedt om at gennemgå en aldersvurdering kan være forvirrende og skræmmende for ansøgere ([62]), da de måske ikke forstår, hvorfor proceduren er nødvendig. De kan også føle, at der ikke er tillid til dem, og nogle ansøgere kan opfatte det som en beskyldning om uærlighed frem for som et standardprocestrin. Det er vigtigt at sikre, at ansøgerne **informeres korrekt**, inddrages og får mulighed for at give deres samtykke, for at deres rettigheder og trivsel kan sikres under hele processen.

Oplysninger om formålet med og processen for aldersvurdering skal gives i god tid inden processen, på en alderssvarende, kulturelt hensigtsmæssig og børnevenlig måde ([63]). Det skal dobbelttjekkes, at informationen er forstået, og ansøgeren skal have mulighed for at stille spørgsmål. Kulturformidlere, tolke, værge og/eller forældre kan deltage i processen. Værgen

([62]) Argyriou, dr. A., *The psychological impact of the age dispute process on unaccompanied children seeking asylum in the UK*, 2024.
([63]) Artikel 5, stk. 2, i direktivet om modtagelsesforhold (2024), artikel 23, stk. 5, i forordningen om asylproceduren og artikel 11, stk. 3, i screeningforordningen.

kan støtte ansøgeren i forbindelse med aldersvurderingsprocessen med at afhjælpe uoverensstemmelser ved at forklare ansøgeren, hvorfor den hævdede alder ikke accepteres, eller hvorfor det fremlagte bevismateriale er utilstrækkeligt. Dette hjælper ansøgeren til bedre at forstå processen og tilskynder til samarbejde, bl.a. ved at give yderligere oplysninger.

Det er vigtigt, at ansøgerne har **mulighed for at udtrykke deres mening** og tanker om alle spørgsmål, der drøftes under aldersvurderingsproceduren. Deres aktive engagement og deltagelse ([64]) bør derfor sikres ([65]). Myndighederne bør sørge for en mundtlig høring af ansøgerne og deres forældre, når de er i tvivl om den hævdede alder, eller når der konstateres uoverensstemmelser. Forældre kan ofte give vigtige oplysninger om ansøgerens baggrund, opvækst og familieforhold, hvilket kan bidrage til at afklare tvivlsspørgsmål og hjælpe med til at fastlægge ansøgerens alder. Når forældrene inddrages på denne måde, sikrer det også proceduremæssig retfærdighed, respekterer barnets ret til at blive hørt sammen med dets omsorgspersoner og hjælper med at varetage barnets tarv ved at tage familieperspektivet i betragtning.

Ansøgeren, værgen eller forældrene skal have mulighed for at **give samtykke** eller nægte at deltage i aldersvurderingen, især i forbindelse med eventuelle lægeundersøgelser (se Bilag 4 – Eksempel på samtykkeerklæring til deltagelse i en aldersvurdering). Samtykket skal gives uden ydre pres eller manipulation, især i tilfælde af personer, der tidligere har været udsat for udnyttelse, tvang, kønsbaseret vold eller misbrug.

I overensstemmelse med forordningen om asylproceduren ([66]) skal både ansøgeren og dennes værge **give samtykke til lægevurderinger**: Dette indebærer, at de har **ret til at sige nej**. Ansøgeren og dennes forældre eller værge bør informeres om, at afslaget ikke i sig selv kan føre til afvisning af **ansøgningen om international beskyttelse** og kun kan betragtes som en afkræftelig formodning om, at ansøgeren ikke er mindreårig ([67]).

Da lovgivningen udtrykkeligt kun kræver samtykke **til den medicinske del** af aldersvurderingen ([68]), er der ikke noget formelt retsgrundlag for at afvise den tværfaglige vurdering. I praksis kan en ansøger dog afvise at deltage – for eksempel ved ikke at møde op til den psykosociale vurdering eller ved at forblive tavs under samtalen. Dette understreger vigtigheden af at sikre, at ansøgeren er tilstrækkeligt informeret og forstår formålet med og omfanget af hele aldersvurderingsprocessen, herunder dens tværfaglige elementer. Tydelig og tilgængelig kommunikation er afgørende for at fremme samarbejdet og sikre retfærdighed og gennemsigtighed i proceduren.

I tilfælde af afslag skal **årsagerne til personens afslag undersøges**. Ved at forstå årsagerne til afslaget og give mere målrettet information kan man imødekomme den indledende frygt og fremme samarbejde.

([64]) I overensstemmelse med KOMMISSIONENS HENSTILLING af 23.4.2024 om udvikling og styrkelse af integrerede børnebeskyttelsessystemer, der er i barnets tarv (C/2024/2680 final).
([65]) Barnets ret til at blive hørt anerkendes i flere juridiske instrumenter, såsom: FN's Komité for Barnets Rettigheder, generel bemærkning nr. 12 (2009): Barnets ret til at blive hørt, CRC/C/GC/12, 20. juli 2009, https://www.refworld.org/legal/general/crc/2009/en/70207; betragtning 23 i forordningen om asylproceduren; artikel 23, stk. 3, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.
([66]) Artikel 25, stk. 5, i forordningen om asylproceduren.
([67]) Artikel 25, stk. 6, i forordningen om asylproceduren.
([68]) Der anmodes kun om samtykke til lægeundersøgelsen, ikke til den fuldstændige aldersvurderingsprocedure (artikel 25, stk. 4, i forordningen om asylproceduren).

Det er vigtigt at bemærke, at hvis resultatet af aldersvurderingen ikke er det, som ansøgeren havde forventet, er det afgørende, at vedkommende forstår sin ret til at anfægte resultatet gennem **tilgængelige klage- eller prøvelsesmekanisme**r. Hvis de nationale systemer foreskriver en særskilt klage over resultatet af en aldersvurdering, bør ansøgeren udtrykkeligt informeres om, at klage ikke vil få negative konsekvenser for behandlingen af vedkommendes ansøgning om international beskyttelse.

Denne beskyttelse gælder også i forbindelse med informationsformidling, samtykke og deltagelse, hvilket sikrer, at ansøgere kan udøve deres rettigheder uden frygt for konsekvenser. Ansvaret for at informere ansøgeren om de retlige konsekvenser af afslag ligger generelt hos sagsbehandleren. Spørgsmål vedrørende selve undersøgelsesproceduren bør dog besvares af en læge med støtte fra værgen for at opbygge tillid og give tryghed.

2.6. Kvalificerede aldersbedømmere

Myndighederne skal sikre, at de personer, der udpeges til at foretage aldersvurderingen, har den **nødvendige ekspertise/specialisering**. Forordningen om asylproceduren henviser tydeligt til **kvalificerede fagfolk** med ekspertise inden for aldersvurdering og børns udvikling, såsom socialarbejdere, psykologer eller børnelæger, således at forskellige faktorer såsom fysiske, psykologiske, udviklingsmæssige, miljømæssige og kulturelle faktorer tages i betragtning ([69]).

Begrebet "kvalificerede fagfolk", der er involveret i aldersvurderingen, er ikke udtrykkeligt defineret i forordningen om asylproceduren. Der bør derfor henvises til den relevante **nationale lovgivning**, som kan specificere de kvalifikationer eller faglige profiler, der kræves for at blive anset for kompetente inden for **aldersestimering og børns udvikling**.

Selv om forordningen om asylproceduren ikke fastsætter en ensartet standard, **foreslår den, at socialarbejdere, psykologer eller børnelæger** bør være en del af det tværfaglige team. Medlemsstaterne kan derfor ønske at **kontrollere de nationale kvalifikationskrav** for disse erhverv for at sikre, at de personer, der er involveret i vurderingsprocessen, har den passende ekspertise og de relevante kvalifikationer.

I overensstemmelse med aldersvurderingens tværfaglige karakter bevarer medlemsstaterne muligheden for at udpege de fagfolk, der skal involveres, på grundlag af deres specifikke færdigheder, kvalifikationer og uddannelse. Rammebestemmelserne udelukker ikke nogen faglige profiler, f.eks. medicinsk personale (f.eks. sygeplejersker, børnelæger, læger), psykosociale fagfolk eller fagfolk fra andre områder, såsom etnoantropologer eller kulturformidlere, forudsat at deres bidrag og faglige baggrund er relevant for processen. Denne fleksibilitet giver de nationale myndigheder mulighed for at tilpasse sammensætningen af det tværfaglige team til deres administrative strukturer og den tilgængelige ekspertise, samtidig med at kvaliteten og pålideligheden af vurderingen sikres.

Det er dog vigtigt, at de fagfolk, der er involveret i de ikke-medicinske dele af processen, handler strengt inden for rammerne af deres kvalifikationer og ekspertise. For eksempel kan en sygeplejerske bidrage til den tværfaglige vurdering ved at komme med observationer om

([69]) Artikel 25, stk. 1, og betragtning 37 i forordningen om asylproceduren.

ansøgerens generelle trivsel, hygiejne eller generelle udvikling og trække på sin erhvervserfaring. Dette bør dog ikke omfatte udførelse af medicinske eller kliniske undersøgelser, som hører til den medicinske fase af aldersvurderingen og skal udføres af en kvalificeret læge.

At have den nødvendige ekspertise betyder, at aldersbedømmere **ud over** deres grundlæggende faglige baggrund også forventes at modtage **en specifik uddannelse i metoder og procedurer til aldersvurdering**. En sådan uddannelse bør omfatte de juridiske, udviklingsmæssige, medicinske og proceduremæssige aspekter af aldersvurdering i forbindelse med asyl for at sikre, at vurderingerne foretages på en børnevenlig, kulturelt følsom og rettighedsbaseret måde.

Uddannelsen bør tilrettelægges eller akkrediteres af de kompetente nationale myndigheder i samarbejde (hvor det er relevant) med EU-organer som f.eks. EUAA. Det kan også omfatte andre anerkendte akademiske eller professionelle institutioner.

Uddannelsen bør omfatte:

- retlige forpligtelser i henhold til forordningen om asylproceduren og den tilknyttede EU-ret
- børns udvikling
- medicinske, psykologiske og psykosociale aspekter i aldersvurdering
- samtaleteknikker, der er tilpasset børn
- garantier, for at undgå fornyet traumatisering
- proceduremæssige standarder for at sikre tværfaglige, børnevenlige og rettighedsbaserede vurderinger.

Der bør også stilles opfriskningskurser og løbende faglig udvikling til rådighed for at vedligeholde og opdatere ekspertisen.

Aldersbedømmere bør endvidere, så vidt muligt, have tilstrækkelig ekspertise inden for børnebeskyttelse. De skal navnlig:

- kende internationale og nationale retlige standarder, herunder FN's konvention om barnets rettigheder og retssikkerhedsgarantier i aldersvurderinger ([70])
- være i stand til at kommunikere effektivt og empatisk med ansøgere fra forskellige kulturer og sikre, at den person, der er involveret i aldersvurderingen, kan udtrykke sine synspunkter
- have en grundlæggende forståelse for, hvordan man identificerer tegn og symptomer på psykisk lidelse

([70]) UNHCR, *UNHCR observations on the use of age assessments in the identification of separated or unaccompanied children seeking asylum*, juni 2015, https://www.refworld.org/jurisprudence/amicus/unhcr/2015/en/93634; Europarådet, *Human rights principles and guidelines on age assessment in the context of migration: Recommendation CM/Rec(2022)22 and Explanatory Memorandum* (Strasbourg: Europarådet, april 2023), https://rm.coe.int/cm-rec-2022-22-and-explanatory-memorandum-on-human-rights-principles-a/1680ab501f; UNICEF, *Technical note on age assessment*, op. cit., fodnote 7.

- være uddannet til at håndtere situationer, hvor ansøgeren fortæller, at vedkommende har været udsat for vold og misbrug, og være opmærksom på de henvisningsmuligheder, der findes i disse sager
- være upartiske og fri af enhver interessekonflikt
- sikre fortrolighed, ikke-forskelsbehandling og respekt for den enkeltes værdighed under hele aldersvurderingsprocessen og
- være bekendt med relevante tjenesteudbydere og med henvisningssystemet, hvis der under vurderingen opstår andre umiddelbare behov (f.eks. fysisk sundhed, beskyttelsesbehov eller lignende).

Aldersbedømmere, der gennemfører en **aldersvurderingssamtale**, bør have et solidt kendskab til relevante oplysninger om oprindelseslandet for den konkrete sag samt til kulturel praksis, normer og samfundsmæssige dynamikker. Denne viden er afgørende for pålidelige resultater. Kendskab til EUAA's portal for oplysninger om oprindelsesland og andre relevante websteder eller kilder kan yderligere hjælpe bedømmere med at få adgang til nøjagtige og opdaterede oplysninger.

Aldersbedømmere, der foretager en **psykosocial vurdering**, skal besidde kompetencer til at vurdere børns fysiske, psykologiske og følelsesmæssige vækstmønstre og vurdere disse i lyset af barnets sociale kontekst. Interkulturelle kompetencer er også af afgørende betydning for arbejdet med børn med indvandrerbaggrund. Den psykosociale vurdering varetages typisk af psykologer eller socialarbejdere med specialisering i børns kognitive udvikling og med uddannelse i aldersvurdering.

Lægeundersøgelser skal foretages af læger, som har erfaring med børn og med aldersestimering. Børns udviklingsmæssige tegn samt billeder af skeletknogler vurderes typisk af børnelæger og radiologer. Disse medicinske eksperter bør også have kontekstuel viden, herunder kendskab til vækstindikatorer specifikt knyttet til oplysninger om oprindelseslandet (f.eks. børnelægetabeller med referenceværdier for specifikke etniske grupper), samt være opmærksomme på kulturelle faktorer, der kan påvirke det fysiske udseende, modenhed og kommunikationsformer.

Ovenstående afspejler den ideelle profil for aldersbedømmere, men det erkendes, at medlemsstaterne i praksis kan have svært ved at finde tilstrækkeligt mange eksperter, der opfylder alle kravene. For at imødegå en sådan potentiel udfordring og sikre kvalitet og overholdelse kan myndighederne investere i nedenstående aspekter.

- **Gradvis kapacitetsopbygning**: Fagfolk kan i første omgang opfylde de grundlæggende krav (juridiske standarder, upartiskhed, børnevenlig kommunikation) og styrke yderligere færdigheder (f.eks. håndtering af beretninger om vold, genkendelse af psykisk lidelse) gennem løbende faglig udvikling.
- **Målrettet specialiseret uddannelse**: Nationale myndigheder kan udvikle korte, praksisorienterede uddannelsesmoduler (f.eks. om traumebevidste tilgange, kulturel formidling eller garantier). **EUAA's uddannelsesprogram** ([71]) kan være en nyttig reference for uddannelsesprogrammer.

([71]) EUAA, *Training Catalogue*, august 2022.

- **Akkrediterings- og certificeringsordninger**: Et nationalt register over uddannede inden for aldersvurdering, som har gennemført obligatorisk træning, bidrager til at sikre kvalitet og tilgængelighed.
- **Brug af ekstern ekspertise**: Hvis der stadig er mangler, kan medlemsstaterne indgå aftaler med eller samarbejde med specialiserede NGO'er, børnebeskyttelsesorganer eller uafhængige eksperter om at støtte specifikke aspekter af vurderingen.
- **Peerlæring og -udveksling**: Når bedømmere tilskyndes til at dele erfaringer og dilemmaer gennem regelmæssige sagsdrøftelser eller tilsyn, sikres det, at ekspertisen udvikles – også selvom ressourcerne er begrænsede.

Der kan etableres samarbejdskanaler mellem forskellige myndigheder og eksterne organisationer for at sikre, at der er tilstrækkelige kvalificerede fagfolk til rådighed.

Eksempler på god praksis til forbedring af kvaliteten af aldersvurderingsprocedurerne

- Afholdelse af regelmæssige peer-to-peer-sessioner og udvekslinger mellem aldersbedømmere for at drøfte potentielle fælles udfordringer og løsninger.
- Mulighed for, hvor relevant, at ansøgeren kan vælge kønnet på den fagperson, der foretager vurderingen. Dette er særlig vigtigt i tilfælde af flere særlige behov (f.eks. potentiel overlevende efter seksuel og kønsbaseret vold, misbrug eller menneskehandel). Denne valgmulighed kan bidrage til et tryggere og mere behageligt miljø, hvilket fremmer tillid og åbenhed under processen.
- Etablering af et overvågningssystem for at sikre kvalitet og læring af erfaringer.

God praksis vedrørende aldersvurderingsprocedurer i EU+-lande

- Det italienske nationale institut for sundhed, migration og fattigdom (INMP) har indført et solidt system til overvågning og evaluering af gennemførelsen af den nationale protokol for aldersvurdering af uledsagede børn ([72]).
- Study Group on Forensic Age Diagnostics of the German Society of Legal Medicine organiserede årlige færdighedstests med henblik på løbende kvalitetssikring ([73]).

([72]) Nationalt institut for sundhed, migration og fattigdom (INMP), *Primo rapporto sull'attuazione del protocollo per la determinazione dell'età dei minori stranieri non accompagnati* (*første rapport om gennemførelsen af protokollen til fastsættelse af uledsagede udenlandske mindreåriges alder*), september 2022, https://www.inmp.it/index.php/ita/Pubblicazioni/Libri/Primo-rapporto-sull-attuazione-del-protocollo-per-la-determinazione-dell-eta-dei-minori-stranieri-non-accompagnati.

([73]) Study Group on Forensic Age Diagnostics of the German Society of Legal Medicine, *Criteria for age estimation in living individuals* (kriterier for aldersvurdering af levende personer), 2008, https://www.medizin.uni-muenster.de/fileadmin/einrichtung/agfad/empfehlungen/empfehlung_strafverfahren_eng.pdf.

2.7. Upartiskhed og ikke-diskrimination under aldersvurderingsprocessen

Enhver person, der gennemgår en aldersvurdering, har ret til, at deres alder vurderes upartisk, uden fordomme baseret på nationalitet, etnicitet eller andre faktorer. Bedømmerne skal være opmærksomme på deres egen forudindtagethed, når de foretager aldersvurderinger.

Forudindtagethed kan antage de former, der er beskrevet nedenfor (ikkeudtømmende liste).

- Generel konklusion fra tidligere sager: Hvis tidligere ansøgere fra et bestemt land eller samfund har løjet om deres alder, kan bedømmerne ubevidst antage det samme om nye ansøgere fra samme land/samfund.
- Bekræftelsesbias: fokus på bevismateriale, der understøtter forudfattede meninger (f. eks. at påbegynde vurderingen med allerede at antage, at personen er voksen eller mindreårig). Dette kan føre til, at man tillægger opfattede træk eller adfærd for stor betydning, fordi de tilsyneladende underbygger denne overbevisning (f.eks. modenhed i tale eller fysisk udseende), samtidig med at man ignorerer faktorer, der peger på det modsatte (f.eks. ansøgerens svar eller dokumenteret baggrund).
- Nervøsitet, tøven, kun få oplysninger eller manglende interesse under samtalen kan blive opfattet som tegn på vildledningsmanøvrer eller voksen alder, i stedet for som naturlige reaktioner på processens betydning, det at have deltaget i flere samtaler eller tidligere traumatiske oplevelser.
- Bedømmere kan lægge uforholdsmæssig vægt på fysiske karakteristika som højde, ansigtstræk eller muskelmasse og fortolke disse som indikatorer på voksen alder, mens man ignorerer beviser for, at etnicitet, miljømæssigt pres eller genetik kan have stor betydning for fysisk vækst.

Ved at give bedømmere vejledning i, **hvordan de kan genkende og mindske disse fordomme** ved hjælp af en **tværfaglig tilgang** og inddrage forskellige kvalificerede fagfolk, bliver aldersvurderingens mere retfærdig og præcis og sikrer, at ansøgere behandles med værdighed og respekt.

Følgende tiltag har tidligere været anvendt og vist sig vellykkede til formålet:

- gennemgang af resultaterne fra de forskellige gennemførte vurderinger
- udveksling af erfaringer og observationer mellem de fagfolk, der deltager i vurderingen
- flere aldersbedømmere, der foretager vurderingen af en sag i fællesskab.

Denne **fælles tilgang** kan samtidig mindske presset på bedømmerne, som udfører en kompleks opgave som aldersvurdering, ved at dele ansvaret for en beslutning, der har betydelige konsekvenser for ansøgeren.

Praktiske overvejelser

For at sikre aldersvurderingens upartiskhed er det afgørende, at bedømmerne eller aldersvurderingspanelet **fungerer uafhængigt** af de myndigheder, der behandler ansøgninger om international beskyttelse eller varetager modtagelsesforhold. En sådan institutionel adskillelse bidrager til at sikre objektivitet og reducerer risikoen for interessekonflikter, som kan skade barnets tarv.

I visse sammenhænge kan fagfolk, der arbejder inden for modtagelsessystemet, stå over for indirekte operationelle pres – eksempelvis begrænset plads i modtagelsen eller andre ressourcebegrænsninger – hvilket utilsigtet kan påvirke resultatet af en aldersvurdering. På samme måde kan økonomiske hensyn i forbindelse med modtagelsesforhold for børn i forhold til voksne skabe institutionelt pres. Disse aspekter er lige så relevante i tilfælde, hvor modtagelsen varetages af private enheder, der kan have økonomiske interesser knyttet til antallet af indkvarterede børn/voksne. I situationer, hvor aldersvurderingen udføres af fagfolk, der arbejder for den besluttende myndighed eller modtagelsesmyndigheden, anbefales det at have **garantier på plads** for at sikre, at vurderingen er fuldstændig uafhængig. Dette ville undgå enhver potentiel interessekonflikt (f.eks. bør de involverede bedømmere ikke være involveret i behandlingen af ansøgningen).

Tilsvarende betragtninger gælder for værgerne: værgens rolle bør være adskilt fra aldersvurderingsprocessen.

Praktiske overvejelser om aldersvurdering i sager, der involverer forældre, slægtninge eller ledsagende voksne

En aldersvurdering bør kun anmodes om og gennemføres, når det er absolut nødvendigt, dvs. når der er begrundet tvivl om den angivne alder. Der kan dog opstå situationer, hvor børn ankommer ledsaget af voksne, der hævder at være slægtninge eller forældre, og der ses tegn på menneskehandel, børneægteskab eller andre beskyttelsesproblemer – enten ved ankomsten eller efter afslutningen af en vurdering af barnets tarv. I sådanne tilfælde kan der, ud over de sikkerhedsmæssige tiltag, som disse tegn udløser, indledes en aldersvurdering for yderligere at klarlægge situationen og for at give myndighederne mulighed for rettidigt at træffe de nødvendige beskyttelsestiltag.

- **Mistanke om menneskehandel:** Asylansøgere kan være ledsaget af voksne, som fejlagtigt hævder at være deres forældre eller andre familiemedlemmer, og som kan have en interesse i, at ansøgeren bliver anerkendt enten som mindreårig eller voksen (afhængigt af deres formål). For eksempel kan menneskehandlere udgive sig for at være forældre eller nære slægtninge for at legitimere deres ansvar over for et barn, eller omvendt kan de instruere barnet i at sige, at det er voksent, for at undgå sikkerhedsforanstaltninger eller yderligere kontrol.

- **Børneægteskab**: Tilfælde, hvor en ægtefælle præsenterer sig selv som den ledsagende voksne, men forholdet muligvis ikke er juridisk anerkendt, og den voksne har en interesse i at erklære, at barnet har nået myndighedsalderen. Dette kan også være tilfældet, når forældre (eller slægtninge) forsøger at arrangere, eller allerede har arrangeret, et (tvangs)ægteskab i værtslandet, og for at skjule dette erklærer barnet som værende myndigt.
- **Sikkerheds- eller beskyttelsesproblemer**: Disse opstår, når der rejses tvivl om, hvorvidt den ledsagende voksne handler i barnets tarv. For eksempel kan begge personer erklære sig som voksne, men myndighederne mistænker, at den ene af dem faktisk er et barn. I sådanne tilfælde kan en aldersvurdering skabe klarhed og give medlemsstaten mulighed for at adskille personerne og træffe beskyttende foranstaltninger for at forhindre potentiel udnyttelse eller misbrug. Hvis der opstår sikkerheds- eller beskyttelsesproblemer, bør den påståede ledsagende voksne og barnet afhøres hver for sig, så barnet kan tale frit, og for at afsløre potentiel udnyttelse, misbrug eller magtskævheder. I disse tilfælde er det nødvendigt at udpege en (midlertidig) værge for at varetage barnets tarv og sikre, at proceduren gennemføres med passende støtte. Dette er afgørende for at fastslå, om det påståede forhold er reelt, og for at vurdere, om den ledsagende voksne handler i barnets tarv.

Hvis der opstår tvivl om ægtheden af den familiemæssige tilknytning, eller hvis der er mistanke om menneskehandel, udnyttelse eller behov for beskyttelse, bør man først håndtere det gennem relevante beskyttelseskanaler og sikkerhedsprocedurer. Disse kan omfatte henvisninger til børnebeskyttelsesmyndigheder eller den nationale enhed for bekæmpelse af menneskehandel, retshåndhævende myndigheder eller andre kompetente myndigheder. **Aldersvurdering** bør ikke betragtes som standardværktøj til at fjerne en sådan tvivl, men snarere som **ét element i en bredere tilgang til beskyttelse af børn og sagsbehandling**, der kun skal **anvendes, når det er strengt nødvendigt** og i fuld overensstemmelse med de gældende garantier.

Aldersvurdering skal forblive en **undtagelse og tage hensyn til de individuelle forhold i hvert enkelt tilfælde**; den bør aldrig blive til en rutinepraksis, og dens anvendelse skal fortsat være i overensstemmelse med de garantier og begrænsninger, der er fastsat i lovgivningen. I ovenstående eksempler kan en sådan vurdering fungere som et ekstra værktøj til at beskytte barnet.

Generelt er det mindre almindeligt, at børn, der ankommer sammen med forældre eller familiemedlemmer, gennemgår en aldersvurdering, da oplysninger fra familiemedlemmer ofte kan være med til at bekræfte eller præcisere barnets angivne alder.

2.8. Princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode

Princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode skal anvendes, når aldersvurderingen ikke er entydig ([74]). I praksis betyder dette, at den alder, som ansøgeren har angivet, skal betragtes som gyldig.

Artikel 25, stk. 2, andet punktum, i forordningen om asylproceduren

Hvis den nævnte aldersvurdering i dette stykke ikke fører til noget afgørende resultat med hensyn til ansøgerens alder, eller hvis resultatet omfatter et aldersinterval under 18 år, antager medlemsstaten, at ansøgeren er mindreårig.

Dette afspejler princippet om barnets tarv og sikrer, at ingen ansøger ulovligt behandles som en voksen, hvorved adgangen til børns rettigheder og beskyttelse bevares.

([74]) Artikel 25, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.

3. Praktisk gennemførelse af aldersvurderingsprocessen

Dette kapitel giver vejledning i, hvordan de juridiske forpligtelser, der er fastsat i forordningen om asylproceduren og relaterede instrumenter, kan omsættes til praksis. Fokus er på tidlig identifikation af særlige behov, beslutningen om at bruge en aldersvurdering, anvendelsen af en tværfaglig metode samt sikring af proceduremæssige garantier i forskellige procedurer, herunder ved grænsen.

Figur 1. Flowdiagram, der opsummerer aldersvurderingsprocessen

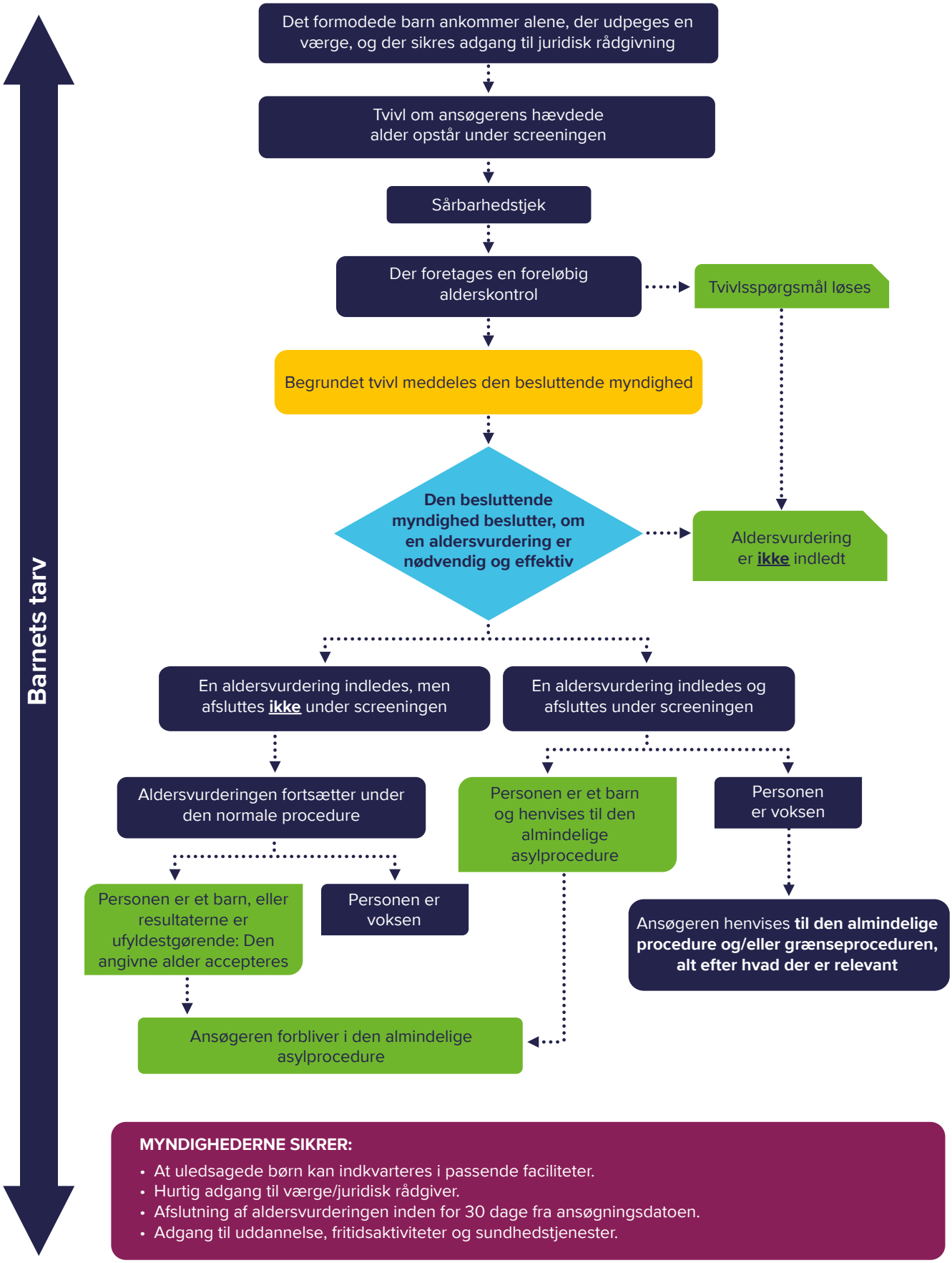

3.1. Identifikation af særlige behov

Ved identifikation af særlige behov bør der tages hensyn til synlige tegn, sårbarhedsindikatorer, ansøgerens forklaringer og adfærd og eventuelle relevante dokumenter. Desuden kan oplysninger fra ansøgerens omsorgsperson(er), familiemedlem(mer) eller værge tages i betragtning, navnlig da de vedrører barnets generelle trivsel og særlige beskyttelsesbehov. Tidligt identificerede særlige behov samt overlappende sårbarheder og behov (f.eks. funktionsnedsættelser, beskyttelsesbehov), som opstår under aldersvurderingen, skal dokumenteres. Hvis det er relevant, bør der efterfølgende henvises til den myndighed, der er ansvarlig for at vurdere sårbarheder, for at sikre, at der kan overvejes passende særlige proceduremæssige garantier og modtagelsesforhold. Da det at være barn i sig selv anerkendes som en sårbarhed, skal aldersvurdering forstås som en (del af) sårbarhedsvurderingen. Det betyder, at fristen på 30 dage efter indgivelsen af en ansøgning ([75]) for afslutning af sårbarhedsvurderingen også gælder for aldersvurderingen ([76]). Desuden skal uddannet og **kvalificeret personale yde bistand** i tæt samarbejde med de nationale børnebeskyttelsesmyndigheder. Sårbarhedsvurderingen skal tages op til fornyet overvejelse, hvis der sker relevante ændringer i ansøgerens forhold, eller hvis der viser sig et behov for særlige proceduremæssige garantier efter at vurderingen er afsluttet.

Artikel 20 i forordningen om asylproceduren

1. *De kompetente myndigheder vurderer ved hjælp af en tolk, hvis det er nødvendigt, for hver enkelt ansøger, om ansøgeren har behov for særlige proceduremæssige garantier.* ***Den vurdering kan integreres i de gældende nationale procedurer eller i den vurdering, der er omhandlet i artikel 25 i direktiv (EU) 2024/1346****, og skal ikke nødvendigvis have form af en administrativ procedure. Hvis det kræves i henhold til national ret, kan vurderingen gøres tilgængelig, og resultaterne af vurderingen kan med ansøgerens samtykke fremsendes til den besluttende myndighed.*
2. *Den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, indledes så hurtigt som muligt efter indgivelsen af ansøgningen ved at se på, om en ansøger viser umiddelbare tegn på, at vedkommende kan have behov for særlige proceduremæssige garantier. [...]*
3. *[...]*
   Den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, afsluttes så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden for 30 dage. Den tages op til fornyet overvejelse i tilfælde af relevante ændringer i ansøgerens forhold, eller hvis behovet viser sig, efter at vurderingen er afsluttet.

([75]) Artikel 25 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).
([76]) Betragtning 36 til forordningen om asylproceduren: "[...] I betragtning af den særlige sårbarhed hos uledsagede mindreårige, som ofte vil mangle identifikation eller andre dokumenter, er det særlig vigtigt at sikre stærke garantier for at sikre, at sådanne ansøgere ikke udsættes for ukorrekte eller urimelige aldersvurderingsprocedurer".

3.2. Beslutning om at indlede eller ikke indlede en aldersvurdering

Når en persons beskrivelse af sin alder eller personlige historie indeholder uoverensstemmelser eller huller, **kan der opstå indledende tvivl**. Dette bør dog ikke automatisk føre til en **antagelse** om, at personen lyver om sin alder. Hvis der opstår tvivl, bør man i første omgang gøre personen, personens værge og den juridiske rådgiver opmærksom på dette, og de skal have mulighed for at forklare forholdene nærmere og indsamle yderligere information eller beviser, hvor det er muligt, under hensyntagen til tidsfristerne.

Inden personen henvises til en aldersvurdering, kan og bør myndighederne undersøge yderligere informationskilder, der kan være nyttige til at fjerne den indledende tvivl.

Da alder er en del af personens identitet, foretager de kompetente myndigheder **en foreløbig alderskontrol** ved den generelle identitetskontrol. Formålet med den foreløbige alderskontrol er at få præcis information eller yderligere oplysninger fra ansøgeren samt at indsamle supplerende beviser og andre relevante tegn på ansøgerens alder (såsom oplysninger fra familiemedlemmer, databaser eller andre kilder). I nogle tilfælde kan oplysningerne være tilstrækkelige og dermed overflødiggøre behovet for en aldersvurdering.

Artikel 4, stk. 5, i kvalifikationsforordningen vedrører vurderingen af ansøgninger om international beskyttelse generelt og ikke specifikt aldersvurdering. Dog kan en ansøgers alder indgå som en del af de samlede oplysninger, der dækkes af denne bestemmelse. Denne bestemmelse kan dog også tjene som referencepunkt for **at vurdere, om yderligere beviser er nødvendige** i forbindelse med **aldersvurderingen.** Hvis ansøgerens forklaring vedrørende alder opfylder kriterier for troværdighed og konsistens, der svarer til dem, der er beskrevet i artiklen, og der gives en tilfredsstillende forklaring på manglende dokumentation, kan myndighederne **med rimelighed beslutte, at der ikke er behov for yderligere beviser** for at fastslå den hævdede alder.

Artikel 4, stk. 5, i kvalifikationsforordningen

Er et eller flere særlige aspekter af ansøgerens erklæringer ikke underbygget af dokumentation eller andre beviser, kræves der ingen yderligere beviser for så vidt angår disse særlige aspekter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) ansøgeren har oprigtigt bestræbt sig på at underbygge sin ansøgning om international beskyttelse

b) alle de relevante elementer, som ansøgeren råder over, er blevet forelagt, og der er givet en tilfredsstillende forklaring på eventuelle manglende relevante elementer

c) ansøgerens erklæringer anses for at være sammenhængende og troværdige og strider ikke imod tilgængelige specifikke og generelle oplysninger, der er relevante for ansøgerens sag

d) ansøgerens generelle troværdighed er slået fast, idet der bl.a. er taget hensyn til det tidspunkt, hvor ansøgeren har ansøgt om international beskyttelse.

Resultaterne af alderskontrollen kan være **utilfredsstillende**. For eksempel kan ansøgerens erklæringer, den foreliggende dokumentation eller andre aldersrelaterede indikationer være utilstrækkelige til at fjerne tvivl eller stride imod de oplysninger, der allerede er kendt om ansøgerens liv. I så tilfælde **kan myndighederne have begrundet tvivl** om ansøgerens hævdede alder, og en tværfaglig aldersvurdering kan blive nødvendig.

I overensstemmelse med artikel 25, stk. 1, i forordningen om asylproceduren har **den besluttende myndighed** kompetence til at indlede en aldersvurdering, når den person, hvis alder ikke kendes, har ansøgt om international beskyttelse. Hvis der fremkommer indikationer, som giver anledning til begrundet tvivl om en ansøgers alder, kan andre myndigheder, såsom screening- eller modtagelsesmyndigheder, henvise sagen til den besluttende myndighed, som har ansvaret for at beslutte, om der skal indledes en aldersvurdering ([77]).

Når der er **tvivl** om en ansøgers alder på tidspunktet for screeningen, **hvilket kan udløse behovet for en aldersvurdering**, bør **nedenstående indledende skridt** tages.

1. **Registrer ansøgerens hævdede alder**: Ansøgeren hævder at være mindreårig eller voksen, og der er **tvivl om denne påstand**.
2. **Udpeg en værge** eller en person, der midlertidigt fungerer som værge.
3. **Sørg for adgang til gratis juridisk rådgivning.**
4. **Indsaml og kontroller dokumentation**: Der kan opstå tvivl som følge af manglende dokumentation for ansøgerens hævdede alder, og/eller hvis der er tegn på, at dokumentationen kan være forfalsket eller svigagtigt erhvervet/anvendt. Der kan også opstå tvivl, når ansøgerens erklæringer og/eller det foreliggende bevismateriale ikke bekræfter den hævdede alder eller virker modstridende.
5. **Gennemfør en alderskontrol som led i sårbarhedstjekket under screeningen**: Formålet er **at afgøre, om den hævdede alder kan accepteres**, eller om der fortsat er rimelig tvivl. Kontrollen består i at:
   a) bede ansøgeren og værgen om at forklare nærmere mht. de spørgsmål, der er tvivl om
   b) indsamle og analysere yderligere dokumentation, såsom personlige dokumenter, oplysninger om familiemedlemmer (f.eks. søskendes alder, vaccinationer og skoleoplysninger), hvis dette findes
   c) søge i relevante databaser eller informationskilder (VIS, Eurodac, SiS osv.).

   Hvis tvivlen afklares, **er der ikke behov for en aldersvurdering**. Hvis tvivlen fortsætter, skal der **henvises** til den **besluttende myndighed for at afgøre**, om der er behov for en aldersvurdering. Henvisningen omfatter følgende trin:
6. **Registrering af begrundet tvivl**: Når tvivlen fortsætter, betragtes den som begrundet tvivl og skal registreres korrekt i sagsakterne.
7. **Videregivelse af den begrundede tvivl til den besluttende myndighed**: Screening- eller modtagelsesmyndigheden overdrager straks den begrundede tvivl til den

([77]) Den besluttende myndighed er ansvarlig for at foretage aldersvurderinger, men kan uddelegere denne opgave til et specialiseret organ. Afhængigt af den nationale administrative struktur kan et sådant organ fungere under den besluttende myndighed eller som en uafhængig enhed. Forordningen om asylproceduren giver mulighed for fleksibilitet i denne henseende: Den besluttende myndighed kan enten selv foretage vurderingen eller overdrage den til andre kvalificerede organer, samtidig med at den bevarer det endelige ansvar for aldersbestemmelsen.

besluttende myndighed sammen med resultaterne af alderskontrollen og de tilknyttede overvejelser om barnets tarv.

8. **Beslutning truffet af den besluttende myndighed**: Den besluttende myndighed træffer uden unødig forsinkelse afgørelse, om en aldersvurderingsproces potentielt er relevant og anbefales i den pågældende sag. Hensyn til tarv bør danne grundlag for denne beslutning. Når det anbefales, iværksættes aldersvurderingsproceduren.

Praktiske overvejelser om sammenhængen mellem de indledende kontrolforanstaltninger og aldersvurderingsproceduren

Sundheds-, sikkerheds- og identitetskontrol er ikke direkte relateret til vurderingen af alder. Disse indledende kontroller kan dog **give nyttige oplysninger** eller **indikationer** på, om en aldersvurdering er nødvendig (eller ej). For at undgå at gentage spørgsmål, som andre medarbejdere allerede har stillet, er det god praksis **at skabe sammenhæng** mellem disse indledende kontroller og sårbarhedstjekket. Relevante observationer eller oplysninger indsamlet under sundheds-, sikkerheds- og identitetskontrollen kan **indgå i alderskontrollen** og indgå som en del af beslutningen om, hvorvidt sagen skal henvises og/eller der skal indledes en aldersvurdering, hvilket strømliner procedurerne samtidig med, at databeskyttelsesregler overholdes.

3.2.1. Sikring af garantier samtidig med forebyggelse af misbrug af systemet

Der kan være tilfælde, hvor personer i modstrid med sandheden hævder at være mindreårige for at opnå undtagelser fra grænseproceduren eller adgang til særlige ydelser. Disse tilfælde skal håndteres, og samtidig skal de rettigheder og sikkerhedsforanstaltninger, der skal sikres for børn, respekteres.

(a) Sondring mellem reel manglende evne til at samarbejde og misbrug af systemet

Det er ikke altid enkelt **at skelne mellem bevidst vildledning og reel forvirring eller manglende evne til at samarbejde**. Personens kulturelle baggrund, personlige baggrund eller manglende officielle dokumenter kan medføre oprigtig usikkerhed om vedkommendes kronologiske alder. Desuden kan inkonsekvent registreringspraksis i visse oprindelseslande føre til uoverensstemmelser i officielle dokumenter, hvilket yderligere kan besværliggøre aldersbestemmelsen. F.eks. kan

- manglende officiel dokumentation
- kulturelle normer eller personlig baggrund, der kan påvirke, hvordan alder forstås eller huskes, eller
- usikkerhed vedrørende fødselsattester

resultere i **reel usikkerhed** om éns egen kronologisk alder. En vurdering af, at en person er over 18 år, selv om personen i starten oplyste at være under 18 år, **udgør ikke i sig selv bevis for, at vedkommende bevidst har forsøgt at vildlede myndighederne**.

Desuden kan **psykosociale faktorer** såsom tidligere traumer, frygt for autoriteter eller begrænset forståelse af asylprocedurer påvirke, hvordan en ansøger angiver sin alder, hvilket undertiden kan resultere i **utilsigtede** uoverensstemmelser.

Åbenlyst misbrug betyder, at der er **klare beviser for vildledende hensigt**, såsom **bevidst fremlæggelse af forfalskede dokumenter** eller **bevidst fortielse eller ødelæggelse af beviser for alder**. En simpel uoverensstemmelse i dokumentationen eller en forkert antagelse om en persons alder udgør ikke i sig selv misbrug.

(b) Alderskontrol i tilfælde af åbenlyst misbrug

Når der foreligger klare **beviser** på, at en ansøger bevidst giver urigtige oplysninger om sin alder, bør medlemsstaterne **straks** foretage en **alderskontrol**. Hvis en medlemsstat på grundlag af så solidt bevismateriale ([78]) kan konkludere, at ansøgeren "uden tvivl" er ældre end 18 år, er der ikke behov for at gå videre med en fuldstændig aldersvurdering ([79]) eller udpege en værge ([80]).

Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis medlemsstaterne er i stand til at indsamle eller kontrollere oplysninger fra:

- tidligere **visumansøgninger** gennem **VIS-systemet**
- **Eurodac eller nationale asyldatabaser**, der viser en tidligere registrering som voksen
- **officielle identitets- eller rejsedokumenter** (pas, ID-kort, kørekort) fundet efter ansøgerens erklæring eller fremlagt af slægtninge/familiemedlemmer
- **tidligere administrative eller retslige registre**, som er tilgængelige for myndighederne.

I disse tilfælde kan den fødselsdato, der skal registreres til administrative og proceduremæssige formål, fastsættes **direkte ud fra de kontrollerede dokumenter eller indsamlede oplysninger,** forudsat at afgørelsen udstedes skriftligt, er behørigt begrundet og dokumenteret, og at den meddeles ansøgeren i overensstemmelse med principperne om god forvaltning og retten til effektive retsmidler ([81]).

Derimod skal sager, der udelukkende bygger på det fysiske udseende – for eksempel de såkaldte **"hvidt skæg"-sager** – behandles anderledes, da en aldersvurdering stadig kan være nødvendig for at fastlægge ansøgerens fødselsdato. Mens forordningen om asylproceduren tillader, at den kompetente myndighed undlader at udpege en værge, når det er fastslået, at

([78]) Ved solidt bevismateriale forstås pålidelige og verificerbare oplysninger, der objektivt kan fastslå en persons alder. Dette kan f.eks. være officielle dokumenter, der er blevet bekræftet som ægte, og som fastslår fødselsdato, f.eks. identitetsdokumenter, bekræftede biometriske match i Eurodac, hits i VIS eller andre officielle databaser eller en tidligere endelig aldersbestemmelse foretaget af en anden medlemsstat. Derimod udgør elementer som fysisk udseende, indtryk eller uverificerede oplysninger ikke i sig selv solidt bevismateriale, men de kan være udløsende for, at der foretages yderligere vurdering.

([79]) Artikel 27, stk. 1, i direktivet om modtagelsesforhold (2024): "[...] Hvor en medlemsstat har vurderet, at en person, der hævder at være en mindreårig, uden tvivl er ældre end 18 år, er det ikke nødvendigt, at den pågældende medlemsstat udnævner en repræsentant eller udpeger en person egnet til midlertidigt at fungere som repræsentant [...]".

([80]) Artikel 23, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.

([81]) I overensstemmelse med principperne i chartrets artikel 41 – Retten til god forvaltning og artikel 47 – Adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol.

ansøgeren "uden tvivl" er ældre end 18 år ([82]), **kan det fysiske udseende alene ikke opfylde dette beviskrav**, men kan indikere, at der bør foretages yderligere vurdering. Fysiske egenskaber såsom gråt hår, ansigtstræk eller den generelle fremtoning kan skyldes **en række faktorer**, herunder **tidligere problemer, stress, underernæring eller sygdom**, og kan derfor **ikke betragtes som afgørende bevis for, at ansøgeren er voksen**. Medlemsstaterne bør kunne underbygge enhver konklusion om myndighedsalderen med verificerbare beviser og en klar begrundelse, **der går ud over det fysiske udseende**.

Ud fra et **praktisk synspunkt** har medlemsstaterne desuden en administrativ forpligtelse til at genoprette eller korrigere ansøgerens fødselsdato, hvis denne er registreret forkert. Dette kræver, at der udstedes en **formel, begrundet skriftlig afgørelse** med angivelse af den **vurderede fødselsdato**. Dette er nødvendigt for at kunne **udstede administrative dokumenter** såsom en opholdstilladelse eller et sundhedskort, og for at registrere ansøgerens oplysninger nøjagtigt i relevante databaser (f.eks. Eurodac, SIS og nationale systemer).

For at fastsætte eller genoprette en fødselsdato til administrative formål kræves en **aldersvurderingsprocedure** for at sikre, at afgørelsen **bygger på en gennemsigtig, dokumenteret og pålidelig proces**. Selv i tilfælde hvor myndighederne formoder, at personen er voksen på baggrund af det fysiske udseende, kan de **ikke blot se bort fra ansøgerens påstand om at være mindreårig**. Myndighederne skal udstede en begrundet skriftlig afgørelse, der anfægter den angivne alder, under fuld respekt for retten til god forvaltning og adgang til effektive retsmidler, og de skal sikre at ansøgeren har mulighed for at klage over afgørelsen ([83]). Da aldersvurderingsprocedurer kun kan give en anslået alder og ikke en præcis kronologisk alder, fastsætter resultatet ikke en specifik fødselsdato. Dog skal de besluttende myndigheder af hensyn til administration og dokumentation ved afslutningen af aldersvurderingen registrere en præcis fødselsdato for at kunne udstede identitets- eller opholdsdokumenter samt sikre konsistens mellem systemerne ([84]).

Aldersvurdering i grænseproceduren

I henhold til artikel 53, stk. 1, i forordningen om asylproceduren er uledsagede mindreårige fritaget for grænseproceduren, undtagen i tilfælde, hvor der er alvorlige betænkeligheder med hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden (artikel 42, stk. 3, litra b), i forordningen om asylproceduren) og de skal derfor henvises til den almindelige asylprocedure. Denne undtagelse gælder for både frivillige og obligatoriske grænseprocedurer.

([82]) Artikel 23, stk. 2, litra b), i forordningen om asylproceduren.
([83]) I overensstemmelse med principperne i chartrets artikel 41 – Retten til god forvaltning og artikel 47 – Adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol.
([84]) I sådanne tilfælde bruger nogle myndigheder den 1. januar i det vurderede fødselsår, når den nøjagtige dag og måned ikke kan fastslås, for at undgå at angive en senere fødselsdato.

Hvis en ansøger imidlertid opfylder betingelserne for den **obligatoriske grænseprocedure**, men hævder at være under 18 år, og der opstår **begrundet tvivl** om vedkommendes alder, kræver artikel 53 i forordningen om asylproceduren, at der straks indledes en aldersvurdering. I disse tilfælde hører ansøgeren midlertidigt under grænseproceduren, indtil resultatet af vurderingen foreligger.

Formodningen om mindreårighed finder fortsat anvendelse, og **ansøgeren skal have adgang til alle de beskyttelsesforanstaltninger og garantier, der gælder for børn** (herunder modtagelsesforhold, værgemål og proceduremæssige garantier), mens vurderingen er i gang. Dette gælder navnlig, når betingelserne for obligatorisk grænseprocedure nedenfor er opfyldt ([85]):

- **vildledning af myndighederne eller tilintetgørelse/skjul af dokumenter** (artikel 42, stk. 1, litra c), i forordningen om asylproceduren)
- **trusler mod den nationale sikkerhed eller den offentlige orden** (artikel 42, stk. 1, litra f)); dette gælder også for uledsagede mindreårige i henhold til artikel 42, stk. 3, litra b), i forordningen om asylproceduren)
- **•nationalitet med en lav anerkendelsesprocent** (artikel 42, stk. 1, litra j), i forordningen om asylproceduren).

Dette sikrer, at systemet ikke kan omgås gennem uverificerede påstande om mindreårighed.

Omvendt, når **grænseproceduren er frivillig** (artikel 43, stk. 1, i forordningen om fælles asylprocedurer), er medlemsstaten ikke juridisk forpligtet til at foretage en aldersvurdering, og **kan** enten **beslutte at fortsætte med den almindelige asylprocedure** og foretage aldersvurderingen, hvis det er relevant, eller midlertidigt placere ansøgeren i grænseproceduren og foretage aldersvurderingen hurtigst muligt.

Yderligere oplysninger findes i den kommende vejledning fra Europa-Kommissionen om asyl- og grænseprocedurerne ved tilbagesendelse.

Betragtning 62 i forordningen om asylproceduren

*[...] I betragtning af vigtigheden af barnets rettigheder og behovet for at tage hensyn til barnets tarv **bør uledsagede mindreårige som hovedregel ikke være omfattet af grænseproceduren**, medmindre der er rimelig grund til at betragte den mindreårige som en fare for medlemsstatens nationale sikkerhed eller offentlige orden, eller ansøgeren er blevet tvangsudvist på grund af alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i henhold til national ret.*

([85]) Artikel 45 i forordningen om asylproceduren.

Overholdelse af proceduremæssige garantier

Formodningen om mindreårighed ([86]) kræver, at der indføres **passende sikkerhedsforanstaltninger** i forbindelse med aldersvurderingsprocedurer for at undgå at krænke de grundlæggende rettigheder.

Midlertidig anbringelse i grænseproceduren kan være tilladt i henhold til lovgivningen, men nedenstående betingelser skal **altid være opfyldt** for at sikre, at det er foreneligt med forpligtelserne vedrørende grundlæggende rettigheder.

- **Proceduremæssige garantier** i henhold til artikel 16, 17, 21, 22 og 23 i forordningen om asylproceduren respekteres, herunder rettidig udnævnelse af en værge, gratis juridisk rådgivning, gratis juridisk bistand og juridisk repræsentation i forbindelse med en klage og opretholdelse af familiens enhed ([87]).

  Dette indebærer bl.a., at der straks udpeges en værge, som har beføjelse til at repræsentere barnet effektivt; at søskende eller andre nære familiemedlemmer ikke adskilles, medmindre dette er i barnets tarv; at barnet har adgang til information og har mulighed for at blive hørt i overensstemmelse med sin alder og modenhed; at proceduren prioriteres, hvilket betyder, at sagen behandles uden unødig forsinkelse og prioriteres frem for andre ansøgninger for at sikre en hurtig identificering af barnets beskyttelsesbehov og undgå langvarig usikkerhed.
- **Aldersvurdering** gennemføres i overensstemmelse med artikel 25 i forordningen om asylproceduren og afsluttes inden for 30 dage, som det også fremgår af artikel 23, stk. 3, i forordningen om asylproceduren og artikel 25, stk. 1, i direktivet om modtagelsesforhold (2024). Dette indebærer bl.a., at vurderingen er tværfaglig, udføres af uddannede fagfolk og anvender de mindst invasive metoder, at ansøgeren og værgen informeres og fremsætter deres synspunkter, og at formodningen om mindreårighed gælder, indtil der træffes en endelig afgørelse.
- **Børneegnede modtagelsesforhold** er til rådighed der, hvor grænseproceduren finder sted, i overensstemmelse med standarderne i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

  Dette indebærer bl.a.: at indkvarteringen er sikker, egnet til børn og adskilt fra voksne uden familiemæssig tilknytning; at der gives adgang til uddannelse, fritid og psykosocial støtte; at personalet er uddannet i beskyttelse af børn, at der er indført klagemekanismer og overvågning.

([86]) Som fortolket af EMD i sagen *Darboe og Camara* mod *Italien*, op. cit., fodnote 45.
([87]) Artikel 45, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.

Betragtning 36 i forordningen om asylproceduren

For at sikre, at behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse foretages under behørig hensyntagen til barnets rettigheder, skal mindreårige gives specifikke børnevenlige proceduremæssige garantier og særlige modtagelsesforhold. Hvis der efter en ansøgers udsagn er grund til at betvivle, om en ansøger er mindreårig, bør det være muligt for den besluttende myndighed at foretage en aldersvurdering af den pågældende person. Der kan opstå tvivl om en ansøgers alder, når ansøgeren hævder at være mindreårig, men også når vedkommende hævder at være voksen. I betragtning af den særlige sårbarhed hos uledsagede mindreårige, som ofte vil mangle identifikation eller andre dokumenter, er det særlig vigtigt med stærke garantier for at sikre, at sådanne ansøgere ikke udsættes for ukorrekte eller urimelige aldersvurderingsprocedurer.

Som beskrevet i artikel 53, stk. 2, i forordningen om asylproceduren, **må medlemsstaterne desuden ikke anvende grænseproceduren under nedenstående omstændigheder**.

- Den besluttende myndighed finder, at der ikke, eller ikke længere, er nogen begrundelse for at afvise en ansøgning som uantagelig eller for at anvende den fremskyndede behandlingsprocedure.
- Den nødvendige modtagelsesstøtte til ansøgere med særlige modtagelsesbehov, herunder børn, kan ikke ydes på det udpegede grænsested (jf. kapitel IV i direktivet om modtagelsesforhold (2024) og artikel 54 i forordningen om asylproceduren).
- Den nødvendige støtte til ansøgere, der har behov for særlige proceduremæssige garantier, er ikke tilgængelig på grænsestedet.
- Medicinske årsager, herunder mentale sundhedsproblemer, gør anvendelsen af grænseproceduren uhensigtsmæssig.
- Betingelserne for frihedsberøvelse (artikel 10-13 i direktivet om modtagelsesforhold (2024)) er ikke opfyldt eller er ikke længere opfyldt, og gennemførelsen af grænseproceduren ville forudsætte frihedsberøvelse i strid med disse betingelser.

Hvis sådanne garantier ikke kan sikres i overensstemmelse med artikel 53 i forordningen om fælles asylprocedurer (forordningen om asylproceduren), kan **ansøgeren ikke henvises til asylgrænseproceduren og skal i stedet straks overføres til den almindelige asylprocedure** for at sikre fuld respekt for vedkommendes rettigheder og proceduremæssige garantier.

Manglende overholdelse af disse garantier, f.eks. langvarig anbringelse i vokseninstitutioner uden passende garantier, kan føre til overtrædelser af artikel 8 i EMRK ([88]), som bekræftet i

([88]) Europarådet, *den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som ændret ved protokol nr. 11 og 14*, 4.11.1950, ETS 5.

Darboe og Camara mod *Italien* ([89]) og tilknyttet retspraksis *A.C.* mod *Frankrig* ([90]) og *F.B.* mod *Belgien* ([91]).

Dette kan også være tilfældet i ekstraordinære situationer, f.eks. ved et stort antal ankomster på landgangssteder, hvor de tilgængelige ressourcer ikke fuldt ud kan sikre de nødvendige garantier.

Grænseproceduren ved asyl skal være afsluttet inden for 12 uger fra registreringen af ansøgningen til afgørelsen (inklusive klage). Efter denne periode skal ansøgeren have tilladelse til at rejse ind på medlemsstatens område ([92]).

3.3. Kaskadetilgangen og den tværfaglige tilgang til aldersvurdering

Aldersvurdering foretages på en måde, der under hele proceduren først og fremmest tager hensyn til barnets tarv ([93]). Forordningen om asylproceduren fremmer en gradvis gennemførelse af aldersvurderingen, som kaldes kaskadetilgangen eller den gradvise tilgang. Kaskadetilgangen forsøger at minimere procedurens invasive karakter, som er implicit i medicinske metoder.

I henhold til denne gradvise tilgang anvendes først ikke-medicinske metoder. Kun i tilfælde af ufyldestgørende resultater kan myndighederne anvende medicinske metoder som en sidste udvej.

Når lægeundersøgelser er potentielt effektive, skal **strålingsfri** metoder prioriteres. Strålingsbaserede teknikker, såsom røntgenstråler, skal nøje overholde **ALARA-princippet ("så lavt, som det med rimelighed er muligt")** og må kun anvendes, når de foregående trin er udtømt.

Der skal gælde særlige garantier for piger og unge kvinder, da røntgenstråler kan skade et foster. Inden eksponering skal fagfolk træffe alle rimelige foranstaltninger for at fastslå, om ansøgeren kan være gravid, idet det tages i betragtning, at pigen selv muligvis ikke ved det eller ikke ønsker at oplyse det på grund af kulturelle præferencer, stigma eller udsættelse for misbrug eller vold.

Observation af seksuel modenhed (nøgenhed) må aldrig anvendes i forbindelse med aldersvurdering, da det er meget invasivt og ikke tjener til at fastslå kronologisk alder.

([89]) EMD, *Darboe og Camara* mod *Italien*, 2022, op. cit., fodnote 45.
([90]) EMD, dom af 16.1.2025, *A.C.* mod *Frankrig*, 15457/20, ECLI:CE:ECHR:2025:0116JUD001545720 (på fransk).
([91]) EMD, dom af 6.3.2025, *F.B.* mod *Belgien*, 47836/21, ECLI:CE:ECHR:2025:0306JUD004783621 (på fransk). Et resumé findes i EUAA's database over retspraksis.
([92]) Artikel 51, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.
([93]) Betragtning 37 og artikel 25, stk. 3, i forordningen om asylproceduren.

Figur 2. Flowdiagram, der illustrerer kaskadetilgangen og den tværfaglige tilgang

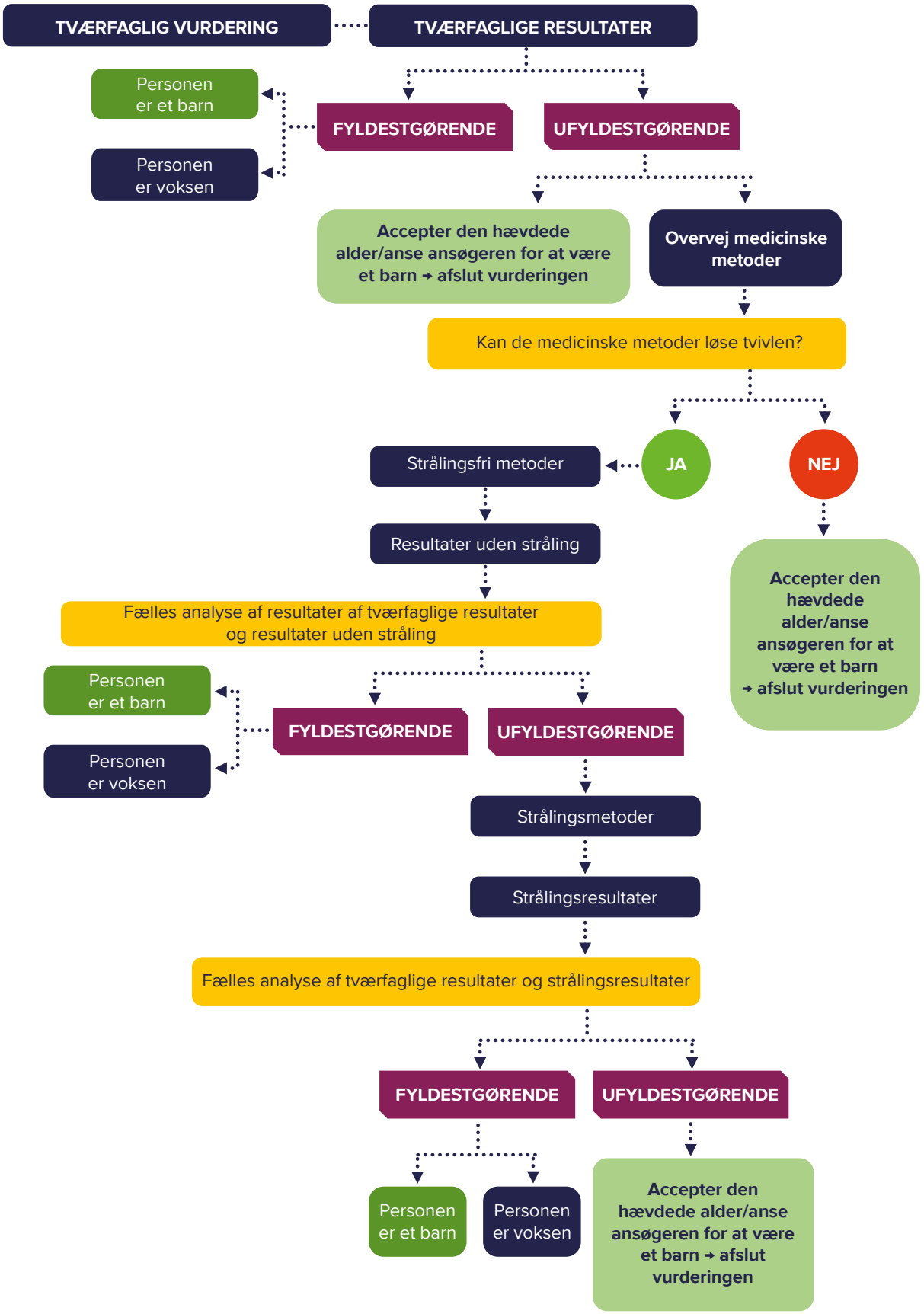

3.3.1. Ikke-medicinske metoder til aldersvurdering

Da de nuværende metoder **ikke kan fastslå en persons kronologiske alder med sikkerhed**, anbefales det at anvende en kombination af metoder. **Kaskadetilgangen forsøger at minimere procedurens indgribende karakter** ved først at prioritere de mindst invasive metoder. I modsætning hertil **tager den tværfaglige tilgang højde for begrænsningerne med hensyn til nøjagtighed** ved at inddrage fagfolk fra forskellige områder – såsom socialt arbejde, psykologi og pædiatri – som vurderer alder ud fra flere perspektiver. Denne metode hjælper med at indsnævre det anslåede aldersinterval for et mere pålideligt resultat. Den tværfaglige tilgang ([94]) omfatter typisk ikke-medicinske metoder til aldersvurdering, der gennemføres i samarbejde for at opnå en omfattende forståelse af ansøgerens alder, som beskrevet nedenfor (ikke udtømmende).

- **Analyse af yderligere beviser**. Når de oprindeligt indsamlede dokumenter eller de tilgængelige oplysninger ikke indeholder nogen henvisning til alder, bør der proaktivt iværksættes en yderligere kontrol/analyse af andre dokumenter. Oplysninger om ansøgerens alder kan indhentes ved at se på skoleoplysninger, religiøse dokumenter, familiens vaccinationskort eller andre lægejournaler, men også fra fotos med tidsstempel, opslag på sociale medier med nøjagtige datoer og andre nyttige oplysninger, der anses for at være autentiske. Som nævnt i afsnit 2.2.1 Vurdering af dokumentationen bør bevismaterialet ikke kræves autentificeret, når der foreligger andre indicier, der bekræfter mindreårighed. Hvis de nationale myndigheder har mistanke om, at et dokument er forfalsket, kan de anmode om kontrol. Husk på, at ansøgere måske kun har kopier og/eller fotos af deres dokumenter på deres mobiltelefoner. Hvis en sådan analyse af yderligere dokumenter er tilstrækkelig til objektivt at acceptere den alder, som ansøgeren har angivet, bør aldersvurderingsprocessen stoppe der.
- **Aldersvurderingssamtale**: Formålet er at rekonstruere en kronologisk rækkefølge af livsbegivenheder for at vurdere alderen. Hvis aldersvurderingssamtalen er tilstrækkeligt informativ, og der kan opnås fyldestgørende resultater, er der ikke behov for en efterfølgende psykosocial vurdering. Hvis resultaterne er utilstrækkelige, og tvivlen om den hævdede alder fortsætter, bør der foretages en psykosocial vurdering. Yderligere oplysninger findes i Bilag 1 – Aldersvurderingssamtalen.
- **Psykosocial vurdering**: Den undersøger områder af personens liv, vedkommendes psykologiske og følelsesmæssige modenhed, udvikling og adfærd. Udvikling i denne sammenhæng henviser ikke kun til kognitiv og følelsesmæssig vækst, men også til observerbare adfærdsmønstre såsom evnen til at deltage i alderssvarende aktiviteter, kapaciteten til at påtage sig ansvar for daglige opgaver, måden hvorpå selvstændighed udtrykkes, håndtering af følelser samt samspil med andre personer og voksne.

Bedømmere gennemfører samtaler ved hjælp af åbne spørgsmål og, hvor det er relevant, benytter værktøjer såsom tegninger, der kan hjælpe personen med at udtrykke sig. Vurderingspersoner skal være opmærksomme på kulturelle forskelle, potentielle traumer og personens følelsesmæssige tilstand ([95]). En sådan vurdering bør foretages af fagfolk med ekspertise inden for aldersestimering og børns udvikling, såsom socialarbejdere, psykologer

([94]) Se artikel 25, stk. 1, og betragtning 37 i forordningen om asylproceduren.
([95]) Baseret på UNICEF, *Technical note on age assessment*, op. cit., fodnote 7.

eller børnelæger, med henblik på at vurdere forskellige faktorer, herunder fysiske, psykologiske, udviklingsmæssige, miljømæssige og kulturelle faktorer ([96]) samt yderligere analysere beviser. Yderligere oplysninger findes i Bilag 2 – Psykosocial vurdering.

Som forklaret i boksen om praktiske overvejelser bør deling af visse oplysninger, der er indsamlet under screeningen og er relevante for aldersvurderingsprocessen, koordineres med de eksperter, der indgår i det tværfaglige aldersvurderingsteam, for at undgå overlap og gentagne spørgsmål.

Samtidig kan oplysninger, der indhentes i forbindelse med den tværfaglige vurdering, hvor det er relevant og hensigtsmæssigt, deles med de relevante myndigheder (f.eks. i tilfælde af tværgående sårbarhedsindikatorer til sårbarhedsvurderingen eller i tilfælde af henvisning). Denne gensidige udveksling bidrager til at strømline procedurerne, gøre den tværfaglige tilgang mere holistisk og sikre, at processen tager hensyn til barnets behov.

Den endelige afgørelse vedrørende ansøgerens alder bør baseres på resultaterne af disse vurderinger og de faglige konklusioner, der er draget.

Tabel 2. Vigtigste forskelle mellem den psykosociale vurdering og aldersvurderingssamtalen

	Aldersvurderingssamtale	PSYKOSOCIAL VURDERING
Fokus	Kendte begivenheder, erindringer og personlig baggrund.	Bredere vurdering af modenhed, kognitiv og fysisk udvikling, sociale interaktioner og miljø.
Metode	Semistruktureret ([97]) samtaleformat.	Baseret på observation ([98]), kontekst og samarbejde.
Bedømmere	Uddannede fagfolk (f.eks. socialarbejdere eller andre medarbejdere, der er uafhængige og ikke er involveret i ansøgerens asylsamtale).	Tværfagligt team (f.eks. psykologer, socialarbejdere, børnelæger) med input fra modtagelsesmedarbejdere, lærere og andre fagfolk, der er i kontakt med ansøgeren.

([96]) Betragtning 37 i forordningen om asylproceduren.
([97]) En semistruktureret samtale er en kvalitativ dataindsamlingsmetode, der kombinerer elementer fra både strukturerede og ustrukturerede samtaler. Den indebærer et forberedt sæt åbne spørgsmål, samtidig med at interviewerен har fleksibilitet til at komme ind nye emner, der måtte opstå under samtalen.
([98]) Objektive observationer ("Jeg ser", "Jeg hører"); observationen skal være begrænset til aspekter vedrørende den kronologiske alder.

Formål	At kontrollere den hævdede alder eller finde ud af den omtrentlige alder gennem erindringer knyttet til specifikke datoer og begivenheder (nationale helligdage, historiske begivenheder såsom valg, naturkatastrofer, sportsbegivenheder osv.).	At vurdere personens følelsesmæssige og sociale modenhed samt kognitive og fysiske udvikling.

Praktisk tip – Modeller til koordinering af tværfaglige aldersvurderinger

Når flere eksperter er involveret og foretager deres vurdering uafhængigt, er **koordinering mellem de forskellige fagfolk** for at samle resultaterne afgørende. Dette gør det muligt at dele viden, så fagfolk kan forklare fejlmarginen for de respektive resultater og strømline processen.

I praksis kan denne koordinering foregå ved, at fagfolk udveksler synspunkter om resultaterne, efter at de har afsluttet deres individuelle vurderinger. Der er generelt to primære måder at tilrettelægge denne koordinering på:

- **Tværfagligt panel**. Hvor det er muligt, kan en aldersvurdering også koordineres ved at afholde en vurderingssession, hvor flere fagfolk mødes med ansøgeren. Der stilles spørgsmål afhængigt af de involverede fagfolks ekspertiseområde.
- Fordelen ved denne panelmetode er, at ansøgeren kun vurderes én gang og ikke flere gange af forskellige personer, hvilket gør det muligt at nå frem til en hurtigere afgørelse uden flere møder, der forsinker processen. I modsætning til gentagne individuelle vurderinger forhindrer panelmetoden også dobbeltarbejde, da ansøgeren ikke behøver at fortælle sin historie flere gange til forskellige fagfolk. Når det gennemføres med omtanke, kan det tværfaglige panel tilbyde et mere holistisk, rettidigt og børnevenligt alternativ til flere vurderinger eller lægeundersøgelser. Bedømmerne kan også uddybe og drøfte deres synspunkter med hinanden umiddelbart efter vurderingen for at nå frem til en mulig konklusion (bekræftelse af alder eller behov for yderligere vurdering).

- En mulig ulempe ved at bruge et ekspertpanel er, at ansøgeren kan føle sig overvældet af at blive udspurgt af flere personer på én gang.
- **Tværfaglig vurdering udført separat af hver ekspert**. Fagfolk foretager deres vurderinger hver for sig (f.eks. psykolog, socialarbejder eller børnelæge), og mødes derefter for at drøfte deres individuelle resultater. Der stilles spørgsmål afhængigt af de involverede fagfolks ekspertiseområde. Dette format giver eksperterne mulighed for at sammenholde resultaterne, forklare fejlmarginerne og nå til enighed om en fælles holdning uden at udsætte ansøgeren for flere overlappende samtaler.
- Fordelen er, at ansøgeren møder hver medarbejder individuelt, hvilket mindsker risikoen for at føle sig overvældet af en gruppe. Hver ekspert kan fokusere grundigt på sit specifikke ekspertiseområde og skabe en positiv kontakt til ansøgeren, hvilket kan føre til en mere nøjagtig og nuanceret vurdering. Denne metode giver også fleksibilitet i planlægningen og sikrer, at fagpersonernes vurderinger dannes uafhængigt, inden drøftelsen finder sted, hvilket kan øge objektivitet i den fælles konklusion.
- Ulempen er, at processen generelt kan tage længere tid, da der er behov for flere særskilte møder, hvilket potentielt kan forsinke afslutningen af vurderingen. Ansøgeren kan blive nødt til at gentage visse oplysninger under forskellige møder, hvilket kan være trættende eller følelsesmæssigt belastende. Der er også risiko for uensartede fortolkninger blandt eksperterne, hvis koordineringen eller kommunikationen efter de individuelle vurderinger er utilstrækkelig. 933

Værgen skal på forhånd – under det forberedende møde – informeres om, hvordan flere eksperter vil blive inddraget i aldersvurderingsprocessen. Når ansøgeren møder eksperterne, bør der fokuseres på at skabe en tillidsfuld og imødekommende atmosfære med en klar introduktion af eksperterne, deres rolle og ansvar. Dette bidrager til at skabe en mere afslappet atmosfære. Det er **afgørende at respektere fortroligheden af de oplysninger eller beviser, der udveksles under vurderingen**. **Fejlmarginen**, særligt den der knytter sig til de medicinske metoder, skal **forklares på en gennemsigtig måde**, især hvis resultaterne er uklare (med et interval, der overlapper mellem barndom og voksenliv).

Når aldersvurderingen foretages i én omgang af et tværfagligt ekspertpanel, er det vigtigt, at ansøgeren ikke konfronteres og overvældes af et for stort antal tilstedeværende personer.

Når panelets møde er afsluttet, er den besluttende myndighed ([99]) ansvarlig for at træffe en beslutning på baggrund af panelets vurdering og anbefalinger.

I tilfælde af ufyldestgørende resultater efter den tværfaglige aldersvurdering har myndighederne to muligheder.

([99]) Selv om forordningen om asylproceduren fastsætter standarder og garantier for aldersvurderingsprocedurer, udelukker det ikke, at nationale myndigheder, herunder domstole, kan inddrages i fastsættelsen af alder. Derfor har medlemsstaterne stadig skønsmæssig frihed til at udlicitere aldersvurderingen og udpege en anden myndighed til at afgive en vurdering. Den besluttende myndighed, der har det endelige ansvar for afgørelsen om alder, kan derefter træffe beslutningen på grundlag af resultatet af aldersvurderingen i overensstemmelse med deres nationale praksis og proceduremæssige garantier.

Mulighed 1: Myndighederne kan afslutte vurderingen, anvende princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode og betragte personen som barn. Som anført i betragtning 37 og artikel 25, stk. 2, i forordningen om asylproceduren er medlemsstaterne, når resultatet af vurderingen ikke er entydig, ikke forpligtet til at anmode om en lægeundersøgelse eller til at fortsætte vurderingen, hvis undersøgelsen ikke ville fjerne den resterende tvivl.

Mulighed 2: Myndighederne beslutter at fortsætte aldersvurderingen og anmoder om en lægeundersøgelse under strenge betingelser. Når der foretages en lægeundersøgelse, skal den være så lidt invasiv som muligt og fuldt ud respektere den pågældende persons værdighed.

3.3.2. Medicinsk vurdering: prioritering af den mindst invasive undersøgelse

Medicinske aldersvurderingsundersøgelser er undersøgelser, der involverer medicinske metoder (f.eks. ultralyd eller stråling). Disse metoder bør kun overvejes, når alle andre midler til at vurdere alderen er udtømt uden fyldestgørende resultat. Når lægeundersøgelser kan afklare tvivl om alder, bør **ikke-invasive, strålingsfri metoder** prioriteres.

Metoder, der involverer stråling som røntgenstråler, bør kun anvendes som en sidste udvej ([100]) i overensstemmelse med princippet om "ikke at gøre skade" og ALARA-princippet ("så lavt, som det med rimelighed er muligt") for at minimere strålingseksponeringen.

Den anvendte metode skal desuden tage hensyn til, hvordan undersøgelsen gennemføres.

- Den **fejlmargin**, som alle metoder omfatter, bør dokumenteres, især når resultaterne er ufyldestgørende, og den bør være til fordel for ansøgeren i overensstemmelse med princippet om barnets tarv og med anvendelse af princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode. Metoderne bør yderligere vælges ud fra det pågældende aldersinterval og personens køn, da nøjagtigheden kan variere.
- • Det bør undgås blot at angive en gennemsnitsalder (f.eks. 17,4 år). I stedet bør **hele aldersintervallet** eller den mest sandsynlige mindste og højeste alder inden for intervallet angives. Mange metoder angiver aldersintervaller frem for nøjagtige aldre, så tildeling af en gennemsnitsalder (f.eks. at sige, at en person er 18 år baseret på et aldersinterval på 16-20 år) afspejler ikke den fulde usikkerhed ved vurderingen. Uden at kende sandsynligheden for hver mulig alder inden for intervallet (en sandsynlighedsfordeling) kan det være vildledende at bruge gennemsnitsalderen. Hvis intervallet f.eks. inkluderer 18 år (f.eks. 16,4-22,3 år), og gennemsnittet mellem den mindste og den højeste alder i intervallet er over 18, kan dette medføre, at en person

([100]) Komitéen for beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, *fælles generel bemærkning nr. 4 (2017) fra FN's komité for beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder og nr. 23 (2017) fra Komitéen for Barnets Rettigheder om statens forpligtelser for så vidt angår børns menneskerettigheder i forbindelse med international migration i oprindelses-, transit-, bestemmelses- og tilbagesendelseslande*, 2017, https://documents.un.org/doc/undoc/gen/g17/343/65/pdf/g1734365.pdf: Stater bør afholde sig fra at anvende medicinske metoder, herunder på bl.a. undersøgelser af knogler og tænder, da disse kan være unøjagtige, have store fejlmarginer, samt være traumatiserende og føre til unødvendige juridiske procedurer.

uretfærdigt kategoriseres som voksen. At tilsidesætte fejlmarginen kan skade den vurderede person ([101]).

- Når medicinske metoder til aldersvurdering giver et aldersinterval ledsaget af et **sandsynlighedsskøn**, bør sandsynligheden for, at den vurderede alder er under eller over 18 år, også angives tydeligt. Vurderingen bør tage hensyn til graden af sandsynlighed i den medicinske vurdering og anerkende, at sådanne resultater udtrykker sandsynligheder frem for konklusioner.
- Undersøgelser bør aldrig være tvungne eller kulturelt upassende. Fagfolk skal være opmærksomme på køns- og kulturfølsomhed og skal handle i overensstemmelse med deres ekspertise inden for aldersvurdering. Der må ikke anvendes metoder, der involverer nøgenhed eller undersøgelser af intime kropsdele, til at vurdere en ansøgers alder.

Ting at huske på

Der må aldrig gennemføres undersøgelser, der **involverer nøgenhed** eller observation af intime kropsdele som f.eks. observation af seksuel modenhed. Dette er afgørende for at bevare respekten for den enkeltes værdighed, og især vigtigt for ansøgere, der kan have været udsat for seksuelt og fysisk overgreb og udnyttelse ([102]). Endelig har vurdering af fysiske træk til at estimere en persons alder en stor fejlmargin ([103]), når den bruges til at skelne mellem en teenager og en voksen.

([101]) Schmeling, A., Schumacher, G. og Rudolf, E., *Medical age assessment of juvenile migrants*, 2018, https://data.europa.eu/doi/10.2760/47096.

([102]) FN's Komité for Barnets Rettigheder, *R.Y.S. mod Spanien*, 2021. Et resumé findes i EUAA's database over retspraksis. Komitéen for Barnets Rettigheder fastslog, at "test, der indebærer nøgenhed eller undersøgelse af kønsorganer eller andre intime kropsdele, krænker barnets værdighed, privatliv og kropslige integritet og bør forbydes" (fri oversættelse).

([103]) Komitéen for Barnets Rettigheder redegjorde for sine synspunkter i klagen over krænkelser af rettigheder i *R.Y.S. mod Spanien, FN's Komité for Barnets Rettigheder, 4.2.2021.* Komitéen fastslog, at "undersøgelser af børn, der involverer nøgenhed eller undersøgelse af kønsorganer eller intime områder, er en krænkelse af deres værdighed, privatliv og kropslige integritet og bør udelukkes med henblik på aldersvurdering" (fri oversættelse). Et resumé findes i EUAA's database over retspraksis.

Når lægeundersøgelser gennemføres, vil de læger, der har vurderet alderen, integrere resultater fra tidligere involverede eksperter, forklare deres vurdering, præsentere deres resultater, beskrive den anvendte metode samt dens begrænsninger og fejlmargin, så det bliver muligt at opnå det mest pålidelige resultat. I henhold til artikel 25, stk. 3, i forordningen om asylproceduren skal resultaterne af disse **lægeundersøgelser analyseres** i en holistisk **vurdering sammen med andre konklusioner**, f.eks. resultatet af vurderinger foretaget af andre fagfolk (tværfaglig tilgang) for at sikre det mest pålidelige resultat.

Begrænsninger og etiske betænkeligheder ved medicinske aldersvurderinger

Invasive lægeundersøgelser, såsom undersøgelser af knogler og tænder, kan opleves som indgribende, være dyre, kræve brug af sundhedsudstyr og/eller kræve specialister med begrænset tilgængelighed. Desuden kan de yderligere traumatisere ansøgeren, navnlig overlevende efter overgreb og kønsbaseret vold. Ydermere har sådanne metoder en stor fejlmargin og giver ofte resultater med et bredt aldersinterval. Resultaterne kan være påvirket af etniske, socioøkonomiske og kønsmæssige forskelle, og pålideligheden er ikke højere end ved ikke-medicinske metoder.

Læger har også udtrykt modvilje mod at anvende lægeundersøgelser til administrative formål, da disse vurderinger kan være i strid med deres primære pligt til at tage sig af børn. Brug af biologiske aldersvurderingsmetoder ([104]) til at vurdere kronologisk alder er blevet bredt kritiseret i forskningen, da disse metoder kun kan give et bredt spektrum af aldersestimater ([105]).

Endelig, som fastlagt i betragtning 37 i forordningen om asylproceduren, **bør medlemsstaterne antage, at ansøgeren er et barn**, hvis resultatet af aldersvurderingen ikke fører til noget afgørende resultat med hensyn til ansøgerens alder, eller hvis resultatet omfatter et aldersinterval under 18 år. Dette styrker principperne om barnets tarv og princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode under hele processen. Dette princip skal forstås som gældende, selv i tilfælde hvor en person hævder at være myndig, men der er rimelig tvivl om, at vedkommende kan være mindreårig.

3.4. Afgørelsen

I forordningen om asylproceduren fastsættes det, at den **besluttende myndighed** er ansvarlig for at indlede aldersvurderinger og altid bør være den, der beslutter at indlede aldersvurderingen ([106]) og træffe afgørelsen på grundlag af resultatet af aldersvurderingen. Den angiver imidlertid ikke, hvilken myndighed/hvilket organ der skal være kompetent til at **bestemme alderen** efter aldersvurderingen. Dette aspekt kan reguleres i national lovgivning.

([104]) Navnlig medicinske metoder, der vurderer en persons biologiske alder, som ikke nødvendigvis svarer til den kronologiske alder.

([105]) BSPED's Position Statements on Paediatrics Age Assessment, https://www.bsped.org.uk/clinical-resources/position-statements/#link6, British Dental Association (BDA) anførte, at røntgenbilleder af tandsæt er en unøjagtig metode til at vurdere alder. BDA mener også, at det er upassende og uetisk at tage røntgenbilleder af mennesker, når der ikke er nogen sundhedsmæssig fordel for dem.

([106]) Artikel 25, stk. 1, i forordningen om asylproceduren.

Efter aldersvurderingen træffes afgørelsen om ansøgerens alder på grundlag af **en fælles analyse af resultaterne** fra både den tværfaglige vurdering og, hvor det er relevant, lægeundersøgelserne. Afgørelsen om alder træffes under hensyntagen til alle de involverede eksperters vurderinger for at opnå det mest pålidelige resultat.

I situationer, hvor eksperter i det tværfaglige team når til forskellige konklusioner, eller hvor resultaterne fra den tværfaglige vurdering og lægeundersøgelsen ikke stemmer overens, er den besluttende myndighed fortsat ansvarlig for at afveje det foreliggende bevismateriale og nå frem til en endelig konklusion. Myndigheden bør omhyggeligt dokumentere, hvordan divergerende synspunkter blev taget i betragtning, herunder begrundelsen for at foretrække et sæt konklusioner frem for et andet. Den bør på en gennemsigtig måde angive eventuelle vedvarende fejlmarginer og foretage en helhedsvurdering. Hvor der efter vurderingen af alle tilgængelige oplysninger fortsat består tvivl, bør princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode finde anvendelse, hvilket fører til formodning om mindreårighed.

Den **endelige afgørelse** om den anslåede alder **skal dokumenteres skriftligt og forelægges den pågældende person og dennes værge**. Hvorvidt den endelige fastsættelse af alderen skal have form af en administrativ afgørelse, afhænger primært af den nationale procedure. I henhold til forordningen om asylproceduren og direktivet om modtagelsesforhold (2024) skal enhver afgørelse om ansøgerens status, herunder vurderinger, der påvirker adgangen til garantier (f.eks. udnævnelse af en værge), være begrundet under hensyntagen til ansøgerens ret til at blive hørt og med adgang til effektive retsmidler. I praksis betyder dette, at hvis resultatet af en aldersvurdering eller alderskontrol har retlige konsekvenser for ansøgerens behandling i asyl- eller modtagelsesproceduren, bør det generelt formaliseres i en administrativ retsakt eller afgørelse.

Afgørelsen bør klart angive de involverede eksperters **kvalificationer** i forbindelse med aldersvurderingen samt **deres begrundede vurdering** af ansøgerens alder . Når der udelukkende anvendes en tværfaglig tilgang, skal **det anslåede aldersinterval** desuden angives. Tilsvarende skal den **fejlmargin**, der er forbundet med de anvendte metoder, angives.

Når medicinske eller kombinerede vurderinger angiver et aldersinterval ledsaget af et **sandsynligt skøn**, bør sandsynligheden for, at personen er under eller over 18 år, nævnes eksplicit, og den endelige afgørelse bør tage højde for, at sådanne vurderinger udtrykker sandsynligheder frem for konklusioner.

Afgørelsen skal også begrunde den **afgørelse, der er truffet af den besluttende myndighed**. Derudover skal disse oplysninger forklares mundtligt til ansøgeren ([107]), og **tilpasses ansøgerens forståelsesniveau**. Forklaringen skal være tilstrækkelig præcis, fuldstændig og lettilgængelig, for at ansøgeren **fuldt ud kan forstå begrundelsen** bag afgørelsen. Ansøgeren skal have alle de oplysninger, der er nødvendige for at udøve sin ret til **effektive retsmidler** og til adgang til juridisk bistand med henblik på at klage over afgørelsen om alderen ([108]).

([107]) Sagen *A.C. mod Frankrig* (op. cit., fodnote (90) Inden EMD fremhævede, at medlemsstaterne bør give de proceduremæssige garantier efter aldersvurderingen, herunder behovet for at give ansøgeren resultaterne af de forskellige undersøgelser og informere dem om mulighederne for effektive retsmidler.

([108]) Manglende nøjagtighed og præcision i alle afgørelser vedrørende resultatet af en aldersvurdering kan medføre en overtrædelse af de proceduremæssige forpligtelser og den omhu, der følger af artikel 8 i EMRK, på grund af børns sårbare situation.

I overensstemmelse med artikel 8 i FN's konvention om barnets rettigheder skal der udstedes identitetsdokumentation med den endelige alder for straks at **genoprette ansøgerens fulde identitet** ([109]). Det skal præciseres, at vurderingen ikke altid fastslår en nøjagtig kronologisk alder, men snarere afgør, om ansøgeren skal betragtes som mindreårig eller voksen i forbindelse med proceduren. Hvis resultaterne kun giver et aldersinterval eller er ufyldestgørende, **skal princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode anvendes**, og ansøgeren bør behandles **som mindreårig** ([110]).

Samtidig bør afgørelsen ikke være til hinder for, at ansøgeren senere kan dokumentere sin nøjagtige fødselsdato. Hvis ansøgeren på et senere tidspunkt er i stand til at indhente og fremlægge officiel dokumentation fra oprindelseslandet eller andre pålidelige kilder, bør vedkommendes registrerede alder korrigeres i overensstemmelse hermed i de officielle registre.

Ting at huske på – Aldersvurdering og forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

I henhold til artikel 25, stk. 7, i forordningen om asylproceduren kan medlemsstaterne **anerkende andre medlemsstaters afgørelser om aldersvurdering**, hvis aldersvurderingen er udført i overensstemmelse med EU-retten. For at muliggøre anerkendelsen kan de fælles resultater af aldersvurderingerne omfatte en henvisning til de anvendte metoder og den begrundelse, der har ført til afgørelsen, i overensstemmelse med princippet om godt samarbejde mellem medlemsstaterne. Oplysningerne kunne f.eks. udveksles via DubliNet.

3.5. Anfægtelse af afgørelsen om alder

Ansøgeren bør have mulighed for at anfægte resultaterne af aldersvurderingen, enten i en separat klage eller som en del af klagen over afgørelsen i første instans, afhængigt af de gældende nationale rammer.

Det er vigtigt at bemærke, at retten til at klage bør være tilgængelig **uanset resultatet af asylproceduren**. Børn, der fejlagtigt klassificeres som voksne og får international beskyttelse, bør stadig have mulighed for at anfægte afgørelsen om aldersvurdering. Fejlklassificering kan medføre tab af børnespecifikke garantier under proceduren, såsom passende modtagelsesforhold eller støtte fra en værge. Det kan også påvirke behandlingen af børns asylansøgninger, f.eks. børnespecifikke former for forfølgelse, samt adgangen til rettigheder efter afgørelsen om status, f.eks. løbende støtte, ret til uddannelse og familiesammenføring.

For at undgå **uoprettelig skade** bør klageprocedurerne gennemføres straks, da langvarig usikkerhed kan fratage børn de rettigheder, de har ret til, f.eks. retten til rettidig familiesammenføring inden for de proceduremæssige frister, der er fastsat i EU-retten og national ret. Selv om forordningen om asylproceduren ikke pålægger en retlig forpligtelse til at

([109]) I henhold til artikel 8 i FN's konvention om barnets rettigheder skal der udstedes identitetsdokumentation med den endelige alder for straks at **genoprette ansøgerens fulde identitet**. Med samme formål for øje bør ansøgerens alder accepteres og straks rettes i de officielle registre, hvis ansøgeren kan fremlægge gyldig og tilstrækkelig dokumentation for sin hævdede alder, selv om denne ikke er bekræftet under aldersvurderingen.

([110]) Artikel 25, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.

give en særskilt klageadgang over afgørelsen om aldersvurdering, udelukker den heller ikke en sådan mulighed. Denne tilgang er i overensstemmelse med principperne i EU's charter, navnlig artikel 41, som garanterer retten til god forvaltning, og artikel 47, som sikrer adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol. Dette indebærer aktindsigt og rettidig information om muligheden for at klage over eller anfægte afgørelsen samt adgang til juridisk bistand og repræsentation i klage- og efterfølgende procedurer ([111]).

3.5.1. Prøvelse af en afgørelse om aldersvurdering på baggrund af nye oplysninger

En *ex officio*-prøvelse af den alder, der er fastsat i en afgørelse udstedt af den besluttende myndighed, bør altid være tilladt, hvis der senere fremkommer nye beviser eller oplysninger. Hvis der konstateres et forkert aldersestimat, bør der straks træffes foranstaltninger **for at rette oplysningerne** i de relevante databaser og genoprette personens korrekte identitet. Dette kan være tilfældet, hvis ansøgeren for eksempel efter en afgørelse om alder kan fremvise et gyldigt identitetsdokument, som bekræfter vedkommendes identitet.

([111]) Artikel 23, stk. 6, litra b), i forordningen om asylproceduren sammenholdt med samme forordnings artikel 67, stk. 8.

4. Nye teknologier

Nogle lande har afprøvet brugen af **genetiske test til vurdering af biologisk alder**. Disse test måler en kemisk modifikation af DNA kaldet methylering. DNA-methylering er en biologisk proces, der er forbundet med aldring og kan påvirkes af faktorer som rygning, stress og sygdom. DNA kan udtrækkes fra mange kilder, herunder blod og spyt. Gennemgange af studier ([112]), der anvender DNA-methylering til at vurdere alder hos mennesker i alle aldre, viser en gennemsnitlig fejlmargin på mellem 2 og 5 år ([113]). De fleste undersøgelser har fokuseret på en begrænset befolkningsgruppe af hvide vesteuropæere. Der er behov for yderligere forskning for at forstå, hvordan etnicitet og andre faktorer påvirker DNA-methylering. Der er god dokumentation for, at traumer og modgang øger den epigenetiske alder. Anvendelse af DNA til administrative formål rejser etiske spørgsmål med hensyn til proportionalitet og samtykke samt kompleksitet med hensyn til beskyttelse af privatlivets fred, opbevaring og adgang til prøverne.

Undersøgelserne af anvendelsen af **nye teknologier** som kunstig intelligens (AI) inden for migrations- og asylforvaltning er en begyndende tendens, der rummer potentielle fordele, men også betydelige udfordringer og vigtige etiske risici. Brugen af AI til migrations- og asylprocesser og biometrisk identifikation er derfor blevet klassificeret som højrisiko-AI ([114]). Selvom visse studier viser, at maskinindlæring potentielt kan understøtte en mere præcis aldersestimering, afhænger resultaterne af datakvaliteten og af, hvor nøjagtigt dataene er kategoriseret under systemets træning. Desuden er det fortsat vigtigt at anerkende fejlmarginen ved nye teknologier, samt den potentielle bias.

Under alle omstændigheder hedder det udtrykkeligt i forordningen om asylproceduren, at **vurderinger af alder skal foretages af "kvalificerede fagfolk"**. Dette udtryk henviser til personer, der har den nødvendige ekspertise og uddannelse til at foretage disse vurderinger i overensstemmelse med fastlagte metoder og garantier. **AI falder ikke ind under denne definition**.

Uden en korrekt forståelse af de potentielle konsekvenser af AI-systemer kan **menneskelig overvågning og menneskelig autonomi** ikke garanteres. Lige så vigtige bekymringer i forbindelse med implementeringen af disse systemer vedrører de potentielle **partiske og diskriminerende resultater, privatlivets fred, gennemsigtighed og ansvarlighed**.

Derfor bør det undgås at bruge disse teknologier til aldersvurdering, medmindre og indtil de blevet videnskabeligt validerede og har vist sig at være tilstrækkeligt pålidelige og effektive i forskellige sammenhænge i overensstemmelse med relevante etiske regler. På nuværende tidspunkt er sådanne teknologier **ikke** omfattet af **lovgivningen** og kan derfor **ikke betragtes som en lovlig metode til aldersvurdering.**

([112]) Maulani, C. et al., *Age estimation using DNA-methylation technique in forensics: a systematic review, 2020*. Egypten. J. Forensic Sci., bind 10, 38.
([113]) Aliferi, A. et al., *Combining current knowledge on DNA methylation-based age estimation towards the development of a superior forensic DNA intelligence tool,* 2022. Forensic Sci. Int. Genet., bind 57, 102637.
([114]) Se Europarådet, *Artificial Intelligence and Migration: Report of the Committee on Migration, Refugees and Displaced Persons*, ordfører: Petri Honkonen (foreløbig udgave, 2025), 5

5. Yderligere ressourcer

- UNICEF Technical Note on age assessment.
- Council of Europe Recommendation CM/Rec(2022)22 of the Committee of Ministers and Explanatory Memorandum: Human rights principles and guidelines on age assessment in the context of migration.
- Separated Children in Europe Programme (SCEP) Position Paper on Age Assessment in the Context of Separated Children in Europe.
- UNHCR Technical guidance: Child Friendly Procedures.
- FRA, Age assessment and fingerprinting of children in asylum procedures – Minimum age requirements concerning children's rights in the EU, 2018.
- European Council on Refugees and Exiles (ECRE) Legal Note on Age assessment in Europe.
- UNHCR observations on the use of age assessments in the identification of separated or unaccompanied children seeking asylum.
- 2021 UNHCR Best Interests Procedure Guidelines.
- UNHCR/UNICEF, The Way Forward to Strengthened Policies and Practices for Unaccompanied and Separated Children in Europe.
- UNHCR Policy on Child Protection.
- UNHCR, Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, HCR/GIP/09/08, 22.12.2009

Bilag

Formålet med følgende bilag er at **give bedømmere forslag** til aspekter, der kan undersøges under aldersvurderingsprocessen. Spørgsmålene er blot eksempler. De er **ikke bindende** og bør **ikke læses op eller anvendes mekanisk**. Bedømmere forventes at **udøve deres faglige skøn og ekspertise**, når de anvender forslagene. De foreslåede eksempler på spørgsmål skal tilpasses medlemsstaternes behov. De er muligvis ikke relevante i alle situationer, og derfor bør spørgsmålene vælges og anvendes fra sag til sag for at sikre relevans.

Bilag 1 – Aldersvurderingssamtalen

Aldersvurderingssamtalen er en semistruktureret samtale ([115]), hvor der anvendes åbne spørgsmål for at give mulighed for og fremme diskussion samt en børnecentreret tilgang, der understøtter muligheden for udtryk og effektiv kommunikation i overensstemmelse med personens psykofysiske udvikling. Samtalen bør gennemføres på et sted, der sikrer privatlivets fred og fortrolighed. Den bør være børnevenlig, og der bør altid være en kulturformidler og en tolk tilstede. Spørgsmålene skal stilles på en åben, ikke-dømmende og neutral måde. Ved hvert spørgsmål bør der være tid nok til at formulere et svar, og samtalen bør ikke føles som en afhøring. De efterfølgende spørgsmål bør tilpasses den løbende, deltagende udvikling af samtalen. Dette er vigtigt for at opbygge en kronologisk tidslinje over ansøgerens væsentlige livsbegivenheder og dermed estimere personens alder.

Dette kan omfatte følgende.

- Teknikker baseret på "før og efter-spørgsmål" – også kendt som "sandwich-spørgsmål" – med det formål at identificere to kendte begivenheder: én der fandt sted før ansøgerens fødselsdato, og én, der fandt sted efter, for at understøtte trianguleringsmetoden.
- Samtaler med familiemedlemmer eller nærtstående personer (hvor det er muligt), der kender ansøgeren, for at fastsætte fødselsdatoen ved at placere begivenheder i en kronologisk tidslinje. I dette tilfælde er det vigtigt at gå forsigtigt frem, da der kan gives falske eller vildledende oplysninger af forskellige årsager, enten med det formål at overbevise myndighederne om, at den pågældende person er mindreårig, selvom vedkommende er myndig ([116]), eller for potentielt at skade barnets interesser. Den pågældende person skal selv give sit samtykke. Det er også vigtigt at sørge for ikke at udsætte personen for sociale interaktioner.
- Udvikling og brug af "lokale" begivenhedskalendere (en tilpasset kalender, der angiver datoer for væsentlige begivenheder i et specifikt geografisk område) for at hjælpe bedømmerne og støtte ansøgeren med at huske og placere begivenhederne i korrekt kronologisk rækkefølge. Derfor er det vigtigt, at de, der vurderer alder, er opmærksomme på ansøgerens oprindelse og de forskellige typer kalendere, der

([115]) En semistruktureret samtale er en kvalitativ dataindsamlingsmetode, der kombinerer elementer fra både strukturerede og ustrukturerede samtaler. Det indebærer et forberedt sæt åbne spørgsmål, samtidig med at interviewer har fleksibilitet til at udforske nye emner, der opstår under samtalen.

([116]) Se også boksen med praktiske overvejelser omkring menneskehandel og børneægteskab.

bruges i deres region (f.eks. hinduistiske, hijri/islamiske, buddhistiske, iranske/jalali, etiopiske/ge'ez og igbo-kalendere).

Når det er muligt, giver det et mere pålideligt resultat at have to bedømmere og sammenligne resultaterne af tidslinjen eller genkaldelsen af livsbegivenhederne. Resultaternes nøjagtighed afhænger af bedømmernes erfaring, kulturelle kompetencer og færdigheder.

Samtaleprocessens integritet bliver større, når bedømmerne er uafhængige af den besluttende myndighed, der er ansvarlig for at træffe beslutninger om ansøgerne.

Observation af det fysiske udseende (f.eks. højde, udvikling, hudfarve) kan være en yderligere faktor, der skal tages i betragtning ved vurdering af alder. Det fysiske udseende bør dog ikke vægtes mere end blot som en indikator, da det er upålideligt og juridisk tvivlsomt.

Domaines examinés	**Exemples de questions (liste non exhaustive — à adapter au contexte et à la situation personnelle du demandeur)**
Familiens sammensætning og historie, herunder • fødselsrækkefølge og søskendes alder • forældrenes alder • væsentlige livsbegivenheder.	• *Kan du fortælle mig din fødselsdato, eller den dag og det år, du blev født? Hvis det er svært at svare på, kan du så fortælle mig, hvad du har hørt fra andre om den tid, årstid eller det år, hvor du blev født?* • *Hvem er personerne i din nære familie, dvs. dem, du tidligere boede sammen med (f.eks. forældre, søskende, bedsteforældre eller andre slægtninge)?* • *Hvor mange søskende har du? Er de ældre eller yngre end dig? Fortæl mig om aldersforskellen mellem dig og dine søskende.* • *Ved du, hvor gamle dine forældre var, da du blev født? Hvor gamle ville de være nu?* • *Husker du nogen familiefester/-arrangementer, f.eks. fødsel af søskende eller nære familiemedlemmer, et nært familiemedlems bryllup eller en persons død? Hvor gammel var du, da disse ting skete? Hvilket år var det?* • *Har din familie nogensinde fortalt dig historier om din tidlige barndom, f.eks. hvornår du begyndte at gå, hvornår du sagde dit første ord, begyndte i børnehave og skole, mistede din første tand osv.? Forklar/fortæl, hvad du husker* ([117]). • *Kan du forklare, hvordan du ved/husker det nøjagtige år/måned/dato* (for nogle af begivenhederne/ milepælene ovenfor) *så godt? Var der noget, der skete, som hjælper dig med at huske?*

([117]) Spørg forsigtigt ind i forbindelse med dette spørgsmål, da det kan medføre sårbare reaktioner eller specifik følelsesmæssig uro.

Andre individuelle minder. Første ansvarsområder i hjemmet, herunder lønnet arbejde. Væsentlige livsændringer eller flytninger. Helbredsproblemer.	• *Hvor gammel var du, da du begyndte dit første lønnede job? Har du udført andet arbejde tidligere, f.eks. arbejde på din families gård osv.?* • *Er du nogensinde flyttet med din familie til et andet hus, en anden region eller et andet land? Kan du huske, hvor gammel du var?* • *Kan du huske året og måneden, hvor du forlod dit hjemland? Hvor længe er det siden, og hvor gammel var du?* • *Har du opholdt dig i et af de lande, du passerede igennem, før du ankom hertil? Kan du huske, hvor længe du var der?* • *Var der nogen voksne, ældre søskende eller andre familiemedlemmer eller venner, der rejste sammen med dig, og som kan hjælpe med at fastlægge din alder? Er det muligt at komme i kontakt med dem?* • *Har du nogensinde haft helbredsproblemer i dit liv, såsom operationer eller andre sygdomme? Kan du huske, hvilken sygdom det var, hvilket år det var, eller hvor gammel du var?* • *Kan du forklare, hvordan du ved/husker det nøjagtige år, den nøjagtige måned og den nøjagtige dato så godt? Skete der andet i den periode, som hjælper dig med at huske (f.eks. et bestemt sundhedsproblem, det sidste år under covid-19-pandemien, en VM-fodboldkamp osv.)?* • *Er du vaccineret? Har du nogen sundhedsdokumenter på dig, såsom vaccinationskort eller lægejournaler?* • *Du sagde, at du rejste gennem andre lande og opholdt dig i nogle af dem i et stykke tid. Kan du huske, hvor længe du opholdt dig i flygtningelejren/landet X, før du rejste videre?*

Skolegang. Alder ved skolestart. Skoleårenes forløb. Begivenheder på skolen, der træder særligt frem.	• *Har du nogensinde haft mulighed for at gå i skole?* • *Hvor gammel var du, da du første gang begyndte i skolen?* • *Kan du huske det år, du begyndte?* • *Kunne du så stadig gå i skole, da du begyndte at arbejde for at hjælpe din familie? Hvilken klasse gik du i på det tidspunkt?* • *Hvor mange år gik du i skole? Har du nogensinde måttet gå et klassetrin om? I bekræftende fald hvilke?* • *Har du nogensinde holdt op med at gå i skole, og hvis ja, hvad var årsagen?* • *Hvilket er det højeste klassetrin, du har afsluttet?* • *Kan du huske, hvilket år du afsluttede dette klassetrin, eller hvor længe siden det er?* • *Kan du forklare, hvordan du ved/husker det nøjagtige år, den nøjagtige måned og den nøjagtige dato så godt? Var der noget, der skete, som hjælper dig med at huske?*
Kulturelle og religiøse milepæle. Overgangsriter til voksenlivet. Religiøse og traditionelle ritualer.	• *I hvilken alder begynder unge typisk at få voksenansvar i dit land eller din kultur? Var du stadig i dit lokalsamfund, da du havde den alder* ([118])*?* • *Afholder man hos jer indvielses- eller overgangsritualer for at vise eller markere, at en person træder ind i voksenlivet? Det kan f.eks. være en ændring i frisure, den måde man klæder sig på osv. Har du deltaget i en sådan ceremoni eller et ritual, og kan du huske, hvor længe siden det er?* • *I hvilken alder begyndte du aktivt at praktisere din religion (f.eks. faste)?* • *Hvornår begyndte du at deltage i religiøse sammenkomster på egen hånd? Hvor gammel var du?* • *Kan du forklare, hvordan du ved/husker det nøjagtige år, den nøjagtige måned og den nøjagtige dato så godt? Var der noget, der skete, som hjælper dig med at huske?*

([118]) Spørg forsigtigt ind i forbindelse med dette spørgsmål, da det kan medføre sårbare reaktioner eller specifik følelsesmæssig uro.

Historiske begivenheder. Nationale fejringer, uafhængighedsdage, politiske forandringer, sportslige eller kulturelle begivenheder. Naturkatastrofer, oversvømmelser, jordskælv, hungersnød eller fødevaremangel. Konflikter, flygtningestrømme eller fordrivelse, fredsaftaler eller våbenhviler.	• *Er der store fejringer eller nationale helligdage, som du og dit lokalsamfund fejrer i dit oprindelsesland? Kan du huske, hvor gammel du var, da du sidst deltog i en sådan fejring?* • *Du fortalte os, at du kommer fra land X. Kan du huske et valg eller et regeringsskifte fra den tid, hvor du boede der? Hvor gammel var du dengang? Eller husker du det år, hvor det skete?* • *Kan du huske nogen store sportsbegivenheder, f.eks. en berømt fodboldkamp eller turnering, som folk fejrede? Hvor gammel var du dengang? Hvilket år var det?* • *Har du, din hjemegn eller din landsdel nogensinde oplevet en naturkatastrofe, såsom oversvømmelser, tørke, jordskælv osv.? Hvor gammel var du dengang? Eller husker du det år, hvor det skete?* • *Var der en krig eller konflikt i din region eller dit land, som du husker, eller som folk har fortalt dig om? Hvor gammel var du?* • *Var der nogen fejringer eller samlinger i lokalsamfundet, da kampene stoppede eller der kom fred? Hvor gammel var du dengang?*

Forberedelse af samtalen – Tips til bedømmerne ([119])

- Sæt dig ind i landespecifikke data og oplysninger om oprindelseslandet ([120]) inden samtalen. Bedømmerne bør have god viden om kulturelle afvigelser i fysisk udvikling, uddannelse, livserfaring og traditioner i ansøgerens oprindelsesland eller -region, så de kan håndtere de specifikke problemstillinger, der kan opstå under samtalen.
- **Forbered på forhånd** nogle sæt spørgsmål, der passer til den enkelte sag om kulturelle og religiøse milepæle samt historiske begivenheder, med hensyntagen til ansøgerens lokale kontekst, sædvanlige og religiøse praksis, men også andre specifikke behov, som ansøgeren måtte have.
- Når de ansvarlige myndigheder anmoder om en aldersvurdering, skal der arrangeres en tolk, som taler ansøgerens sprog eller dialekt, og om muligt en kulturformidler, der er trænet i denne type samtaler, til at bistå under samtalen. Dette hjælper med at forstå konteksten bedre og undgå misforståelser.

([119]) BASW – The professional association for social work and social workers, *Assessment: A Practice Guide* (Aldersvurdering: En praktisk vejledning), 2023, https://basw.co.uk/policy-and-practice/resources/age-assessment-basw-practice-guide.

([120]) Relevante oplysninger om oprindelsesland findes på EUAA's portal for oplysninger om oprindelsesland eller på ecoi.net.

- Lav en omfattende **kalender med begivenheder**, der er relevante i personens land og region.
- Sørg for behagelige omgivelser (med mad, vand, toiletbesøg og regelmæssige pauser, højst hver 1,5 time eller efter ansøgerens behov, med særlig hensyntagen til særlige behov).
- Planlæg mødet ud fra, hvornår værgen og den juridiske rådgiver er tilgængelig.
- Ansøgerens kønspræferencer med hensyn til de fagfolk, der deltager i vurderingen, skal i videst muligt omfang imødekommes.

Gennemførelsen af samtalen – Tips til bedømmerne

- **Forklar** formålet med samtalen, de involverede fagpersoners rolle og tilstedeværelse (herunder tolk eller kulturformidler) samt årsagerne til, at der er tvivl om den angivne alder.
- Informer ansøgeren om samtalens varighed og muligheden for, at der kan blive behov for **flere samtaler**.
- Tjek regelmæssigt, om ansøgeren har **forstået** de oplysninger, der gives.
- Stil nogle indledende generelle spørgsmål, og tilbyd noget vand at drikke for at skabe en **mere afslappet atmosfære**.
- Anvend en **kronologisk tilgang**, men ikke nødvendigvis i sekventiel rækkefølge. Brug cirkulære spørgsmålsteknikker, hvor emner tages op flere gange for at **tjekke sammenhængen i udsagnene** og give ansøgeren mulighed for at redegøre for eventuelle uoverensstemmelser under samtalen. For eksempel: *"Jeg tror, du har fortalt os, at du nu er 17 år, og at din rejse til dette land tog to år. På et tidspunkt i vores samtale sagde du, at du var 16 år, da du forlod dit land. Kan du forklare det lidt nærmere?")*.
- Spørg, **hvor oplysningerne stammer fra.** Til dette kan du bruge "bekræftende spørgsmål" såsom "*Hvordan ved du det*?", "*Kan du forklare, hvordan du husker det nøjagtige år, den nøjagtige måned og den nøjagtige dato så godt? Var der noget, der skete, som hjælper dig med at huske?".*
- For at undgå yderligere traumatisering bør traumatiske oplevelser (f.eks. at en ansøger har set en forælder blive dræbt) ikke være et centralt emne i aldersvurderingssamtalen. Hvis ansøgeren fortæller om en sådan oplevelse for første gang under vurderingssamtalen, skal du sørge for, at vedkommende har adgang til opfølgende støtte, hvis der er behov for det.
- Vær opmærksom på, at erindringer om tidligere begivenheder varierer afhængigt af personens alder, helbredstilstand, tidspunkt for oplevelsen og begivenhedernes art. For eksempel kan forstyrrende eller traumatiske erindringer forvrænge tidsopfattelsen: De kan opleves som om, de varede uendeligt, eller omvendt knapt huskes. Positive begivenheder kan blive husket i detaljer og fremstå som mere betydningsfulde, end de faktisk var på det tidspunkt.
- Tag grundige notater eller optag samtalerne.

- Bed om enhver form for supplerende dokumentation, hvis det er tilgængeligt (f.eks. billeder, som ansøgeren frivilligt viser frem, og som viser fejringer i forbindelse med skole eller familie). Dokumenter som skolepapirer, familiens vaccinationskort eller andre lægejournaler kan, selvom de ikke indeholder oplysninger om alder, give oplysninger om ansøgerens omtrentlige alder.
- Vær opmærksom på:
  - niveauet af træthed, angst og spænding hos ansøgeren samt de fagfolk, der er involveret i vurderingen
  - den sociale baggrund og familiens sammensætning (vær opmærksom på situationer som polygame familier, hvor søskende kan have forskellige mødre eller fædre, samt situationer, hvor udvidede familiemedlemmer i nogle kulturer betragtes som en del af kernefamilien)
  - ansøgerens uddannelse, niveau af selvstændighed og selvpleje (dvs. indsamling af oplysninger om de typer aktiviteter, som personen var involveret i, inden ankomsten til Europa)
  - livserfaringer, forstyrrende og traumatiske begivenheder, der kan have påvirket aldringsprocessen, være svære at huske eller medføre yderligere traumer.
- Brug åbne spørgsmål og undgå at give følelsen af, at det er en efterforskning eller afhøring.
- Giv ansøgeren mulighed for at stille uddybende spørgsmål og/eller afklare eventuelle uoverensstemmelser i svarene.

Afslutning af samtalen – Overvejelser for bedømmerne

- Afslut samtalen på en måde, der giver ansøgeren en følelse af at have opnået noget, og forklar de næste skridt i processen.
- Hvis resultaterne ikke er fyldestgørende, eller der fortsat er tvivl efter aldersvurderingssamtalen, kan du fortsat anvende **princippet om at lade tvivlen komme den vurderede person til gode**.

Begivenhedskalender – Teknik

- Find ud af, hvilken kalender der bruges i ansøgerens kultur, og sæt dig ind i den ([121]).
- Opdater regelmæssigt begivenhedskalenderen med de seneste oplysninger, der er relevante for forskellige regioner og kulturer.
- Lav en visuel tidslinje ved hjælp af et stort stykke papir, et digitalt værktøj eller en tabel.
- Tilføj kendte historiske begivenheder, der er relevante for ansøgerens region.
- Identificer ansøgerens kulturelle og religiøse milepæle og sæt dig ind i dem.

([121]) Yderligere oplysninger findes i Longstaff, A., *Calendars-from-around-the-world*, 2005.

- Marker de vigtige personlige begivenheder, som ansøgeren nævner, og tilføj årstal, så det kan bruges som reference. Tidslinjen kan udfyldes sammen med ansøgeren (ved hjælp af værktøjer som f.eks. Life maps ([122])).
- Brug farvekoder til forskellige typer begivenheder (bekræftet, tvetydigt svar osv.).
- Inden du er færdig med at indsamle oplysninger til tidslinjen og de knyttes til specifikke milepæle og begivenheder, bør du kontrollere, om der er åbenlyse uoverensstemmelser, og give ansøgeren mulighed for at forklare eller rette det.

Tabel 3. Praktisk eksempel på begivenhedskalenderteknikken

Begivenhed, som ansøgeren har fortalt om	**Bedømmerens kommentarer**
Angivet fødselsår: 2001.	Den etiopiske kalender (*Ge'ez*) er 7 år "bagud" i forhold til den gregorianske kalender, der bruges i de fleste dele af verden. Ansøgeren blev derfor sandsynligvis født i 2008.
13-års fødselsdagen blev fejret i Egypten sammen med en ven i 2014, da premierminister Abiy Ahmed blev valgt.	Abiy blev valgt i 2021 (beregnet efter den gregorianske kalender); ansøgerens erindring om fejringen af 13-års fødselsdagen bekræfter, at ansøgeren potentielt er 16 år i 2024.

Udarbejdelsen af en vurdering

Bedømmeren/bedømmerne sammenholder de oplysninger, de har modtaget fra ansøgeren, med kendte begivenheder og tager hensyn til kulturelle faktorer, der kan have indflydelse på aldersopfattelsen eller erindringen om begivenheder.

- Efter at have indsamlet dokumentation, herunder materiale fra samtaler og andre informationskilder og observationer, skal bedømmeren/bedømmerne se nærmere på sammenhængen i tidslinjen og identificere eventuelle modsigelser. Hvis der findes tydelige uoverensstemmelser, er det afgørende nøje at vurdere, hvilke oplysninger der vejer tungest, og forklare årsagerne til, hvorfor visse elementer prioriteres. Denne proces, som kaldes "**afvejning af bevismateriale**", består i en afvejning af forskellige aspekter, hvor ét perspektiv betragtes i forhold til et andet. Et centralt aspekt ved dokumentationen af en aldersvurdering er klart at adskille selve bevismaterialet fra dets fortolkning, så **fakta** adskilles fra **vurderinger**.

([122]) Se f.eks. Life Maps | Leeds Safeguarding Children Partnership.

God praksis – mødet om den foreløbige konklusion ([123])

Efter at være nået frem til en foreløbig konklusion om ansøgerens alder, afholder bedømmerne et møde med ansøgeren, værgen og, hvis det er relevant, den juridiske rådgiver med det formål at:

- fremlægge den foreløbige konklusion om den vurderede alder
- give ansøgeren mulighed for at kommentere det, især hvis konklusionen afviger fra, hvad der var forventet.
- sikre, at ingen oplysninger er blevet misforstået, fejltolket eller overset
- give ansøgeren mulighed for at oplyse om eventuelle andre væsentlige ting.

Bedømmerne overvejer nøje den unges input og justerer vurderingen, hvis der fremkommer nye oplysninger. Dette møde er ikke kun et praktisk skridt til at kontrollere og være åbent for nye data, men det er også en retsgaranti. Hvis et sådant møde ikke har fundet sted, har retlige prøvelser af aldersvurderinger været vellykkede.

Vurderingsrapporten, der udarbejdes og deles med den besluttende myndighed, skal indeholde:

- et sammendrag af de forberedende aktiviteter for at sikre en meningsfuld samtale med ansøgeren
- dato, sted, arrangement og tidslinje for interaktionerne med den unge (fra start til afslutning af aldersvurderingen)
- en angivelse af den støtte, der ydes ansøgeren før, under og efter aldersvurderingssamtalen
- den metode/det format, der blev anvendt til at vurdere alder samt fejlmarginer og hvordan de blev anvendt
- navn/identifikationsnummer og rolle/kompetence for de kvalificerede fagfolk, der deltog, samt eventuelle andre tilstedeværende (f.eks. tolk eller kulturformidler)
- de informationskilder, der blev anvendt til at anslå alderen (rapporter om oplysninger om oprindelsesland, andre erklæringer osv.)
- det indsamlede bevismateriale og en beskrivelse af, hvorfor og hvordan det blev vægtet
- hvordan vedkommendes tarv blev vurderet og taget i betragtning
- et sammendrag af fakta og observationer samt en forklaring på, hvordan disse blev anvendt til at formulere vurderingsrapportens konklusion
- underskrift fra hver af bedømmerne samt angivelse af den anslåede alder/fødselsdato.

Hvis resultaterne er entydige, der er enighed blandt bedømmerne, og al tvivl er afklaret, afsluttes aldersvurderingen, og der træffes en afgørelse. Hvis der **fortsat er tvivl**, **henvises der til den næste ikke-medicinske metode**.

([123]) BASW – The professional association for social work and social workers, *Assessment: A Practice Guide* (Aldersvurdering: En praktisk vejledning), 2023, https://basw.co.uk/policy-and-practice/resources/age-assessment-basw-practice-guide.

Begrundelsen for anbefalingerne og vurderingen i rapporten skal være tydelig og kunne forstås ikke kun af den besluttende myndighed, men også af værgen og andre centrale aktører som f.eks. dommere.

Ansøgeren vil modtage afgørelsen skriftligt. Den vil indeholde oplysninger om klagemuligheder i henhold til de nationale rammer samt information om de næste skridt.

Den relevante dokumentation skal gemmes i ansøgerens sagsmappe og deles med kontaktpersonen i bedømmelsespanelet (hvis et sådant findes) for at koordinere meddelelsen af afgørelsen til ansøgeren/værgen samt til andre relevante myndigheder. Værgen bør have aktindsigt.

Bilag 2 – Psykosocial vurdering

I artikel 25, stk. 1, i forordningen om asylproceduren henvises der til den psykosociale vurdering. Denne vurdering kan omfatte spørgsmål som dem, der er anført ovenfor i Bilag 1: Aldersvurderingssamtale. Den går mere i dybden for at forstå yderligere risikofaktorer og beskyttende faktorer, der er forbundet med udviklingen af den ansøger, der vurderes.

Visse demografiske data kan, hvis de er tilgængelige, bekræftes ved at stille et par målrettede spørgsmål. Under alle omstændigheder bør den person, der foretager den psykosociale vurdering, undgå at stille spørgsmål om, hvilke oplysninger der allerede er tilgængelige. Det anbefales at krydstjekke de tilgængelige demografiske data med ansøgeren som en indledende snak, og bruge tiden til at opbygge et godt forhold. For eksempel: *"Jeg kan se, at du er fra X og ankom for et par uger siden. Er det korrekt?", "Er du ved at have fundet dig til rette?"*

Nedenfor er et eksempel på en skabelon, der kan tjene som vejledning til, hvad der kan være vigtigt at komme ind på

Dato for vurderingen	
Starttidspunkt / Sluttidspunkt	
Vurderingsnummer	
Navn(e) på bedømmer(e)	
Navn/kontaktoplysninger/kode på tolk (hvis relevant)	
Navn/kontaktoplysninger på (midlertidig) værge eller ansvarlig voksen	
Navn/kontaktoplysninger på øvrige tilstedeværende personer (f.eks. kulturformidler, pårørende)	

Områder, der undersøges nærmere	
Personens navn og efternavn. Spørg, om vedkommende også har et kælenavn.	
Nuværende bopæl	
Identifikationsnummer	
Køn	K/M/X
Angivet fødselsdato/alder	
Religion/tro	
Modersmål	

Andre talte sprog	
Evne til at læse/skrive på sprogene	Ja/nej Hvis ja, hvilke?
Nationalitet/etnicitet/stamme	
Fødested (by/landsby/region)	
Statsløshed	Ja/nej
Antal års formel skolegang gennemført	
Eventuelle tilgængelige dokumenter (original og/eller kopi), som kan fremskaffes for at hjælpe med aldersvurderingen.	• Fødselsattest • Pas • ID-kort • Karakterblade eller lignende • Dåbsattest/andre religiøse dokumenter, der angiver navn og alder • Sundhedsrelaterede dokumenter (lægeerklæringer/vaccinationskort osv.) • Andet (angiv)
Dokumenter, der ikke er tilgængelige på tidspunktet for aldersvurderingen, men som kan udarbejdes og indsendes senere ([124]).	• Samme som i rækken ovenfor.

- Familiesammensætning og eksempler på spørgsmål om social baggrund

Forældrenes navn.	
Begge forældres (anslåede) alder.	
De biologiske forældres civilstand.	• Ugift • Gift • Skilt • Separeret • Gift igen • Enke/Enkemand • Afdød

([124]) Ansøgeren bør i informationsfasen oplyses om, at al relevant dokumentation, som kan underbygge udsagn, herunder oplysninger om alder, skal fremlægges.

Forældre, søskende og deres opholdssted.	Lav en tidslinje over det antal søskende, som ansøgeren har oplyst, og se, hvor ansøgeren hører ind (f.eks. ældste, yngste eller mellemste barn). Tegn et symbolsk stamtræ med alderen på de vigtige personer, som ansøgeren nævner (f.eks. forældre, søskende, bedstemor, tante, onkel), for at hjælpe med at skabe en tidslinje og give et overblik over familiens sammensætning. Spørg, om alle søskende har samme mor og/eller far, om en af forældrene har været gift mere end én gang (f.eks. med flere koner), og hvor familiemedlemmerne befinder sig i øjeblikket. Denne fremgangsmåde kan også hjælpe med at finde ud af, om ansøgeren boede sammen med nogen af de ovennævnte personer, før vedkommende forlod hjemlandet.
Ansøgerens ægteskab/ parforhold.	Det er vigtigt at dokumentere enhver henvisning til børne-/tvangsægteskab og potentielt forsørgelsesberettigede børn (herunder teenagegraviditet for piger).
Uddannelse, arbejde og/eller andre pligter.	Emner, der skal dækkes i vurderingen: • hvilket år ansøgeren begyndte sin formelle skolegang (herunder religiøse skoler) • navne på de skoler, som ansøgeren har gået på, og hvor de ligger • navne på lærerne • hvor mange klassetrin ansøgeren har gennemført • afstanden mellem skolen og hjemmet • yndlingsfag og – hvis ansøgeren gik ud af skolen tidligt: ▪ en beskrivelse af de specifikke årsager til, at personen gik ud af skolen (f.eks. for at bidrage til familiens indkomst) ▪ ansøgerens alder, da vedkommende gik ud af skolen • hvorvidt ansøgeren har været beskæftiget med småhandel, landbrugsarbejde, husligt arbejde, pasning af yngre søskende eller andet arbejde ved siden af skolegangen. Disse oplysninger kan hjælpe med at udarbejde en tidslinje og samtidig give et indblik i ansøgerens udvikling samt mulige årsager til, at et barn kan fremstå ældre end sin faktiske alder, f.eks. som følge af store ansvar i en tidlig alder.

Praktisk tip

I situationer med potentielt børneægteskab/teenagegraviditet skal der tages højde for yderligere beskyttelse eller sundhedsrelaterede behov (herunder forsørgede personer).

Eksempler på spørgsmål: *"Må jeg spørge, om du allerede selv har stiftet familie?", "Er du allerede far/mor?"* Hvis ja – *"Ved du, hvor din mand/kone eller partner befinder sig lige nu? Er dit barn sammen med dig, eller er der en anden, der hjælper dig med at passe barnet?*".

Hvis det er en kvindelig ansøger, kan du fortsætte med spørgsmålene nedenfor og kort kontrollere, om der er andre potentielle presserende yderligere behov i denne henseende.

"Må jeg spørge, om du tidligere har været gravid, eller om du er gravid lige nu? Har du i så fald allerede været hos lægen for at få tjekket dit helbred/dit barns helbred?"

Det kan være meget følsomt at spørge kvinder/piger om ægteskab og graviditet. Forholdet og/eller graviditeten kan have fundet sted uden personens samtykke (f.eks. tvangsægteskab/graviditet som følge af seksuel udnyttelse eller vold). Derfor skal den bedømmer, der stiller disse spørgsmål, være opmærksom på emnets følsomme karakter og forvisse om, at det er muligt at blive henvist til lægehjælp og psykosocial støtte, inden de eventuelle behov drøftes nærmere.

I tilfælde af henvisning skal du forklare ansøgeren og værgen, hvorfor henvisningen er en god idé og nødvendig. Understreg, at de oplysninger, der deles, behandles fortroligt. Vær opmærksom på, at der skal indhentes samtykke, inden der foretages en henvisning.

- Eksempler på spørgsmål knyttet til ansøgerens **rejse**, som kan hjælpe med at lave en tidslinje

Information om rejsen og helbredet.	*Kan du forklare, hvorfor du besluttede at forlade dit land?* *Kan du huske, hvornår (år/måned/årstid) du forlod dit hjemland?* *Hvad var det første land, du rejste til?* *Husker du de lande og/eller regioner, du rejste igennem, før du nåede hertil (hvis relevant)?* *Hvad var dit primære transportmiddel? Bus, bil, til fods, båd, fly, flere forskellige transportmidler?* *Har du opholdt dig i et af disse lande (hvis relevant) i længere perioder? Hvis ja, kan du fortælle, hvor længe du opholdt dig i hvert land, og hvad du lavede der?99* *Rejste du alene, med familie eller i en gruppe?* *Hvordan forsørgede du dig selv under rejsen? Arbejdede du? Hvor længe?* *Har nogen hjulpet dig med at betale for rejsen? Hvordan betalte du for din transport?* *Skete der noget særligt, da du forlod dit land og i de lande, du rejste igennem – for eksempel høst, festivaler, ramadan, vejr, der indikerede en bestemt årstid, valg eller naturkatastrofer?*

Praktisk tip

Hvis der under den psykosociale vurdering konstateres tegn på potentiel udnyttelse eller menneskehandel, kan du stille nedenstående spørgsmål for at få mere at vide om omstændighederne, hvordan det formodede barn har planlagt sin rejse, og dets nuværende situation.

Eksempler på spørgsmål: *"Må jeg spørge, hvordan du planlagde din rejse?", "Var du nødt til at låne penge af nogen, eller skylder du nogen penge for din rejse?", "Da du ankom her, var det da planen, at du skulle møde nogen, der kunne hjælpe dig med at komme på fode?", "Har nogen lovet dig arbejde eller givet dig en telefon eller et telefonnummer, du kunne ringe til, når du ankom?", "Hvad var din plan, da du ankom her, med hensyn til hvilket land du ville blive i?", "Kender du nogen her? Hvem havde du tænkt dig at bo hos?", "Er der nogen, der opbevarer nogle af dine dokumenter for dig, såsom ID-kort, pas eller andre dokumenter, eller har nogen taget sådanne dokumenter fra dig?", "Har nogen bedt dig om at arbejde eller udføre andre aktiviteter, siden du er kommet hertil – herunder aktiviteter/arbejde, du ikke bryder dig om?"*

I tilfælde af **synlige** tatoveringer (som ikke må forveksles med stammetatoveringer) kan du stille ansøgeren et par spørgsmål om dem. **Bed ikke personen om at tage tøjet af for at vise tatoveringerne**. Generelt kan tatoveringer give en vis indsigt i eller indikation om ejerskab (slaveri/menneskehandel) eller tilhørsforhold til bestemte bander/militser.

Hvis der ses tegn på dette, skal ansøgeren henvises til de ansvarlige myndigheder for at det kan afklares, om personen faktisk er offer for menneskehandel, for at sikre beskyttelse og for at mindske eller stoppe risikoen for potentiel fortsat udnyttelse. Henvisningen bør drøftes med værgen. Barnets tarv og beskyttelsen af barnet bør være i centrum for overvejelserne.

Eksempler på spørgsmål: "*Jeg lagde mærke til tatoveringen på din arm; har den en særlig betydning?", "Hvor længe har du haft tatoveringen?", "Hvor fik du den lavet/hvem lavede tatoveringen?", "Valgte du selv motivet, eller var der nogen, der hjalp dig med at vælge?*".

- **Yderligere aspekter**, der bør observeres under en psykosocial vurdering (observation af **det fysiske udseende/udvikling/sprog** osv.)

Kun observationer

- **Fysisk udseende/ernæringstilstand**: usund (f.eks. bleg, tynd, overvægtig) / sund (f.eks. stærk, i god form, gennemsnitlig).
- **Personlig hygiejne**: tøj/hår/tænder – velplejet eller forsømt (under hensyntagen til ansøgerens levevilkår).
- **Hår/hud:** vigende hårgrænse, hår i ører/næse, ansigtshår, rynker omkring øjne/mund/hoved/hals, akne osv.
- **Andet:** rynkede hænder, synligt adamsæble (drenge i puberteten), synlige tatoveringer, ar/skader, piercinger osv.
- **Stemme og ordforråd:** barnlig stemme, toneleje, korte/enkle svar, avanceret ordforråd, almenviden, usammenhængende udsagn osv.
- **Kropssprog:** genert, ængstelig, irriteret kontra relativt afslappet, sidder oprejst, passende øjenkontakt (under hensyntagen til kultur); stirrer eller glor ansøgeren?
- **Adfærd:** introvert/ekstrovert, fjendtlig, undvigende, samarbejdsvillig, genert mv.

Bemærkning. Ovenstående er **kun observationer**. Bedømmerne bør notere alt, der kan være relevant for at anslå ansøgerens alder, samt bekymringer knyttet til andre potentielt sammenfaldende sårbarheder. Alle disse oplysninger skal dokumenteres og kan føre til en henvisning, hvor det er relevant (f.eks. i tilfælde af menneskehandel, teenagegraviditet mv.).

Ting at huske på

Aldersvurderingen må ikke udelukkende baseres på ansøgerens fysiske udseende eller adfærd.

- Afhængigt af hvor en person kommer fra, kan højden og det fysiske udseende variere betydeligt (f.eks. er medlemmer af visse afrikanske stammer højere og slankere end gennemsnittet).
- Livserfaring kan påvirke den måde, ansøgeren fremstår og ser ud. Børn, der har været nødt til at klare sig selv fra en tidlig alder, som har oplevet traumatiske hændelser og/eller som har udført hårdt fysisk arbejde, kan virke ældre, end de er (både hvad angår deres fysiske udseende, deres måde at tale på og det sprog, de bruger). Omvendt kan andre være mere barnlige i deres adfærd, tale og handlinger.

Observationen bør føre til indsamling af flere tegn, som sammenlignes og samles. Et enkelt tegn udgør ikke rimelig tvivl.

Afslutning af den psykosociale vurdering

- Giv ansøgeren endnu en chance for at stille spørgsmål eller forklare noget, vedkommende har nævnt, inden vurderingen officielt afsluttes. Her kan en henvisning til andre tjenester drøftes, hvis der er identificeret indbyrdes forbundne sårbarheder/specifikke behov. Anmod ansøgeren om samtykke til henvisningen.
- Informer ansøgeren om de næste skridt, jf. eksemplet nedenfor.
  - *Du har i dag fortalt, at du anser dig selv for at være X år.*
  - *Alle de oplysninger, du har givet, vil nu blive analyseret. Du vil modtage en skriftlig meddelelse om afgørelsen vedrørende din alder inden for* [*X dage/uger*, afhængigt af den nationale tidsramme]. *I mellemtiden skal du bo på* [angiv indkvartering eller omsorgsordning, f.eks. en modtagelsesfacilitet for børn/asylansøgere]*, hvor du fortsat vil modtage støtte og bistand, indtil afgørelsen er truffet.*

Analyse og udarbejdelse af vurdering

- Bedømmeren/Bedømmerne træffer en afgørelse og udarbejder en vurdering, enten med det samme eller inden for en rimelig frist (afhængigt af omstændighederne). Vurderingen skal underskrives af hver af bedømmerne, hvis det er relevant, og angive den anslåede alder/fødselsdato.
- Hvis resultaterne er entydige, der er enighed blandt bedømmerne, og **al tvivl er afklaret**, afsluttes aldersvurderingen, og der træffes en afgørelse.
- Hvis **der fortsat er tvivl, henvises der til den næste ikke-medicinske metode**.

Den relevante dokumentation skal gemmes i ansøgerens sagsakter og deles med kontaktpersonen i bedømmelsespanelet (hvis et sådant findes) for at koordinere meddelelsen af afgørelsen til ansøgeren/værgen samt til andre relevante myndigheder.

Bilag 3 – Tjeklister – Gældende standarder, formidling af oplysninger, omsorg og sikkerhed

Gældende standarder

Både internationale og europæiske retlige rammer fastlægger nedenstående.

☐ Dokumenter, der bekræfter identitet, og som er gået tabt, skal udfærdiges igen.

☐ Der skal tages hensyn til ansøgerens tarv fra det øjeblik, der er formodning om, at ansøgeren er under 18 år (mindreårig), gennem hele vurderingsprocessen og indtil fyldestgørende resultater eventuelt viser andet.

☐ Princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode anvendes, hvor det er relevant.

☐ Ansøgeren har øjeblikkelig adgang til en midlertidig værge (screening) og/eller en kvalificeret, uafhængig værge, som handler i ansøgerens bedste interesse, sikrer dennes generelle trivsel og udøver den juridiske handleevne gennem hele asyl- og modtagelsesforløbet.

☐ Ansøgeren har modtaget oplysninger på en børnevenlig måde, og de afgivne oplysninger er forstået og bekræftet af ansøgeren. Ansøgeren har haft mulighed for at bede om forklaringer eller stille spørgsmål.

☐ Der stilles en juridisk rådgiver til rådighed.

☐ Ansøgeren har modtaget alderssvarende oplysninger om asylproceduren på et sprog, som vedkommende forstår, herunder om aldersvurderingsprocessen, hvor dette er relevant.

☐ I asylproceduren og alle andre processer, herunder aldersvurderingen, er upartiskhed, respekt for værdighed og ikke-diskrimination centrale principper, der skal overholdes.

☐ Ansøgeren har deltaget i processen, og vedkommendes synspunkter er blevet hørt og taget i betragtning ud fra alder og modenhed.

☐ Ansøgeren får støtte af værgen og mulighed for at give sit samtykke til at deltage i processen og/eller nægte at deltage. (se Bilag 4 – Eksempel på samtykkeerklæring til deltagelse i en aldersvurdering).

☐ Når ansøgerens angivne alder ligger inden for det interval, der er fastsat af dem, der foretager aldersvurderingen, accepteres den. Ellers bør den laveste alder (inden for intervallet) vælges som resultat.

☐ Ansøgeren og dennes værge og juridiske rådgiver skal informeres om de kanaler, tidsfrister og procedurer, der gælder for at anfægte en afgørelse om den anslåede alder, hvor dette er relevant.

☐ Der ydes gratis retshjælp og juridisk bistand for at sikre adgang til effektive retsmidler, hvor det er relevant.

☐ Aldersvurderingen er blevet foretaget af kvalificerede fagfolk inden for aldersvurdering, som er opmærksomme på kulturelle og etniske særpræg.

☐ Den mindreårige har umiddelbar adgang til et særligt modtagelsescenter, indtil aldersvurderingsproceduren er afsluttet.

☐ Den tværfaglige tilgang og kaskadetilgangen er anvendt: Den mindst invasive proces blev valgt (gradvis anvendelse af tværfaglige metoder), og processen er tilpasset køn og kultur.

Information og indledning

Følgende handlinger og aspekter skal tages i betragtning for at skabe en behagelig atmosfære og fremme tillid og samarbejde. Nedenstående punkter er relevante i forbindelse med alle vurderingsmetoderne.

☐ **Velkommen.** Start med at spørge ansøgeren, hvordan vedkommende har det, og om der er behov for f.eks. et glas vand, for at skabe en god kontakt og opbygge tillid. Præsenter alle de tilstedeværende personer, herunder tolke og panelmedlemmer, og giv plads til, at ansøgeren og dennes værge og juridiske rådgiver kan præsentere sig selv.

☐ **Formålet med aldersvurderingen.** Forklar formålet med vurderingen på en enkel måde, og fremhæv behovet for at kontrollere alder, når der er tvivl (f.eks. manglende ID eller anden dokumentation). Informer ansøgeren og værgen om den omtrentlige varighed af vurderingen for at afstemme forventningerne.

☐ **Beskrivelse af alderssamtalen/aldersvurderingsprocessen.** Giv et overblik over, hvordan samtalen/vurderingen vil foregå, især hvis der er flere specialister til stede (f.eks. et panel), og forklar de tilstedeværendes roller.

☐ **Uafhængighed.** Oplys, at den eller de personer, der gennemfører samtalen/vurderingen, ikke har noget at gøre med afgørelserne om asyl eller retsstilling og ikke er tilknyttet retshåndhævende myndigheder. Afhængigt af landet kan de personer, der er involveret i aldersvurderingen, være tilknyttet modtagelsesmyndighederne og/eller sundheds-/social- og børnebeskyttelsesmyndighederne. Under alle omstændigheder må bedømmerne ikke have nogen interessekonflikter.

☐ **Få bekræftet, at det er forstået.** Bed ansøgeren om med egne ord at forklare, hvad der skal ske, og fortæl, at man når som helst må stille spørgsmål eller bede om en pause. Afsæt tid til, at værgen og den juridiske rådgiver kan stille spørgsmål eller bede om at få noget afklaret.

☐ **Fortrolig behandling.** Oplys, at den eller de personer, der gennemfører samtalen/vurderingen, er underlagt tavshedspligt.

☐ **Anmodning om samtykke.** Hvis det ikke allerede er gjort, skal der nu indhentes samtykke fra ansøgeren/værgen, inden man går videre til samtalen/vurderingen, og det skal sikres, at de forstår processen, før samtykkeerklæringen underskrives. (se Bilag 4 – Eksempel på samtykkeerklæring til deltagelse i en aldersvurdering).

☐ **Dokumentation.** Forklar, at formålet med at **tage noter/skrive ned** er at sikre gennemsigtighed.

☐ **Afgørelse om den anslåede alder**. Informer ansøgeren/værgen om tidsrammen for modtagelsen af afgørelsen, og oplys om vigtigheden af, at meddelelsen/afgørelsen opbevares et sikkert og let tilgængeligt sted.

☐ **Klage.** Informer ansøgeren/værgen om mulighederne for at anfægte afgørelsen om den anslåede alder, herunder fristen herfor, og hvornår/hvordan en klage hænger sammen med en klage over et afslag på asylansøgningen. Sørg for, at værgen og ansøgeren ved, hvordan de kan få gratis retshjælp og juridisk bistand for at kunne få adgang til effektive retsmidler.

☐ **Afslutning.** Afsæt tid til, at ansøgeren, værgen, tolken og panelmedlemmerne kan tage afsked på en respektfuld måde.

Omsorg og sikkerhed

☐ Hvis der er mistanke om, at ansøgeren har været/er offer for menneskehandel, anbefales opfølgning med en specialist.

☐ Hvis ansøgeren har tøj eller sko, der er slidte eller beskadigede, så spørg på en venlig måde, om vedkommende har et ekstra sæt tøj eller sko. Hvis ikke, så sørg for, at ansøgeren henvises til en person på modtagelsesfaciliteten, som kan hjælpe med dette.

☐ Hvis ansøgeren synes at lugte, så undersøg, om der er tilstrækkeligt sæbe og vand til rådighed der, hvor ansøgeren bor, og henvis til en relevant kollega og værge (f.eks. socialarbejder eller koordinator på centret). Dette er særligt relevant for piger, der muligvis er begyndt at menstruere.

☐ Hvis ansøgeren virker underernæret og/eller har behov for lægehjælp, bør vedkommende henvises til en læge.

☐ Hvis der er mistanke om graviditet, skal der i samråd med værgen indledes en henvisning, forudsat at ansøgeren har givet sit samtykke.

I tilfælde af andre former for beskyttelsesbehov i forhold til den nuværende indkvarteringsordning, vurderes det, om der er behov for henvisning til et sikkert tilholdssted.

Bilag 4 – Eksempel på samtykkeerklæring til deltagelse i en aldersvurdering

Dette eksempel på en samtykkeerklæring har til formål at sikre, at (formodede) børn og deres værger har fuldt kendskab til aldersvurderingsprocessen, inden de giver deres samtykke. Det viser, hvordan oplysninger kan præsenteres på en klar og børnevenlig måde, der dækker de forskellige trin, rettigheder og garantier. Denne formular er kun et eksempel. Den kan og bør tilpasses den specifikke nationale kontekst, procedurer og gældende lovgivning samt ansøgerens individuelle situation.

Alle oplysninger vedrørende samtykke og afslag på samtykke skal gives på et børnevenligt sprog. Samtykkeformularen bør være tilgængelig på flere sprog.

Mit navn er: _____

Min angivne hævdede alder er: _____

Mit ID-nummer er: _____

Jeg kommer oprindeligt fra: _____

Ved at underskrive denne formular accepterer jeg at deltage i aldersvurderingsprocessen. Jeg forstår og er enig i nedenstående punkter.

- Jeg skal gennemgå en aldersvurdering, da myndighederne ikke er sikre på, om den alder, jeg har angivet, er korrekt.
- Jeg er blevet informeret om årsagerne til, at myndighederne er i tvivl om min alder.
- Jeg skal tale med aldersvurderingsspecialisten/-specialisterne, så de kan vurdere min alder.
- Jeg ledsages af min værge, den juridiske rådgiver og kulturformidleren.
- Aldersvurderingsteamet kan bruge følgende metoder til at anslå min alder:
  - Stille mig spørgsmål på et sprog, jeg kan forstå, om mit liv, min familie, min skole, ting jeg kan lide og ting jeg har gjort.
  - Se på mine dokumenter (f.eks. et pas eller eksamensbeviser), som jeg måske kan dele i form af fotos for at se, hvad de siger om min alder.
  - Hvis de oplysninger, jeg gav i starten, ikke er tilstrækkelige, kan de bede mig om at tale med andre fagfolk efter den første aldersvurderingssamtale. Det kan f.eks. være en psykolog eller en børnelæge, så de kan se, hvordan jeg har udviklet mig, og vurdere min alder.
- Jeg blev informeret om, at lægeundersøgelser, herunder røntgenundersøgelser, kun anvendes som sidste udvej. En røntgenundersøgelse er et billede af mine knogler (tænder, hænder, kraveben), og det gør ikke ondt. Hvis de ønsker, at jeg skal have taget røntgenbilleder, skal de forklare mig alt og besvare alle de spørgsmål, jeg måtte have. De bør normalt ikke bede mig om at få taget flere røntgenbilleder, da det kan påvirke mit helbred på længere sigt.
- Uanset metoden har jeg ret til at stoppe processen, når jeg vil.
- Efter nogle uger vil jeg modtage et brev med teamets beslutning om min alder.

- Hvis jeg ikke er enig i afgørelsen, kan jeg klage over den. De vil forklare mig, hvordan jeg gør det i henhold til den nationale praksis i landet.
- Teamet vil kun dele grundlæggende oplysninger, såsom resultatet af min aldersvurdering, med de myndigheder, der behandler min asylansøgning.
- Mine personlige oplysninger forbliver private og bliver behandlet fortroligt.
  - Den eneste undtagelse er, hvis teamet vurderer, at jeg kan skade mig selv eller andre. I så fald kan de dele mine oplysninger for at beskytte andre mennesker og mig selv.
- Nogle af mine oplysninger (ikke mit navn) kan blive brugt til undersøgelser eller statistik.

Dags dato: _____

Underskrift fra den person, der forklarer ovenstående (hvis ikke værgen): _____

Værgens/repræsentantens/forælderens underskrift (hvis relevant): _____

Kulturformidlerens underskrift (hvis relevant): _____

Min juridiske rådgivers underskrift (hvis relevant): _____

Min underskrift: _____

Bilag 5 – Oversigt over aldersvurderingsmetoder fra 2018-udgaven af vejledningen

De metoder, der i øjeblikket anvendes, klassificeres som medicinske og ikke-medicinske, afhængigt af om de kræver involvering af en læge. Under medicinske metoder er der skelnet mellem strålingsfri metoder og strålingsmetoder.

Denne opdeling og den gradvise brug af metoderne for at forhindre unødige undersøgelser fremgår af følgende flowdiagram. Garantierne og rettighederne er ikke medtaget her, da de blev analyseret i både det foregående kapitel og i flowdiagrammet for aldersvurderingen.

Figur 3. Flowdiagram over metoderne

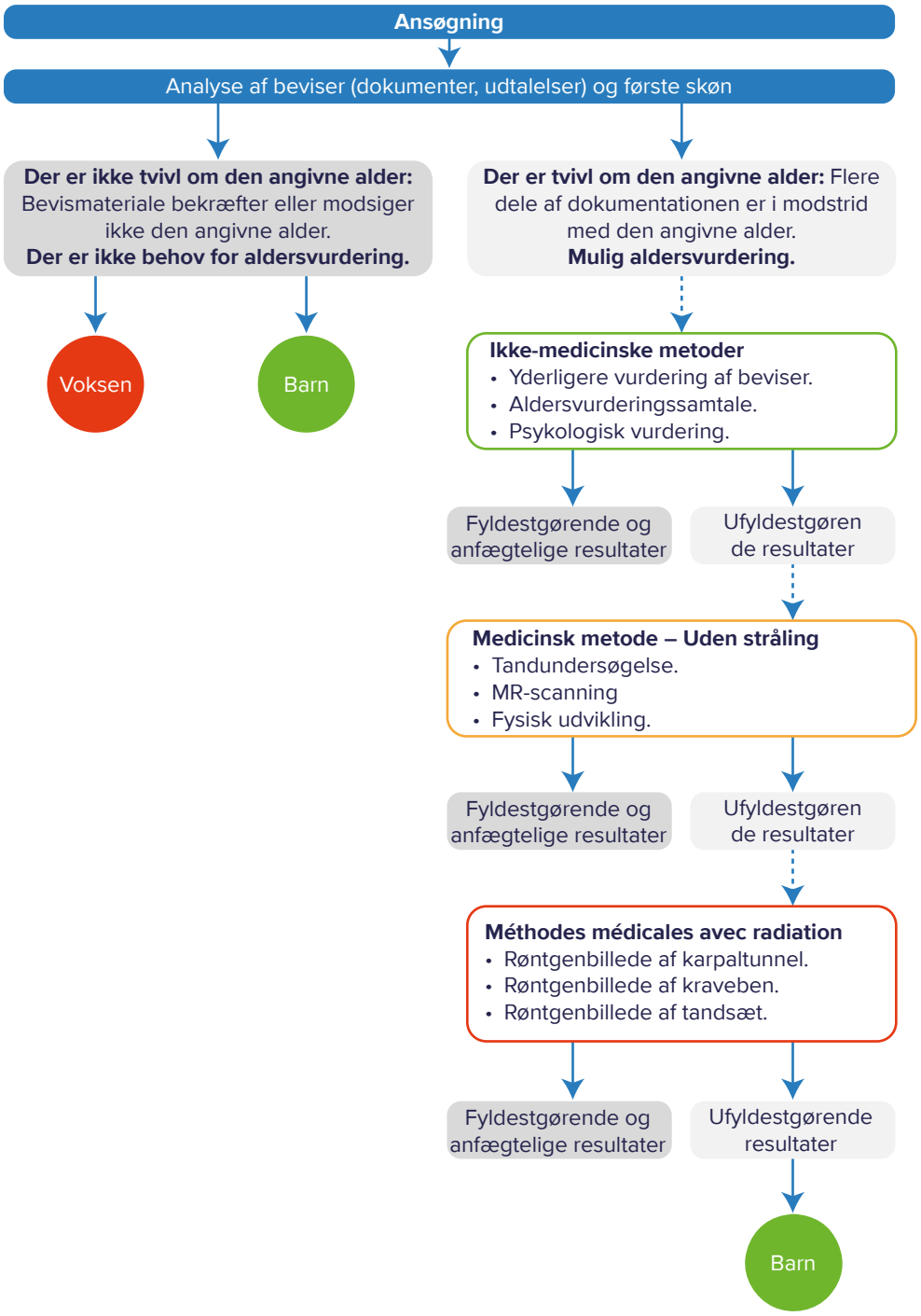

Vejledning om gradvis brug af metoderne

Så snart en ansøger har udtrykt ønske om at søge international beskyttelse, har vedkommende visse rettigheder (til at forblive på territoriet, grundlæggende materielle modtagelsesforhold og at få identificeret eller vurderet særlige behov). Hvis ansøgeren muligvis er et barn, er det en prioritet at identificere særlige proceduremæssige behov og sørge for særlige modtagelsesforhold på grund af barnets iboende sårbarhed. I overensstemmelse med artikel 25, stk. 5, i direktiv 2013/32/EU kan alle opnåede beviser

bidrage til at fastslå barnets alder og/eller eliminere eller afhjælpe behovet for at foretage yderligere aldersvurderinger. Derfor skal det være udgangspunktet, inden man beslutter, om der er behov for en aldersvurdering eller ej.

Analyse af tilgængelige beviser og første skøn

Som anført i artikel 24 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder ([125]) og i artikel 7 i FN's konvention om barnets rettigheder: skal barnet registreres umiddelbart efter fødslen og har ret til at opnå et statsborgerskab.

En fødselsattest er det dokument, der vidner om personens fødsel, dato, sted, køn og forældre. Det primære formål med personregistrering er at oprette et juridisk dokument, som kan bruges til at etablere og beskytte individets rettigheder.

Som tidligere nævnt registrerer nogle lande ikke deres borgeres eller indbyggeres vigtige livsbegivenheder systematisk (fødsler, ægteskaber og dødsfald), og nogle af dem gør det sjældent eller sent. Derfor opfylder en sådan registrering muligvis ikke standarderne for offentlige registre for myndighederne i EU+-stater (og forhindrer dobbelt registrering af samme begivenhed, eller mangler eller uoverensstemmelser i optegnelserne mv.). På grund af begivenheder i deres hjemland eller omstændigheder i forbindelse med deres flugt (væbnede konflikter eller retsforfølgelse og/eller diskrimination fra de nationale myndigheder osv.) er disse juridiske dokumenter muligvis ikke tilgængelige for personer, som har behov for international beskyttelse, og derfor vil de ikke være i stand til at fremlægge gyldige dokumentation eller pålidelige certifikater for deres identitet.

Under hensyntagen til ovennævnte omstændigheder og ansøgerens bestræbelser på at fremlægge alle oplysninger, vedkommende har, skal myndighederne bl.a. acceptere følgende dokumenter som bevismateriale:

- Pas.
- ID-dokumenter.
- Opholdskort.
- Rejsedokumenter som dem, der leveres af UNHCR.
- Certifikater (religiøse eller civile) fra andre lande, som angiver ansøgerens eller et familiemedlems civilstand (ægteskab, fødsler, familiebog), hvoraf ansøgerens alder fremgår.

Ud over disse dokumenter kan kilder til nyttige oplysninger som fælles databaser (f.eks. Schengen-informationssystemet ([126]), Eurodac eller Interpols database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter ([127]) indeholde oplysninger om ansøgerens alder.

([125]) FN's Generalforsamling, international konvention om borgerlige og politiske rettigheder, De Forenede Nationers traktatsamling, bind 999, s. 171, 16.12.1966, https://www.refworld.org/legal/agreements/unga/1966/en/17703.
([126]) SIS: et omfattende informationssystem, der anvendes til grænsekontrol og retshåndhævende samarbejde i Schengenområdet.
([127]) SLTD: en database, der indeholder optegnelser om stjålne, bortkomne eller tilbagekaldte rejsedokumenter som pas, identitetskort, FN-laissez-passer eller visumstempler.

På samme måde kan udsagn eller dokumenter i ansøgerens familiemedlemmers sagsmappe bruges til at klarlægge og/eller bekræfte den angivne alder uden behov for en yderligere vurdering. For at forhindre fare for barnet eller familien, skal der tages særlige hensyn ved indsamlingen af denne type data. Dette gælder især i forbindelse med international beskyttelse.

Når det udføres af personale, der har erfaring med at arbejde med børn, kan nogle indledende skøn baseret på det fysiske udseende bruges til at forstærke den indledende analyse. Når de bruges sammen med andre tilgængelige oplysninger, kan de derefter bruges til at understøtte resultaterne af en indledende screening.

Men da den anslåede alder udelukkende er baseret på fysiske træk og derfor let kan føre til vilkårlige, subjektive og unøjagtige resultater, skal der udvises allerstørste forsigtighed, når sådanne overvejelser vægtes. Af denne grund kan observationen af det fysiske udseende ikke betragtes som en metode til aldersvurdering i sig selv, og det kan heller ikke bruges isoleret, da det ikke kan give en bestemt kronologisk alder med sikkerhed.

Det fysiske udseende kan bruges til at skelne i de mest indlysende tilfælde (personer med utvivlsomme børne- eller voksentræk), men det må ikke bruges i sager med større teenagere eller unge voksne. I disse tilfælde skal princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode (bekræftelse af den angivne alder eller henvisning til en passende aldersvurdering) gælde, indtil der foreligger fyldestgørende resultater.

Den Internationale Organisation for Migration og andre eksperter advarer om, at hændelser i børns liv kan have påvirket deres udvikling. Det betyder, at de kan være bagud i visse henseender, og mere udviklet i andre. Forskning inden for området viser, at posttraumatisk stresssyndrom kan føre til en for tidlig biologisk aldring mellem 5 og 10 år ([128]).

Da begrænsninger i de nuværende metoder kan føre til en forkert aldersvurdering eller -estimering, skal der indføres en revisionsmekanisme til at rette en alder, der er blevet indført forkert i systemet. Hvis en aldersvurdering er konstateret at være ukorrekt, skal der straks træffes passende foranstaltninger (ændring af indkvartering, udpegelse af en værge, hvis ansøgeren konstateres at være et barn mv.).

([128]) Ladwig, K-H., Brockhaus, A.C., Baumert, J. et al., *Post-traumatic stress disorder and not depression is associated with shorter leukocyte telomere length: findings from 3 000 participants in the population-based KORA F4 study*, Ouellette, M.M. (ed.), PLOS ONE, 2013, 8(7), e64762. doi:10.1371/journal.pone.0064762.

Tyskland – Gældende standarder

1. Samtale (to kvalificerede og erfarne medarbejdere), samlet indtryk af udvikling, herunder kvalificeret visuel inspektion.
2. I tvivlstilfælde: lægeundersøgelse (metoden med den laveste indvirkning på barnets helbred).

Norge – I alle tilfælde, hvor et uledsaget barn ikke har fremlagt et gyldigt ID-dokument, er der behov for at foretage en yderligere undersøgelse af ansøgerens identitet, herunder bl.a. en aldersvurdering. Grundlaget for denne aldersvurdering er oplysningerne om ansøgerens alder under asylprocessen, dvs.:

- ansøgerens egne oplysninger om sin alder
- ID-dokumenter
- ID-oplysninger fra andre medlemsstater (hvis ansøgeren er blevet identificeret i andre lande)
- bekræftelse af ansøgerens ID i hjemlandet
- udtalelse eller kommentar til ansøgerens alder fra andre aktører som f.eks. en værge, advokat, socialmedarbejder eller sundhedsmedarbejder
- udtalelse om eller kommentar til ansøgerens alder fra de relevante myndigheder (som registrerer ansøgere) og en sagsansvarlig, der afholder asylsamtalen
- medicinsk aldersundersøgelse
- medicinsk aldersvurdering.

I tilfælde, hvor der udføres en medicinsk aldersundersøgelse, vurderes den medicinske aldersvurdering i forhold til andre oplysninger i sagen. Politikvejledningen indeholder retningslinjer for, hvordan man vægter de forskellige elementer, der er beskrevet ovenfor.

Der er tvivl om den angivne alder: Potentielt behov for en aldersvurdering

Når der er begrundet tvivl om ansøgerens angivne alder (der er tvivl om den angivne alder, det foreliggende bevis hverken understøtter ikke modsiger alderen), kan der være behov for en aldersvurdering. I disse tilfælde skal myndighederne vælge, hvilken eller hvilke metoder der skal anvendes.

En samlet oversigt over de metoder, der på nuværende tidspunkt er i brug, sammen med en kort beskrivelse af processerne, følger i næste afsnit. De er opdelt i ”medicinske” og ”ikke-medicinske” metoder afhængigt af, om der deltager en læge eller ej. Medicinske metoder klassificeres også ud fra, om der bruges stråling.

I generel bemærkning nr. 6 fra FN’s Komité for Barnets Rettigheder hedder det, at identifikationen af et barn som uledsaget eller adskilt omfatter en aldersvurdering, som skal tage højde for både det fysiske udseende og den psykologiske modenhed.

(a) Ikke-medicinske metoder

Yderligere vurdering af beviser

Hvis de oprindeligt indsamlede dokumenter eller de tilgængelige oplysninger ikke indeholder nogen henvisning til alderen, kan en yderligere vurdering af andre dokumenter fra asyl- eller migrationsmyndighederne være nødvendig. Nogle former for dokumentation kan, selv uden aldersangivelse, give oplysninger om ansøgerens estimerede alder, dvs. skolepapirer, familievaccinationskort eller andre lægejournaler. For eksempel kan man vide, at nogle vaccinationer gives til et spædbarn i en vis alder eller inden for et vist aldersinterval, og at kortet udstedes på et bestemt tidspunkt, således at ansøgerens alder kan anslås nogenlunde.

Aldersvurderingssamtale

Denne metode består i at indsamle og analysere oplysninger, der gives af den person, hvis alder ikke kendes.

De væsentligste forskelle mellem psykosociale vurderingsmetoder er baggrunden og den specifikke ekspertise hos den person, der foretager vurderingen, samt de områder, der uddybes. Mens den psykologiske vurdering bliver udført af eksperter inden for børnepsykologi eller børneudvikling, vil aldersvurderingssamtalen primært blive udført af medarbejdere ved asyl- eller migrationsmyndighederne, som har erfaring med at tale med børn i asylproceduren.

Ved aldersvurderingssamtalen forsøger intervieweren at rekonstruere en kronologisk rækkefølge af livshændelser, som en persons alder kan udledes eller anslås ud fra. En lokal kalender med begivenheder ([129]) (en speciel kalender, der indeholder datoer for særlige begivenheder for et bestemt geografisk område) kombineret med "før- og efter-spørgsmål" ([130]) (med henblik på at identificere to kendte begivenheder, hvoraf en er indtruffet før og en er indtruffet efter barnets fødselsdato – disse spørgsmål kaldes også

([129]) Der findes flere oplysninger i fødevare- og landbrugsorganisationens retningslinjer for estimering af børns fødselsmåned og -år (2008).
([130]) Der findes flere oplysninger i fødevare- og landbrugsorganisationens retningslinjer for estimering af børns fødselsmåned og -år (2008).

"sandwichspørgsmål") – kan være nyttige værktøjer til at hjælpe myndighederne, ansøgeren eller familiemedlemmerne til at anslå barnets fødselsdato.

- For at indsamle information på en børnevenlig måde og opmuntre barnet til at fortælle, bør medarbejdere, der beskæftiger sig direkte med barnet, være uddannet i at bruge **børnevenlige samtaleteknikker** ([131]). Hvis muligt, skal tolken også være vant til at tale med børn.
- At give ansøgeren tilstrækkelig information, før samtalen starter, er afgørende for at sikre, at personen vil deltage, er villig til at samarbejde, og at der opbygges tillid mellem de tilstedeværende. Interviewerens skal give relevante oplysninger på en enkel måde (formålet med samtalen, de involverede og tilstedeværende personers roller og årsagerne til, at der er tvivl om den angivne alder). Interviewerens skal sørge for, at ansøgeren forstår både oplysningerne og tolken, og for, at ansøgerens behov er blevet opfyldt i videst muligt omfang (interviewerens og tolkens køn, de nødvendige omstændigheder omkring samtalen mv.). Det er lige så vigtigt, at ansøgeren får mulighed for at afklare eventuelle uoverensstemmelser under samtalen.
- Ved beslutningen om at gennemføre aldersvurderingsprocessen skal det sikres, at bevisbyrden overføres til myndighederne i tilfælde af sager med børn. Børn er ikke i stand til at forklare på samme måde som voksne, og denne begrænsning er særligt tydelig, når man taler med børn, der har en anden kulturel baggrund, og hvor alderen måske ikke er lige så relevant som i vestlige kulturer (f.eks. har forskellige kulturer deres egne kalendere). Desuden kan de betragte sig selv som voksne eller anses for at være voksne i deres lokalsamfund.
- Intervieweren skal være bekendt med oplysninger om oprindelseslandet for at kunne detektere relevante spørgsmål under samtalen ([132]).
- Hvis konklusionen af vurderingen ikke er til ansøgerens fordel, skal årsagerne forklares tydeligt ved hjælp af en tolk og med barnets værge tilstede. Ansøgeren skal både mundtligt og skriftligt underrettes om muligheden og proceduren for at anfægte afgørelsen.

([131]) Yderligere oplysninger om EASO's uddannelsesmodul "Interviewing children" (Samtaler med børn) findes på webstedet https://euaa.europa.eu/training-catalogue/interviewing-children-0

([132]) Se EUAA's portal for oplysninger om oprindelsesland.

Eksempler fra praksis

Irland – Hvis en person ved den irske myndighed for international beskyttelse hævder at være under 18 år, men synes at være ældre, vil en erfaren medarbejder (med eventuel bistand fra en tolk) tage en uformel samtale med personen for at forsøge at danne sig en rimelig antagelse om, hvorvidt personen er mindreårig og har brug for henvisning til TUSLA, et børne- og familiekontor. Samtalen omfatter spørgsmål om den tidlige barndom, skolegang og andre familiemedlemmers aldre. Hvis der stadig er tvivl efter samtalen, anvendes princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode, og ansøgeren henvises til TUSLA.

Malta – Det første skridt er en samtale inden for 10 arbejdsdage med aldersvurderingspanelet. Hvis der er uenighed om alderen, bliver andre fagfolk involveret, og der henvises bl.a. til en røntgenafdeling, hvor der tages røntgenbilleder af hænder og håndled. Den nuværende procedure er tværfaglig og omfatter politimyndigheder, plejepersonale og lægefagfolk. Samtalen, som er et af hovedværktøjerne til vurderingen, kan betragtes som holistisk, idet den har til formål at danne en så fuldstændig og systematisk profil som muligt af personen, som hævder at være mindreårig. De efterfølgende resultater af de metoder, der vælges af aldersvurderingsteamet, vurderes samlet

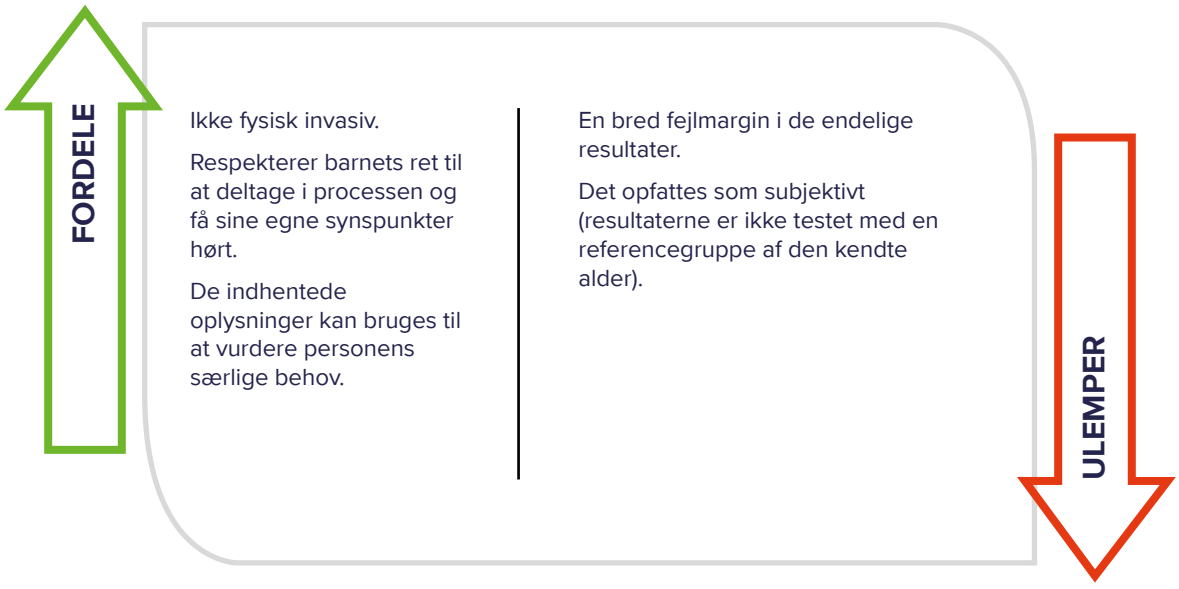

Psykosocial vurdering

Formålet med denne metode er at vurdere den mentale modenhed, ikke den fysiske. Vurderingsteknikkerne gør brug af kognitiv og adfærdsmæssig vurdering samt psykologisk vurdering af ansøgeren for at vurdere hans eller hendes alder. Derfor skal bedømmeren have særlig ekspertise inden for psykologi eller udviklingsstadierne hos børn og unge.

Grundlaget for denne metode er en semi-struktureret samtale, hvor en erfaren og uddannet person (som regel socialrådgiver eller psykolog) ser nærmere på dele af personens livshistorie. Under samtalen eller samtalerne vurderer denne person ansøgerens psykologiske

modenhed sammen med en adfærdsmæssig vurdering. Resultaterne kan også afspejle nogle estimater baseret på ansøgernes fysiske udseende.

For at metoden skal være effektiv, skal der være tillid mellem ansøgeren og personen, som gennemfører vurderingen. Af denne grund skal vurderingen gennemføres over en tidsperiode og involvere andre fagfolk, der er i kontakt med den vurderede person, såsom modtagelsesmedarbejdere eller lærere. Nogle relevante indikationer i denne henseende blev givet i den retningsgivende dom fra Det Forenede Kongeriges højesteret, Merton-dommen ([133]). Denne dom giver vejledning om kravene til en lokal myndigheds lovlige vurdering af alderen på en ung asylansøger, der hævder at være under 18 år. Ifølge Merton-dommen skal alle (lokale) myndigheder sørge for, at deres vurderinger er fuldstændige og omfattende, og at aldersvurderingsprocessen er klar, gennemsigtig og retfærdig.

En Merton-overensstemmende vurdering vil normalt indeholde et fysisk møde med den unge person, der angiver ansøgerens generelle baggrund og overholder standarderne for retfærdighed ([134]). En relevant overvejelse ville være følgende.

Det er vigtigt at være opmærksom på den "coaching", som asylansøgeren kan have fået før samtalen i forhold til, hvordan man skal gebærde sig, og hvad man skal sige under samtalen. Efter at have forklaret myndighedernes rolle er det vigtigt at blive så fortrolig som muligt med personen efter omstændighederne. Denne proces kaldes undertiden "joining".

Nogle vigtige aspekter, der skal overholdes, når vurderingen gennemføres, er fremhævet i den relevante retspraksis:

- Når det er muligt, skal der være to bedømmere med i processen.
- Oplysninger om bedømmernes og tolkens rolle skal gives i henhold til ansøgerens uddannelses- og modenhedsniveau.
- Der skal også tages hensyn til niveauet af træthed, traume, forvirring og angst hos den vurderede person.
- Der skal tages højde for personens etnicitet, kultur og skikke under hele vurderingen. Oplysning om oprindelseslandet kan være nyttig i denne henseende for at pejle sig ind på relevante emner, der skal drøftes.
- Når vurderingen foretages, skal bedømmeren stille åbne spørgsmål og ikke-ledende spørgsmål.
- Bedømmeren kan bruge forskellige værktøjer til bedre at få personen til at fortælle (tegninger, udtrykkende værktøjer).

([133]) B v. London Borough of Merton (2003) EWHC 1689 (admin), hvor dommen blev afsagt af dommer Stanley Burnton i højesteret den 14. juli 2003.

([134]) Merton-overensstemmelsen bruges ofte til at beskrive, om en aldersvurdering er i overensstemmelse med retspraksis. Der er ingen måde, hvorpå de lokale myndigheder er forpligtet til at udføre aldersvurderinger. Domstolene gav dog vejledning til de lokale myndigheder i en sag, der involverede Merton Council (B v. London Borough of Merton (2003) EW HC 1689 (admin)). Alle aldersvurderinger foretaget af lokale myndigheder skal være i overensstemmelse med Mertons retspraksis og efterfølgende retspraksis siden denne dom.

Under samtalen kan følgende udgøre nyttig information til at lave et aldersestimat:

- ansøgerens fysiske udseende og adfærd, observationer af gruppedynamik (aktiviteter med andre personer)
- interaktionen med bedømmeren
- social baggrund og familiesammensætning ▪ udviklingsmæssige overvejelser (dvs. oplysninger om de typer aktiviteter, som personen var involveret i, inden vedkommende kom til Europa)
- uddannelse, niveau af selvstændighed og selvpleje ▪ sundheds- og medicinsk vurdering
- livserfaringer og traumatiske hændelser, der kan have haft indflydelse på aldringsprocessen.

Disse oplysninger skal tages i betragtning sammen med oplysningerne fra analysen af andre beviser, og danner derefter grundlag for konklusionen ud fra vurderingen. Konklusionen af vurderingen skal gives skriftligt, og de ovennævnte aspekter skal medtages i rapporten sammen med andre overvejelser eller oplysninger til opfølgning. Det er yderst vigtigt at sørge for, at de personer, som gennemfører vurderingen, har erfaring med at arbejde med børn og unge.

Hvis vurderingens konklusion er ugunstig for ansøgeren, skal årsagerne klart forklares ved hjælp af en tolk og med barnets værge tilstede. Ansøgeren skal både mundtligt og skriftligt underrettes om muligheden og proceduren for at anfægte afgørelsen.

Det Forenede Kongerige – Retningslinjer for, hvordan man gennemfører en aldersvurdering i overensstemmelse med de generelle bestemmelser. De, der vurderer alderen, skal:

1. forklare ansøgeren formålet med samtalen, som det fremgår af Merton-dommen, paragraf 55
2. forsøge at fremkalde ansøgerens generelle baggrund, herunder ansøgerens familieforhold og -historie og uddannelsesmæssige baggrund og ansøgerens aktiviteter i de foregående år – etniske og kulturelle oplysninger kan også være vigtige – som det fremgår af Merton-dommen, paragraf 37
3. foretage en vurdering af og stille spørgsmål for at teste ansøgerens troværdighed, hvis der er grund til at tvivle på ansøgerens udtalelser om sin egen alder, som det fremgår af Merton-dommen, paragraf 37
4. give ansøgeren mulighed for at forklare eventuelle uoverensstemmelser i det, vedkommende har fortalt, eller noget, der sandsynligvis vil resultere i et negativt udfald – dette gøres bedst så hurtigt som muligt, som der fremgår af:

- Merton-dommen, paragraf 55
- R (FZ) mod London Borough of Croydon (2011) EWCA Civ 59, paragraf 20
- R (NA) mod London Borough of Croydon (2009) EWHC 2357 (admin), paragraf 52.

5. Husk, at sager er forskellige, og det nødvendige dybdeniveau i spørgsmålene i én sag er muligvis ikke nødvendigt i en anden, som det fremgår af Merton-dommen, paragraf 50. Association of Directors of Children's Services (ADCS) i Det Forenede Kongerige har godkendt følgende vejledning for socialarbejdere, når de gennemfører aldersvurderinger.
   http://adcs.org.uk/assets/documentation/Age_Assessment_Guidance_2015_Final.pdf
   http://adcs.org.uk/assets/documentation/information_sharing_proforma_april_2015.doc.

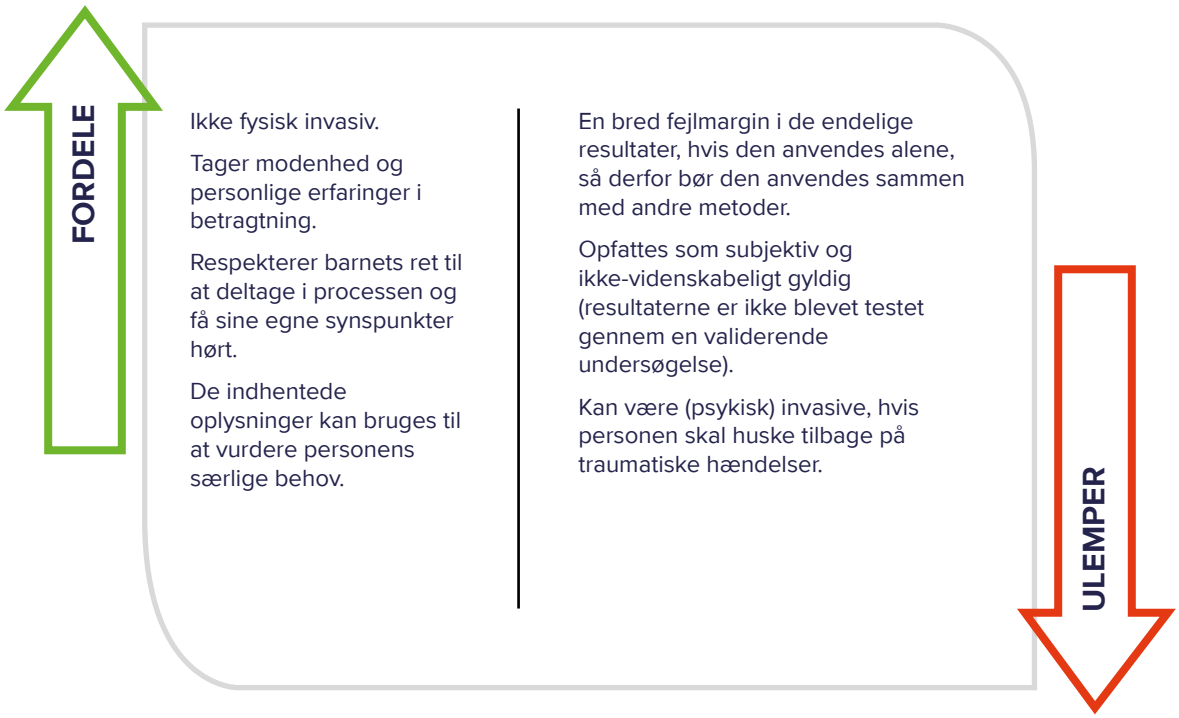

(b) Medicinsk metode – Uden stråling

Tandundersøgelse

Denne metode består i en visuel undersøgelse for at bestemme tændernes alder og omfatter ikke brug af røntgen. En uddannet tandlæge sammenligner ansøgerens tandudvikling med et sæt udviklingsstadier, som er fastlagt i etablerede diagrammer eller referenceværdier, og fastsætter herefter en række mulige aldre. Undersøgelser har tendens til at dække enten udviklingen af børns tænder i aldersgruppen 3-16 år eller udviklingen af visdomstænderne i aldersgruppen 15-23 år ([135]).

([135]) Yderligere oplysninger: UNICEF, "Age assessment practices: a literature review and annotated bibliography" (2010); SCEP, "Position paper on age assessment in the context of separated children in Europe" (2012); Norwegian Computing Centre, "Age estimation in youths and young adults" (2012), findes på webstedet https://nr.no/en/publication/976408/; Baccetti, T., Franchi, L. og McNamara, J.A. (Jr), "The cervical vertebral maturation (CVM) method for the assessment of optimal treatment timing in Dentofacial orthopaedics", ScienceDirect, (2005), bind 11, nr. 3, s. 119-129; Cameriere, R., Ferrante, L. og Cingolani, M., "Age estimation in children by measurement of open apices in teeth", PubMed, (2005), bind 120, nr. 1, s. 49-52.

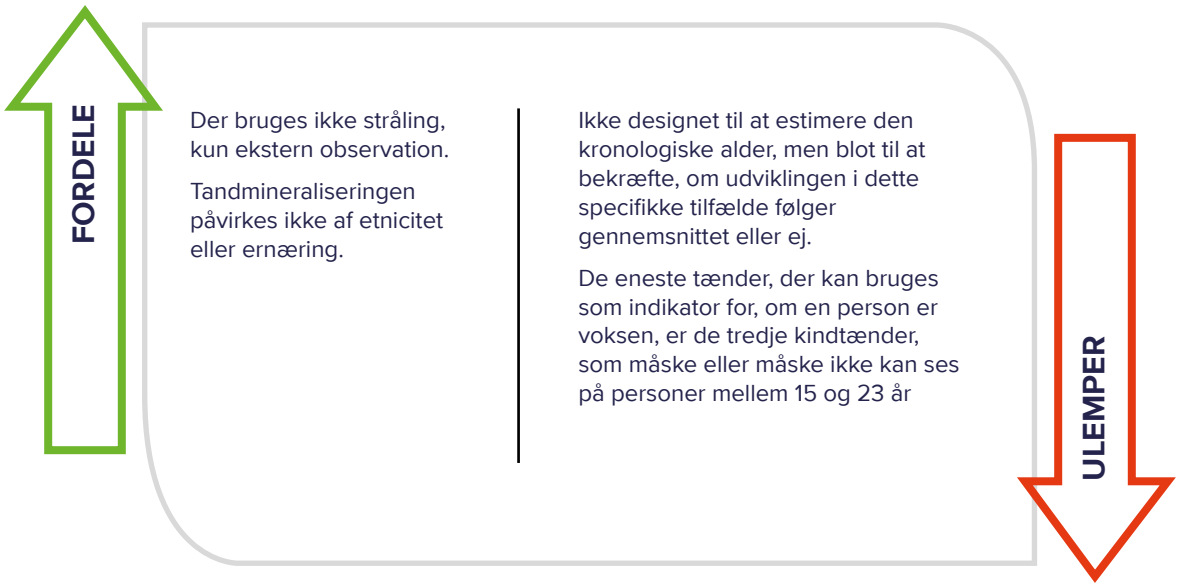

MR-scanning

MR-scanninger kombinerer brugen af en stærk magnet med et avanceret computersystem og radiobølger til at fremstille nøjagtige detaljerede billeder af organer og væv, knogler og andre indre kropsstrukturer. I modsætning til røntgenbilleder eller CT-scanninger (computertomografi/beregnet aksial tomografi), er MR-maskiner strålingsfrie.

Styrken af en MR-magnet kaldes ”feltstyrke” og måles i enheder kaldet ”Tesla” eller ”T”. Der er to typer scannere: 1 T og 1,5 T-scannere (normalt bredt tilgængelige til en lavere pris) og 3 T-scannere (dyrere og dermed mindre tilgængelige). En højere feltstyrke betyder, at scanneren har en stærkere magnet og evnen til at producere mere detaljerede billeder på kortere tid. Afhængigt af en række faktorer, såsom den type billeder, der skal opnås (tværsnit eller ”skiver” af kroppen), den anvendte teknologi (højt felt v. åben eller åben opretstående MR), det forventede resultat af MR-scanningen, og om patienten bevæger sig, kan en MR-scanning typisk vare mellem mindre end 10 minutter og op til 1 time.

Ifølge George et al. ([136]) ser graden af knoglefusioner ud til at være på et mere avanceret stadie på røntgenbilleder end på MR-billeder. Resultatet af en MR-scanning vil derfor give en lidt lavere aldersestimering end resultaterne fra en almindelig radiografi. Dette resultat er acceptabelt, da det ikke vil være skadeligt for ansøgeren.

En procedure forud for screeningen skal følges. MR-scanninger er muligvis ikke egnede til alle patienter, som f.eks. ansøgere med hjertepacemakere, tatoveringer og metalimplantater, eller som har brug for andre særlige forholdsregler på grund af scanningens magnetfelt.

Da ansøgerne skal ligge stille på et hårdt bord i lang tid, og maskinen producerer høje bankelyde, bliver patienter med klaustrofobi og børn typisk nervøse, når de gennemgår proceduren i en traditionel scanner. Dette problem kan løses ved at bruge åbne MR-scannere.

([136]) George, J., Nagendran, J. og Azmi, K., "Comparison study of growth plate fusion using MRI versus plain radiographs as used in age determination for exclusion of overaged football players", Br J Sports Med, (2012), bind 46, nr. 4, s. 273-278, doi:10.1136/bjsm.2010.074948.

Hånd/håndled: Den traditionelle tilgang er baseret på en aldersvurdering ud fra røntgenbilleder. Imidlertid er eksperimenter, der anvender alternative billedmodaliteter som f. eks. MR-scanninger af håndleddet blevet udført (for eksempel i aldersberegning af fodboldspillere i aldersrelaterede turneringer). Der blev designet et system med seks fusionsklasser (Dvorak, 2007) ([137]). I en anden undersøgelse af fodboldspillere udført af Det Internationale Fodboldforbund blev der foretaget MR-scanninger og taget røntgenbilleder af håndled af samme person samme dag, som efterfølgende blev undersøgt og sammenlignet ([138]).

Nylige undersøgelser har bekræftet værdien af denne undersøgelse og viser en stærk sammenhæng mellem MR-stadier og den kronologiske alder. Det anbefales dog også at kombinere brugen af MR-scanninger med andre teknikker for at øge nøjagtigheden af resultaterne ([139]).

Da kønnet af den person, der udsættes for vurderingen, kan have indflydelse på metodens fejlmargin ([140]), er ansøgerens køn en faktor, der skal tages i betragtning ved valget af metoden.

Nylige udviklinger vedrører brugen af automatisk knoglealdersbestemmelse. Disse bestemmelser er baseret på medicinsk computersyn og maskinlæring. Disse udviklinger har gjort det lettere at klassificere billederne i stadierne og har reduceret uoverensstemmelsen mellem inter-observatøren og intra-observatøren (defineret i bilag 1, Ordliste).

Knæ: Baseret på fusionen af vækstpladen ved modning af knæet.

MR-stadiesystemet blev udviklet til knæet (Dedouit, 2012) ([141]). Dets pålidelighed og validitet for aldersvurderinger er blevet evalueret i aldersgruppen 10-30 år og er baseret på et femtrins-system. Rapporten indikerer en høj korrelation med alder og god uoverensstemmelse mellem inter-observatør og intra-observatør, men yderligere undersøgelser er nødvendige for at godkende tilgangen.

([137]) Dvorak, J. og George, J., "Age determination by magnetic resonance imaging of the wrist in adolescent male football players", British Journal of Sports Medicine, (2007), bind 41, nr. 1, s. 45-52.
([138]) Dvorak, J. og George, J., "Age determination by magnetic resonance imaging of the wrist in adolescent male football players", British Journal of Sports Medicine, (2007), bind 41, nr. 1, s. 45-52.
([139]) Serin, J., Rérolle, C., Pucheux, J., Dedouit, F., Telmon, N., Savall, F. og Saint-Martin, P., "Contribution of magnetic resonance imaging of the wrist and hand to forensic age assessment", International Journal of Legal Medicine, (2016).
([140]) Tscholl, P.M, Junge, A., Dvorak, J. og Zubler, V., "MRI of the wrist is not recommended for age determination in female football players of U-16/U-17 competitions", Scand J Med Sci Sports, (2015), doi:10.1111/sms.12461.
([141]) Dedouit, F. og Auriol, "Age assessment by magnetic resonance imaging of the knee: a preliminary study", Forensic Science International, (2012), s. 217-232.

Eksempel fra praksis

Sverige – Sverige bruger i øjeblikket MR-scanninger af knæleddet sammen med røntgenbilleder af visdomstænderne til aldersvurderingsproceduren for uledsagede børn. Den medicinske aldersvurdering udføres af det svenske retsmedicinnævn og involverer to forskellige undersøgelser. Den første er et panoramisk røntgenbillede af en visdomstand, og den anden er en MR-scanning af knæet. Begge undersøgelser er rettet mod grænsen på 18 år. Billederne analyseres af to uafhængige tandlæger eller radiologer, og disse skal blive enige om graden af modenhed i vækstzonen, for at analysen kan danne et tilfredsstillende grundlag for lægeundersøgelsens endelige aldersvurdering. Dette er en integreret beskyttelsesmekanisme og udtryk for princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode.

At vurdere, at en ansøgers alder er over 18, kræver også, at tandroden har nået det endelige modenhedsniveau, selv om dette udviklingsniveau snarere forekommer 1-2 år efter grænsen på 18 år. Det samme niveau af modenhed i vækstzonen (1-2 år efter grænsen på 18 år) studeres, når det kommer til MR-scanningen af knæet. Disse er yderligere garantier for bedre at kunne reagere på behovet for at anvende princippet om at lade tvivlen komme ansøgeren til gode, når det er påkrævet.

Kraveben: Der er blevet udført eksperimenter ved hjælp af et firetrins-bedømmelsessystem af kravebenet. Disse har vist, at det er muligt at estimere en alder, men MR-specifikke referenceundersøgelser er nødvendige. Nylige undersøgelser har vist en positiv sammenhæng mellem MR-stadierne og den kronologiske alder ([142]). Observationen ville imidlertid kræve mere erfarne observatører end i andre metoder, da det kan være vanskeligt at skelne de indledende stadier fra de seneste stadier.

([142]) 1. Hillewig, E., Degroote, J., Van der Paelt, T., Visscher, A., Vandemaele, P., Lutin, B., D'Hooghe, L., Vandriessche, V., Piette, M. og Verstraete, K., "Magnetic resonance imaging of the sternal extremity of the clavicle in forensic age estimation: towards more sound age estimates", Int J Legal Med., (2013), bind 127, udgave 3, s. 677-689, doi:10.1007/s00414-012-0798-z.
2. Hillewig, E., De Tobel, J., Cuche, O., Vandemaele, P., Piette, M. og Verstraete, K., "Magnetic resonance imaging of the medial extremity of the clavicle in forensic bone age determination: a new four-minute approach", Eur Radiol., (2011), bind 21, udgave 4, s. 757-767, doi:10.1007/s00330-010-1978-1.

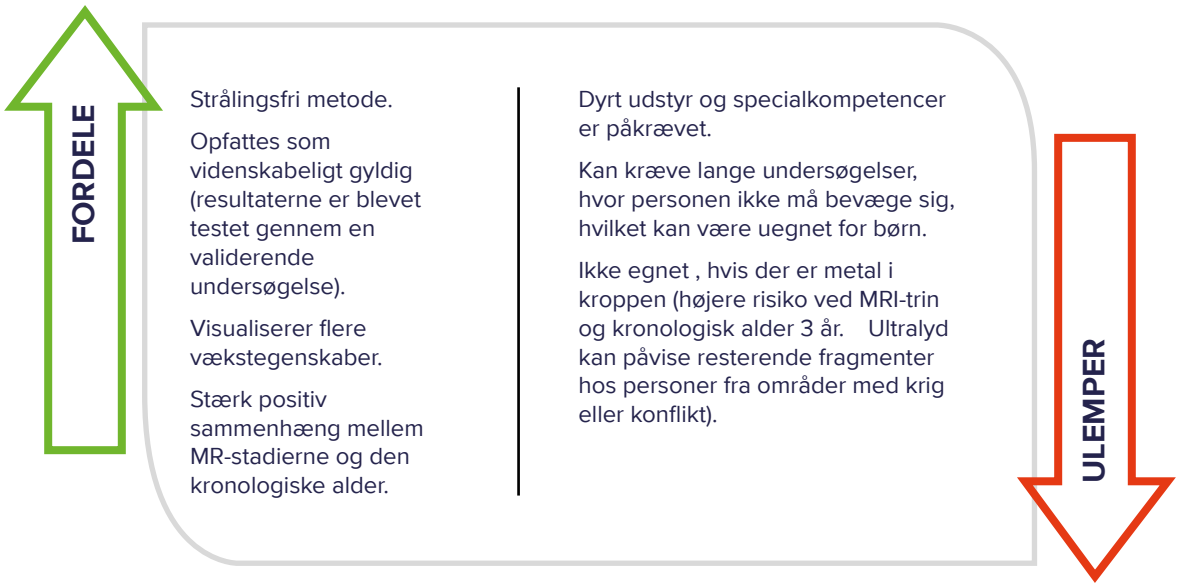

Ultralyd

En medicinsk ultralyd (også kaldet diagnostisk sonografi eller ultralydsscanning) er en diagnostisk billedbehandlingsteknik baseret på ultralyd, hvorved man kan se indre kropsstrukturer som sener, muskler, led, kar og indre organer.

En ultralyd er lydbølger med frekvenser, der er højere end dem, som mennesker kan høre (> 20 000 Hz). Ultralydsbilleder, også kaldet sonogrammer, fremstilles ved at sende impulser af ultralyd ind i væv ved hjælp af en sonde. Lyden danner et ekko i vævet, og forskellige væv reflekterer forskellige grader af lyd. Disse ekkoer optages og vises som et billede til lægen. Denne strålingsfri metode er blevet testet til aldersestimering på hånd og håndled ([143]), kraveben ([144]) og hofteben ([145]).

Undersøgelserne konkluderede, at en vurdering med ultralyd **endnu ikke kan betragtes som en gyldig erstatning for en knoglevurdering**, da vækststadierne ikke altid er synlige.

([143]) Mentzel, H.J., Vilser, C., Eulenstein, M., Schwartz, T., Vogt, S., Böttcher, J., Yaniv, I., Tsoref, L., Kauf, E. og Kaiser, W.A., "Assessment of skeletal age at the wrist in children with a new ultrasound device", Pediatr Radiol, (2005), bind 35, udgave 4, s. 429-433; Khan, K.M., Miller, B.S., Hoggard, E., Somani, A. og Sarafoglou, K., "Application of ultrasound for bone age estimation in clinical practice", J Pediatr, (2009), bind 152, udgave 2, s. 243-247, doi:10.1016/j.jpeds.2008.08.018.

([144]) Quirmbach, F., Ramsthaler, F. og Verhoff, M.A, "Evaluation of the ossification of the medial clavicular epiphysis with a digital ultrasonic system to determine the age threshold of 21 years", Int J Legal Med., (2009), bind 123, nr. 3, s. 241-245, doi:10.1007/s00414-009-0335-x.; Schulz, R., Zwiesigk, P., Schiborr, M., Schmidt, S. og Schmeling, A., "Ultrasound studies on the time course of clavicular ossification", Int J Legal Med., (2008), bind 122, nr. 2, s. 163-167, doi:10.1007/s00414-007-0220-4.

([145]) Schmidt, S., Schmeling, A., Zwiesigk, P., Pfeiffer, H. og Schulz, R. "Sonographic evaluation of apophyseal ossification of the iliac crest in forensic age diagnostics in living individuals", Int J Legal Med., (2011), bind 125, udgave 2, s. 271-276, doi:10.1007/s00414-011-0554-9.

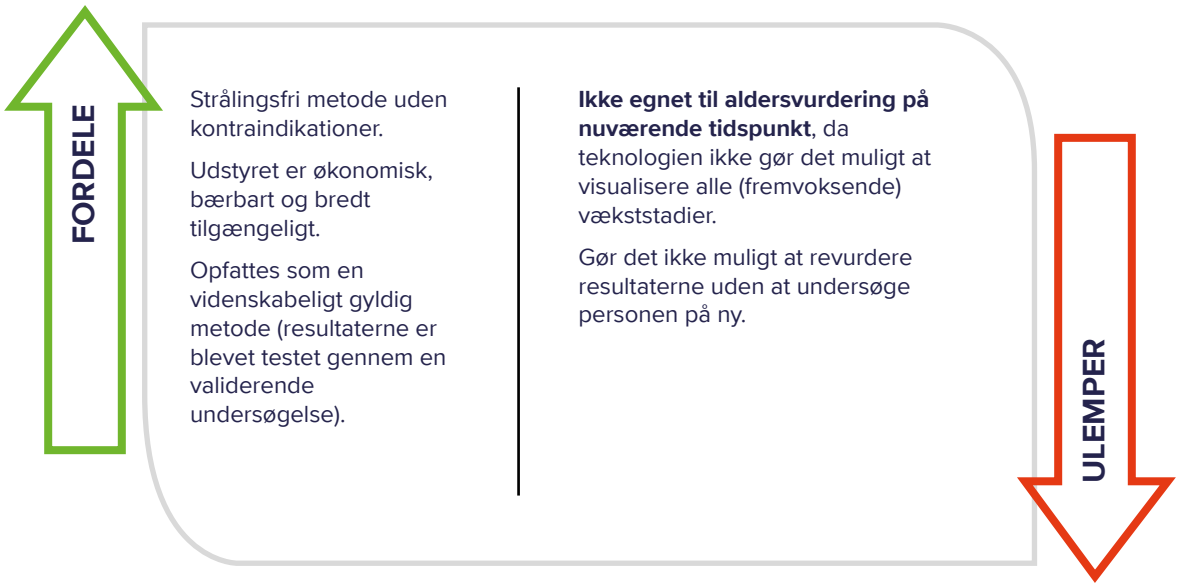

Vurdering af fysisk udvikling

En vurdering af ansøgerens fysiske udvikling omfatter en sammenligning af højde, vægt og hudtyper på tværs af individer eller befolkninger i forhold til et sæt referenceværdier. Afhængig af EU+-statens praksis kan vurderingen af den fysiske udvikling omfatte en generel fysisk undersøgelse for at beskrive tegn på en tilstand, der kan forstyrre modningshastigheden.

Når det drejer sig om at måle og vurdere synlige tegn på seksuel modenhed, kaldes det også **observation af seksuel modning**.

- Hos drenge er undersøgelsen baseret på udvikling af penis og testikler, kønsbehåring, hårvækst i armhulerne, skægvækst og stemmeovergang.
- Hos piger er undersøgelsen fokuseret på brystudvikling, kønsbehåring, hårvækst i armhulerne og hofteformen. I gennemsnit når piger den fulde seksuelle modenhedsalder, når de er 16 år, og drenge når de er 17 år ([146])

Afhængigt af den praksis og de undersøgelser, der udføres i de specifikke EU+-stater, kan der ud over en børnelæge også indgå andre læger såsom en gynækolog.

Som det fremgår af de endelige anbefalinger og vejledningen, mener EASO, at der under ingen omstændigheder må anvendes metoder, der indebærer nøgenhed eller undersøgelse af kønsorganer som måde til at vurdere en persons seksuelle modenhed.

([146]) Yderligere oplysninger: SCEP, "Position paper on age assessment in the context of separated children in Europe" (2012); UNICEF, "Age assessment practices: a literature review and annotated bibliography"; Schmeling et al., "Forensic age estimation in unaccompanied minors and young living adults" i Forensic medicine – From old problems to new challenges (2011); Schmeling et al., "Age estimation of unaccompanied minors – Part 1. General considerations" Forensic Science International, (2006). Royal College of Pediatrics and Child Health konkluderer, at det generelt ikke er muligt at forudsige en persons alder ud fra et antropometrisk mål, og dette bør ikke forsøges (The King's Fund og Royal College of Paediatrics and Child Health, 1999:40).

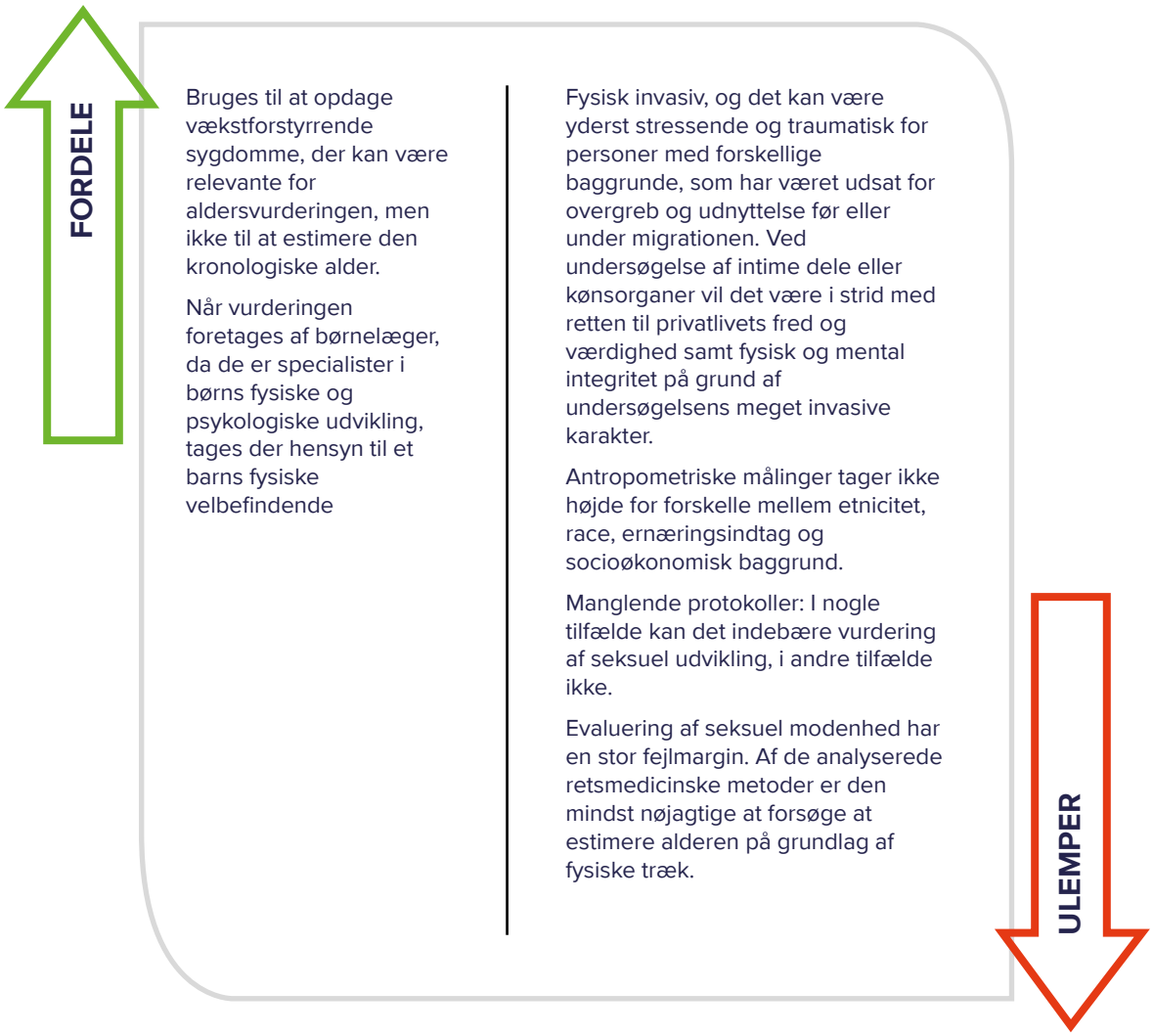

Medicinske metoder (med stråling)

Røntgen

Røntgen, også kaldet ”radiografi”, projekterer begrænset stråling (kaldet elektromagnetiske bølger) for at generere billederne af det indvendige af kroppen i forskellige nuancer af sort og hvid. Dette skyldes, at forskellige væv absorberer forskellige mængder af stråling. Kalken i knoglerne absorberer røntgenstrålerne mest, så knoglerne ser hvide ud. Fedt og andre bløde væv absorberer mindre og ser grå ud. Luft absorberer mindst, så lungerne ser sorte ud.

Skelettets alder bestemmes ud fra knoglernes udviklingsstadie. Disse undersøgelser vurderer udviklingsstadierne fra fusionen/modningen af specifikke knogler. De mest anvendte røntgenmetoder omfatter karpaltunnel, kraveben, tandsæt eller hofte. Selvom mange EU+-stater gør brug af disse metoder, anvender de ikke dem på samme måde og bruger ofte forskellige kombinationer og/eller rækkefølger. Denne mangfoldighed i praksis skyldes hovedsageligt, at aldersvurderingsprocedurerne fortsat i vid udstrækning bestemmes af nationale lovgivninger med procedurer, der udvikles gennem national retspraksis.

Røntgenbillede af karpaltunnel (hånd/håndled)

Dette består af en evaluering af formen, størrelsen af knogleelementer og graden af vinklingen af epifyserne ved hjælp af håndradiografer. Et billede sammenlignes med det efterfølgende.

1. Et røntgenatlas, der består af standardbilleder af den relevante alder og køn for at bestemme udviklingsstadiet. Til denne tilgang er Greulich og Pyle-undersøgelsen blevet standardreferencen. Denne metode var et resultat af en undersøgelse fra 1935, der havde til formål at vurdere skelettets modenhed frem for at vurdere alderen, og den tog ikke racemæssige eller socioøkonomiske forskelle i betragtning.
2. Individuelle knogler (enkeltknoglemetode), hvor modningsgraden bestemmes for de enkelte knogler og kombineres for at beregne en overordnet modenhed. Til denne tilgang er Tanner-Whitehouse-undersøgelsen (findes i tre udgaver) den vigtigste reference. Den anden udgave er baseret på vurderingen af skelettets modenhed og en forudsigelse af voksenhøjden. Hver af de 20 knogler i hånden sammenlignes individuelt med en række billeder af udviklingen af den pågældende knogle. Der blev fastsat referencestandarder i 1950'erne og 1960'erne. I gennemsnit er udviklingen af håndknogler færdig i en alder af 17 år hos piger og 18 år hos drenge ([147]).

Mens etnisk oprindelse ikke har nogen synderlig indflydelse på knogledannelseshastigheden, er den socioøkonomiske status en nøglefaktor, der påvirker den. En høj socioøkonomisk status fremskynder knogledannelseshastigheden, mens en lav socioøkonomisk status forsinker den. Følgelig fører anvendelsen af røntgenbilledstandarder til personer med en lavere socioøkonomisk status til en undervurdering af personens alder. Dette anses for at være acceptabelt, da det ikke vil have en negativ indvirkning på den undersøgte person ([148])

Røntgenbillede af kraveben

Denne metode indebærer en vurdering af fusionen af kravebenet. For at blive anset som værende voksen, skal begge personens kraveben være fusionerede. Traditionelle klassifikationssystemer skelner mellem fire udviklingsstadier. Det sidste stadie er nu opdelt i to yderligere stadier. (Hvis fusionen er fuldendt, og der er et synligt ar, kan det antages, at personen er mindst 20 år gammel, hvis det er en kvinde, og at personen er mindst 21 år gammel, hvis det er en mand.) En samlet fusion af kravebenet og et ikke længere synligt ar blev første gang bemærket hos begge køn i en alder af tidligst 26 år ([149]).

([147]) Yderligere oplysninger: Tanner, J.M. et al., "Reliability and validity of computer-assisted estimates of Tanner-Whitehouse skeletal maturity (CASAS): comparison with the manual method", Karger, (1994), bind 42, nr. 6; Frisch, H. et al., "Computer-aided estimation of skeletal age and comparison with bone age evaluations by the method of Greulich-Pyle and Tanner-Whitehouse", Pediatric Radiology, (1996), bind 26, udgave 3, s. 226-231; Gertych, A. et al., "Bone age assessment of children using a digital hand atlas", Computerised Medical Imaging and Graphics, (2007), bind 31, udgave 4-5, s. 322-331.

([148]) Schmeling, A., Garamendi, P.M., Prieto, J.L. og Landa, M. I., "Forensic age estimation in unaccompanied minors and young living adults", i "Forensic medicine – From old problems to new challenges", professor Duarte Nuno Vieira (Ed.), InTech, (2011), findes på webstedet http://cdn.intechopen.com/pdfs-wm/19163.pdf.

([149]) Yderligere oplysninger: Schmeling, A. et al., "Studies on the time-frame for ossification of the medical clavicular epiphyseal cartilage in conventional radiography", International Journal of Legal Medicine, 2004, bind 118, nr. 1, s. 5-8.

Røntgenbillede af tandsæt

Denne metode indebærer at studere røntgenbilleder af tandsæt, kendt som et OPG. Skelettets udvikling måles gennem de sekventielle ændringer i frembruddet og strukturen af barnets tænder under opvæksten. I alderen 16-20 år er alle tænder undtagen de tredje kindtænder (visdomstænder) fuldt dannede. I dette stadie viser sidstnævnte en bred vifte af den udviklende kroner og rødder.

De to hovedmetoder er som følger:

1. Gleiser og Hunt (1955) ([150]) beskriver tandudviklingen i 15 faser.
2. Demirjian (1973) ([151]) beskriver tandudviklingen i otte faser, hvor hver fase i tandvæksten gives et resultat ifølge en statistisk model ([152])

Med hensyn til frembruddet og mineraliseringen af de tredje kindtænder er det blevet konstateret, at sorte afrikanere viser en fremskyndet udvikling i forhold til europæere. Derimod kan der registreres en relativ forsinkelse i udviklingen hos asiater. Af denne årsag skal der anvendes befolkningsspecifikke referenceundersøgelser til at vurdere udviklingen af den tredje kindtand i forbindelse med aldersestimering ([153]).

På trods af den store variabilitet har forskellige undersøgelser vist, at udviklingen af den tredje kindtand sandsynligvis giver den bedste måde at skelne mellem en voksen og et barn på og skal være en af de mest anvendte aldersvurderingsprocedurer til ældre teenagere.

Røntgenbillede af bækkenben

Da positioneringen af knoglerne ændres, når en person nærmer sig voksenalderen ([154]), kan skelettets alder bestemmes ud fra visse knogler i bækkenet.

([150]) Gleiser, I. og Hunt, E. E. "The permanent mandibular first molar: its calcification, eruption and decay", Am. J. Phys. Anthropol., (1955), bind 13, s. 253-283, doi:10.1002/ajpa.1330130206.

([151]) Demirjian, A., Goldstein, H. og Tanner, J. M., "A new system of dental age assessment", Human Biology, (1973), bind 45, nr. 2, s. 211-227, findes på webstedet http://www.bristol.ac.uk/media-library/sites/cmm/migrated/documents/dental-age-assessment.pdf.

([152]) Yderligere oplysninger: (al n.d.), "Assessment of dental maturity of Brazilian children age 6 to 14 years using Demirjian's method", Int J Paediatr Dent, (2002), bind 12, nr. 6, s. 423-428; Liversidge, H.M., "The assessment and interpretation of Demirjian, Goldstein and Tanner's dental maturity", Ann Hum Biol., (2012), bind 39, udgave 5, s. 412-431, doi:10.3109/03014460.2012.716080.

([153]) Olze, A., Schmeling, A., Taniguchi, M., Maeda, H., van Niekerk, P., Wernecke, K-D. og Geserick, G., "Forensic age estimation in living subjects: the ethnic factor in wisdom tooth mineralization", Int J Legal Med, (2004), bind 118, s. 170-173; Olze, A., van Niekerk, P., Ishikawa, T., Zhu, B.L., Schulz, R., Maeda, H. og Schmeling, A., "Comparative study on the effect of ethnicity on wisdom tooth eruption", Int J Legal Med, (2007), bind 121, s. 445-448.

([154]) Yderligere oplysninger: Schmeling, A. et al., "Age estimation of unaccompanied minors – Part 1. General considerations", Forensic Science International, (2006); Schmidt, S. et al., "Sonographic evaluation of apophyseal ossification of the iliac crest in forensic age diagnostics in living individuals", International Journal of Legal Medicine, (2011).

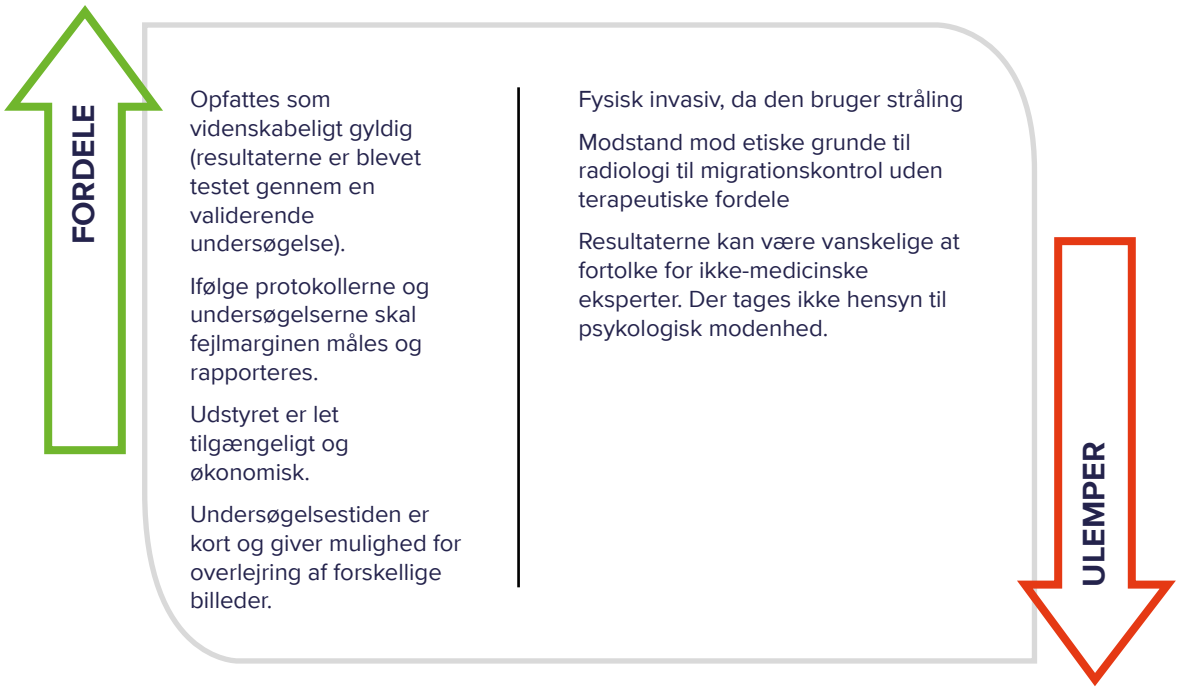

Eksempler fra praksis

Finland – En medicinsk aldersvurdering til at fastslå en ansøgers alder udføres af Retsmedicinsk Institut på Helsinki Universitetshospital på anmodning fra politiet, grænsevagten eller den finske udlændingeservice. De anvendte metoder er observation af tandsæt samt røntgenbilleder af karpaltunnel og tandsæt. To eksperter udarbejder en fælles vurdering. Mindst en af eksperterne skal være ansat ved Retsmedicinsk Institut på Helsinki Universitetshospital. En ekspert kan være en godkendt læge eller en godkendt tandlæge med den nødvendige kompetence.

Nederlandene – Den medicinske aldersvurdering forsøger ikke at fastslå ansøgerens alder, men er kun beregnet til at estimere, om ansøgeren er barn eller voksen. I lyset heraf analyseres et røntgenbillede af ansøgernes hånd/håndled. Hvis håndleddet ikke er fuldstændigt fusioneret, afsluttes undersøgelsen, og ansøgeren betragtes som mindreårig. Hvis det er fuldstændigt fusioneret, vil der blive taget yderligere (tre) røntgenbilleder af kravebenet. To uafhængige radiologer skal hver for sig nå den konklusion, at begge kraveben er fusionerede. En yderligere ekspert (retsmedicinsk antropolog) vil, efter at have indsamlet begge radiologers konklusioner, træffe en beslutning på grundlag af deres resultater. I tilfælde af uafklarede resultater eller uoverensstemmelser mellem radiologernes rapporter betragtes ansøgeren som mindreårig. Beslutningen kan appelleres.

(c) Nogle yderligere overvejelser

MR, røntgen og CT/CAT er forskellige teknikker, der bruges til at tage billeder af knoglevæksten. Disse billeder vil blive sammenlignet med referencestudier for at fastslå den fase i vækstudviklingen, som billedet svarer til og for til sidst at ramme aldersgruppen, som er relateret til dette vækststadie.

MR

- Kombinerer brugen af en stærk magnet med et avanceret computersystem og radiobølger til at fremstille nøjagtige detaljerede billeder af organer og væv, knogler og andre indre kropsstrukturer. En MR-scanner bruger magnetiske felter og radiofrekvenser til at producere tværsnitsbilleddannelsen.
- Velegnet til billeder af organer, blødt væv og indre strukturer.
- Strålingsfri.

Røntgen

- Til et røntgenbillede bruges en begrænset mængde stråling, der passerer gennem kroppen for at tage et enkelt billede af personens anatomi.
- Tætte objekter, såsom knogler, blokerer for strålingen og vises i hvidt på røntgenbilledet.
- Involverer stråling.

CT/CAT

- En undersøgelse, der kombinerer røntgenbilleder med computere til at fremstille 360-graders tværsnit af kroppen gennem flere røntgenbilleder taget i forskellige vinkler.
- Velegnet til billeder af knogler, blødt væv og blodkar på samme tid. Det giver radiologen detaljer om knoglestrukturer eller skader. På grund af strålingseksponeringen anbefales det ikke at anvende CT-scanninger til gravide eller børn, medmindre det er absolut nødvendigt.

En anden vigtig faktor, der skal tages i betragtning, er den seneste udvikling i brugen af computerassisteret fortolkning af røntgenbilleder eller MR-billeder. Formålet med denne software er at reducere afvigelsen mellem intra-observatøren og inter-observatøren (kaldet ”inter-rater”), så det samme billede kategoriseres på samme måde på trods af mulige fejl mellem intra-observatør (den samme observatør vurderer det samme billede på forskellige tidspunkter) og inter-observatør (forskellige observatører, der vurderer det samme billede).

Den Europæiske Unions
Publikationskontor

EUROPEAN UNION
AGENCY FOR ASYLUM